

கல்கி

KALKI 31.7.83 ரூ.20

திரைப்படங்கள் எழுதும்
புத்தகங்கள் பதிவு
புத்தகங்கள்

சென்னை 7, சென்னை, கல்கி
சென்னை

சென்னை

தனித்தன்மை வாய்ந்த
இவரது தணியாத விருப்பம்
'ப்ளெயின்' ஷர்ட்டிங் மட்டும் அணிவதே

அதாவது மஃபத்லால் வழங்கும்
பாலியெஸ்டர் மற்றும் பாலியெஸ்டர்
ப்ளெண்டுகளின் ஷர்ட்டிங்.

அவருக்கென ஒரு தனி பாணி, தனி ரகம்.
பறைசாற்றமாட்டார், என்றும் பவ்விபமாக இருப்பார்.
தனக்கே உரிய தனித் தோற்றத்தை வலியுறுத்துவார்.

மஃபத்லால்
ஷர்ட்டிங்

பெண்கள் விதிவிலக சூரியாக நிற்க வேண்டும்?

தீயிழ்நாடு அரசாங்க பெண் ஊழியர்களின் தொழிற்சங்கம் ஒன்று திருமதி. வமிதா கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்களின் தலைவராகவும், திருமதி சரோஜா சோகன் அவர்களின் உபதலைவராகவும், திருமதி கன் னையன் அவர்களின் காரியதரிசியாகவும் கொண்டு தொடங்கப்பட்டிருப்பதாக பத்திரிகைச் செய்தி, இச்சங்கத்தின் தோக்கங்கள்: (1) பெண் ஊழியர்கள் கரண்டிப்படுவதைத் தவிர்த்தல், (2) கரண்டிவினைக் கொடு வமையை ஒழிக்கப் பாடுபடுதல், (3) அரசாங்க ஊழியத்தில் திறமையைவும், தேர்மையைவும் கொண்டு வருதல்.

சீசர்ய வங்கியின் அதிகாரிகள் சங்கத்தின பத்திரிகைக்குப் பேசுவதைக் காரியதரிசி யாகவும், உபதலைவராகவும், தலைவராகவும் பணிபாற்றியவன் என்ற முறையிலும், அதுவரை ஊழியர்களின் தொழிற்சங்க வளர்ச்சியைக் கடுபாடு கொண்டவன் என்ற முறையிலும் இச்செய்தி எனக்குப் பெரிதும் வருத்தத்தைப்பலிக்கிறது.

தொழிற்சங்கத்தின் முக்கிய தோக்கம் தனது அங்கத்தினர்களின் உரிமைகளுக்காகவும், அவர்களுடைய தொழில் நலன்களை (Conditions of Working)ப் பெருக்கவும் பாடுபடுவதே. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற எண்ணமும், தொழிற்சங்கங்களிடையே போட்டியை ஒழித்து ஊழியர்களின் bargaining சக்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்னும் எண்ணமும் வளர்ந்து வரும் இந்நாளில் பெண் ஊழியர்கள் தங்களுக்குள்ளே ஒரு தனிச்சங்கம் அமைத்துக் கொள்வது சிறிதும் கர்ப்பவந்த தக்கதல்ல.

இன்று தயிழ்நாடு அரசாங்க ஊழியர்களிடையே தோன்றியிருக்கும் இக்கப் பிரச்சினை மனப்பாங்கை சிறிது சிறிதாக, வங்கிகள், ஆயுள் இன்சூரன்ஸ் கார்ப்பரேஷன்

தலை

வமிதா கோபாலகிருஷ்ணன்

உபதலை

சரோஜா சோகன்

காரியதரி

கன்னையன்

ரேஷன், மற்ற அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுக் குட்பட்ட திறவன்களுக்கும் பரவக் கடும். அப்படிப் பரவுவதற்கு முன்னர் இந்த அபாயகரமான போக்கை முனைய வேண்டும். இவ்விதத்தில் தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை கொண்டுள்ள யாவரும் முனைய வேண்டும்.

பெண் ஊழியர்களுக்கு எதற்காகத் தனி சங்கம்?

சம்பளமோ, பஞ்சப்படிவோ, மற்ற அவசரகாலமோ ஆண் ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது போலத்தானே பெண் ஊழியர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது?

கைத்திய வசதி, வீடு, எல். டி. பி. போன்ற வசதிகளும் இருப்பாருக்கும் ஒன்று போலத்தானே கிடைத்து வருகின்றன? பார்க்கப் போனால் பெண் ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கும் பிரசவ கால விடு முறை வசதி ஆண்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.

உத்தியோக உயர்விலும் ஆண்-பெண் வித்தியாசம் பாராட்டப்படுவதில்லை.

மற்றும் விஷயத்திலும் பெண் ஊழியர்கள் ஆண் ஊழியர்களை விட நல்ல முறைவியைக் கருணாபுடன் தான் நடத்தப் படுகிறார்கள்.

'கரண்டிப்படுதல்' என்று வரும்போது தீவிரம் (அரசாங்கமாகுதலும், தனியார் துறையாகுதலும்) ஆண் ஊழியர்களையும், பெண் ஊழியர்களையும் வித்தியாசம் பாராட்டாமல் கரண்டித்தான் செய்கிறது. ஆண் ஊழியர்கள் பெண் ஊழியர்களைக் கரண்டுகிறார்கள் என்று சரித்திரம் கிடைப்பது. சில ஆண் அதிகாரிகள் பெண்

தொழிற்சங்கம்

ஊழியர்களிடம் மூன்றை தவறி நடக்கும் போதோ, மிரட்டும் போதோ கடினமான வாரிசைக்கொண்ட உபயோகிக்கும் போதோ அதைப் பெண் ஊழியர்களைப் பாதுகாக்கவும் தவறு செய்கிற ஆண் அதிகாரிகளையோ, சீனியர் ஊழியர்களையோ கண்டிக்கவும் தொழிற்சங்கங்கள் செயல்படத்தான் செய்கின்றன.

வரதட்சிணைக் கொடுக்காமல் ஒழிக்க சமூக சங்கங்கள் எவ்வளவுபோ இருக்கின்றன. அரசாங்க ஊழியர்கள் சங்கம் அதற்குத் தேவை இல்லை. தேவை இல்லாததேட்டு மட்டுமல்ல, தொழிற்சங்கம் தனது சக்தியைத் தனக்குச் சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களில் விரயமாக்கக் கூடாது. வரதட்சிணையை அரசாங்கமா கேட்கிறது? திரவாகமா கேட்கிறது? அரசாங்கத்துடனும், திரவாகத்துடனும் போட வேண்டிய சண்டை வேறு. நடத்த வேண்டிய போராட்டம் வேறு. வரதட்சிணைக் கொடுக்காமலும் ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இடையாது.

அரசாங்க ஊழியத்தில் நேர்மையையும் நிறைமையையும் கொண்டு வருவதில் பெண்

ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ (அல்லது இருக்க வேண்டுமோ) அவ்வளவு அக்கறை ஆண் ஊழியர்களுக்கும் இருக்கிறது (அல்லது இருக்க வேண்டும்.).

ஆகமொத்தம், எந்தக் காரணம் கொண்டும் பெண் ஊழியர்களுக்குத் தனித்தொழிற்சங்கங்கள் தேவை இல்லை. எவ்வளவுதான் நாம் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களில் மூன்று நேர்த்தியும், பெண்கள் ஆண்களோடு சரிதிகர் சமமானமாக எவ்வாறு துறைகளிலும் பங்கிடுகிறதும், பல பெண்களுக்கு இன்னும் ஒரு வகைத் தாழ்வு மனப்பான்மை இருந்து கொண்டே இருப்பது தான் இதுபோன்ற அமைப்புகள் தோன்றக் காரணம். ஆண்களும், பெண்களும் சேர்த்த தொழிற்சங்கங்களில் தலைவர், காரியதரிசி போன்ற பதவிகள் அடைபட முடியாத சில பெண்களின் ஏமாற்றமும் காரணமாக இருக்கலாம்.

தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தங்கள் கவனத்தை இந்தப் போக்கில் பாஸ் இருப்பி, இதனாக விளையக் கூடிய கெடுகளைச் சித்தித்துச் செயல்படுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.
—ஜேமர் ஆனந்ததீர்த்தன்
புனைப்படங்கள்: சுபா

காய்காய்போ சரிபோ

● பிரிங்ஸ்ஸாக்: திக்க யார், என்ன விஷயம்?
வந்தவா? நான் காய்கறி வியாபாரிங்க.
என் மகனுக்கு....
பிரிங்ஸ்ஸாக்: அடே, உட்காருங்கோ
உட்காருங்கோ....

● ராதா: தோ ஏன் போகமா இருக்கோ?
தோ: என் மாமியார் காய்கறிகளை
என் பொறத்த வீட்டிலேயேத்து கொண்டு
வாங்கு திரும்ப நச்சிக்கிறது.
—ஒப்பிசி அப்பன்

● மீனாதி: இப்ப நான் என்னக் கேட்டுட்
டேன்னு முகத்தைத் திருப்பிக்கிடுங்க.
தகவலா தட்டா ஒரு விலோ போவ
தானே கேட்டேன்.

● மகன்: அப்பா, பக்கைத் தக்காளியை
அட்டியே சாப்பிட்டா உடம்புக்கு நல்
வதுதானே?
தந்தை: பாடத்திலே சத்தெகம் கேட்
பது போவ இப்படி எதைவரவது
சொல்லி எரிச்சலாக் கிளப்பினே பிச்சிப்
பிடுவேன் பிச்சி.

பிரானிகள் நம் வன, தீவன காரியங்கள் மூலமாக இங்கேயே சத்தோஷமும், துன்பமும் பெறுகின்றன. நம்வ ஆகாரத்தை உட்கொள்வதன் மூலம் சத்தோஷமடையும். பிறகுடைய தோட்டத்தில் மேய்வதன் மூலம் உய்வடிபட்டுத் துன்பமடையும். ஆனால் புண்யபாவம் ஒன்றும் அதன் செயலுக்குக் கிடையாது. மனிதன் செய்வக்கூடிய ஒவ்வொரு செயலுக்கும், இப்பொழுதும் கசதுக்கங்கள் உண்டு. பின்னாலும் கசதுக்கங்கள் உண்டு. இப்பொழுது நம்வ காரியத்தைச் செய்தால் புகழ்வார்கள். கெட்ட காரியம் செய்தால் இகழ்வார்கள். எத்தனை நம்வ காரியங்கள் செய்தாலும் தமக்கு வேண்டாதவர்கள் இருந்தால் இகழ்வார்கள். அப்படி நம்வ காரியம் செய்பவர்களை வேண்டாதவர்கள் இகழ்த்தாலும் இகழ்பவர்க்கே பாபம் உண்டாகும். ஆகவே மனிதனின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஏற்றவாறு புண்யவிபகோ, பாபவிபகோ, நம்வவிபகோ தீவிபகோ கட்டாயம் வந்து செலும்.

பிரானிகள் ஒவ்வொரு அறிவிலும், தான் - பத்தப்படுகின்றன. மான் அருமைபான புல்லாங்குழல்காணத்தைக் கேட்டு பத்தப்படுகிறது. விட்டிக் பூச்சி ஒளியைப் பார்த்து அதன் அழகைக் கண்டு பத்தப்படுகிறது. மீன் குவியிலும் துண்டியில் அடிபட்டுக் கொண்டு பத்தப்படுகிறது. யானை பெண் யானை கப்பரிசத்தை விரும்பி பத்தப்படுகிறது. வண்டு

தாமரை மலரில் உள்ள மகரத் தத்தை துகர்வதிலும் பத்தப்படுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு உறுப்பிலும் ஒவ்வொரு உயிரினம் பத்தப்படும் பொழுது ஐம்புலன்களாலும் பத்தப்படும் மனிதன் துன்பப்படுவதிலும் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் ஆளுவது அறிவைப் பெற்ற மனிதன் அந்த விவேக சக்தியின் மூலமாகத் துன்பத்திலிருந்து மீளுவது தான் மனித வாழ்வின் ஸ்திரியம். பகுத்தறிவு படைத்ததின் பயன். மனித வாழ்வில் செய்வக்கூடிய தவறுகளுக்கு மன்னிப்புப் பெறவும் இனித் தவறு செய்வாதிருக்க மனவகிமைபைப் பெறவும் இறைவழிபாடு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. தவறுக்கு வகுத்திருக்கிற பிரார்த்திக்கும் போது இறைவனிடம் இவற்றையெல்லாம் உள்ள அருள் தன்மை காரணமாக பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. மறுபடி பாவம் செய்வாதிருக்க மனோபகைதையும் அதே இறைவழிபாடு தமக்கு அளிக்கிறது. தவறுகள் செய்து பாபமூட்டடையைக் கமக்காதவர்கள் பிறவியே இல்லாத ஒருநிலையைப் பெறக் கூடிய வாய்ப்பும் மனிதப் பிறவிக்கே ஏற்பட்டுள்ளது. இதைவிடப் பெரிய நலன் ஏது? எனவே, நாம் நல்லவர் களாய் வாழ்ந்து நம்வனை நினைத்து நம்வனை செய்வோம். நலமெல்லாம் பெறுவோம்.

—தமக்கு முகாந்திர காமகோடி பி.நிபதி ஐயெந்திர சரஸ்வதி சங்கராசாரிய அடியாடிகள்

நல்லன
சிசய்வோம்
நலம்
பெறுவோம்

10-7-83 இதழில் ஒயியர் ரக்கவாதன்
 என்பவரை அறிஞராய்வுத்துறையினர் கள்
 பாராட்டித் தருந்த ஸ்தூபம். ஆனால் சிறு ரக்-
 கவாதன் வரைந்த ஒயியம் ஏற்கனவே திரைபாணி
 கதிரில் ஒயியர் போட்டது அவர்களால் 'குற
 யோயியம்' என்று தொடர் பட்டுக்கொள்
 வரையப்பட்டதாகும். இத்துடன் போட்டது
 அவர்கள் வரைந்த அப்படித்தையும் இதைத்
 துன்பெனக். இயிமேலாவதுதமிழினம் கற்பனைத்
 திறன் கொண்டவர்களாக அறிஞராய்வுத்
 துறையினர்.

செவிலையப் பத்தி விளக்கமாக மருத்துவ
நிபுணர் செ. சே. இராமலிங்கத்திடம் போட்ட
பயனுள்ள பணி.
தரூர்-2 செ. எஸ். இராமலிங்கத்தார்

● ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி வீடாதிபதி கழக
நிபு"இத்திங் பெருமையு"ய்யப் படித்தபோது
தெய்வ மணம் விரியது.
அம்பிகோஷம்-1 திருமதி பிரகாசா ராஜன்

❖ ஒரு துணுக்குக்கு ரூ. 125 தர சங்கடமாக வாழ்விட கமிட்டியும் துணுக்கை எழுதிப் பரிக் பெற்ற விவதா செவ்வப்பா அனாக்ரஹ் கும் மயம் திறந்த பாதாட்டுகன்.
கோவந்தரர். டி. கந்தரேசன்

● "பள்ளா" தலைவரும் ஆனால் அப்பெயர் எண்ணிக் கொடுத்த ஏற்படுத்திய நேரத்தில் அதன் மதப்பாண்டி நடை சிபிசெய்யும் உருவாகிவரு.

9. கார்ட்டுலீஸ்ட் உமாபதியில் குளம்
செயற்கை மழையில் அசுடிக்கு நீர் திரைந்து
விட்டதாம் எனக்கு 'ஜலதோஷம்' பிடித்து
விட்டது.
திருப்பூர்-1 என். சரேஸ்வரமூர்த்தி

இ. அகமதீஸ் என்பது அறிந்தபோது
பேட்டி எதிர்பாராத விருந்து.
பல்லாபரம் ப. பழனி

9 வினாயகாட்டில் வினாயகத்தை நேற்றிரவு ஏற்பட்டிருக்கும் சிறு சிறு விபரத்தைத் தவிர கூடாது. நேற்றிரவு பேருயிர்த்தில் சூதாட்டம் உண்டா? வினாயகம் சிறு புகைகளை

எட்டாம் எடுக்கப் பட்டிருந்த சபையில்
 முடிவாகவும் அறிவுறும்,
 தென்னிக்குப்பம் —ரா. ஜோதிராமன்
 உதவபாக்கம் அனுமின் திணைத்தலைவர்
 பற்றி எழுதப்பட்ட கட்டுரை ஒரு சிறிய
 அய்யக் கட்டுரையாக இருந்தது.
 திருச்சி. 16 எஸ். ஸ்ரீனி

2. தெய்வ தரிசனம் கட்டுவதும், பக்கத் திருப்ப பக்கம் இடம் பெற்றுள்ள பக்தித் திருவிழாவுகளுக்கும் மனத்திருநாள் ஒரு தெய்வ உணர்வை ஏற்படுத்தி விட்டது! அரங்கத்தின்பின்பு -எம், அசோகராஜா,

செ. 'புலகி' சிவசிய புல' சிறுவதை புத்தகம்
மேல திறக்கும் புலகிக்கு ஒரு மரம்படி
வரவும்.
தேவமங்கலம் திருமதி கம்போமங்கலம்

செ. காளாசலம் அய்யம்பாளையம் பற்றிய ஆசாதி
யின் கட்டுரை படித்தவுடன் ஒரு தடை
திருவகாசியிலிருந்து போயதாகத் தீர்மானித்து
விட்டேன்.
சென்னை-43 செ.கா.வ.க.ப.பி. கட்டுப்பாட்டுப்

[illegible]

குரத்தி: நேற்று வரங்கடும் எரித்துவிழுந்து
பேசிக்விட்டு இருந்த உம் கணவர் இம்
போது எப்படி இம்வளைய உருக்கவெனச்
பேசுகிறார்?

இக்கொருத்தி: நேற்றுவுரை நீப் பெட்டி விடாபாரம் செய்துக்கிட்டு இருக்க அவர் இன்று முதல் தான் விடாபாரம் செய்கிறார்.

-ஆர். பி. திருமரையன்

சேந்திர சேந்திர நாகா

ஷா வாலஸ் வழங்கும்

ரீகல்

ரூப்பர் பவர்

ஜார்ஜென்ட் கர

அழுக்கைத் தகர்த்திடும்

துணிகளைக் காத்திடும்

கீலின் ரூபர் கலவை கந்தி, உய்கை துணிகளை விடாப்பிடியாகப் படிக்கிறதும் அழுக்கைத் தகர்த்து விட்டுவிடுகிறது. உய்கை துணிகளை அழி வெண்கலமான கலம் பரிசென் தும் கலவை செய்கிறது.

மேலும் கீலின் பாதுகாப்பான கலவை உய்கை துணிகளுக்கு இதுவானது, வெண்கலமானது... புதுகலமான எதுவானது, க் கூட.

அதேமாதிரி
உய்கை 25
நன்றி

ACIL 0502.03 Tam

அடிக்கடி கைகளை கழுவும்

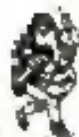
Show
Regal

உங்கள் குணங்கள் (இ) கிடைத்தால்
பக்கம் தான் போவதில்லை!

உங்கள் குணங்கள் (இ) கிடைத்தால்...
பக்கம் தான் போவதில்லை!

பெருந்தலைவருக்கு மாபெரும் விழா

பெருந்தலைவர் காமராஜருக்குத் திருச்சியிலும் சென்னையிலும் மாபெரும் விழாக்கள் நடத்தேறின. 'ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள்' என்று காமராஜரால் வர்ணிக்கப்பட்ட கட்சிகளுள் ஒன்றான அ. தி. மு. க. வின் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். சென்னையில் சிலைத் திறப்புவிழா நடத்தினார்! எமெர்ஜென்ஸி அறியித்துக் காமராஜரின் இதயத்தை உடைத்த இந்திராகாந்தியின் மகன் ராஜீவ் திருச்சியில் கடவுளைய மக்கள் நிரண்டிருந்த கூட்டத்தில் காமராஜரின் பெருமைகளைப் பேசினார். இதைக்கண்டு நாம் நலகக்கவும் வேண்டாம்; வீசலிக்கவும் அவசியமில்லை. சரித்திரத்தில் இதுபோன்ற விசித்திரங்கள் சகஜம். ஒருவர் வாழ்கின்ற வரையில் கொள்கை ரீதியாக எதிர்த்தவர்கள் அப்பெருந்தலைவர் காலமான பிறகு கருத்து மாறுபாடுகளை ஒதுக்கி அவரிடமிருந்த சிறப்பியல்புகளைப் பற்றி மட்டுமே பேசுவது இயற்கை. அபிப்பிராய பேதங்கள், தனி மனிதர்களிடையே பரஸ்பரம் நிலவ வேண்டிய நன்மதிப்புக்கு இடையூறுக அவசியமில்லை.

காமராஜரின் கொள்கைகளைப் பலர் ஏற்காமல் போகலாம், ஆனால், அவரிடமிருந்த அடிப்படையான தார்பிகப் பண்புகள் உலக முழுவதற்கும் பொதுவானவை; நிரந்தர மதிப்புடையவை. இந்தச் சிறப்பியல்புகளைப் பட்டியல் போடும் தலைவர்கள் அதன்படி தாழும் நடந்து கொண்டு நாட்டையும் நடத்திச் செல்கிறார்களா என்பதை கேள்வி; முக்கியமான கேள்வி.

காமராஜர் காலமான சமயம் "விட்டிலிருக்கும் பணம் மற்ற மதிப்பு மிக்க பொருள்களை ஓர் அறையில் போட்டுப் பூட்டிவிட்டுப் புறப்படு" என்று கூறியதும் காமராஜரின் உதவியாளர் வைரவன் "இங்கே என்ன இருக்கு அறைக்குள் வைத்துப் பூட்ட?" என்று கேட்டாராம். ஆனால் இன்று, 'காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்; பதவியிலிருக்கும் போதே கருட்டிக் கொள்' என்ற ரீதியில் தானே மிகப் பெரும்பாலான தலைவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள்.

திருமலைப்பிள்ளை ரோடில் தமது சிலை திறந்து வைக்கப்பட்ட போதே பக்கத்தில் கோடம்பாக்கம் நெடுஞ்சாஸ்திரியில் சாராயக்கடை ஒன்றும் சுக தடபுடையுடன் வண்ண விளக்குகள், சினிமாப் பாடல்கள் சிதைம் திறந்து வைக்கப்பட்டதை காமராஜர் அறிய முடியுமானால் இரண்டாவது தடவைவராக இதயம் நொறுங்கிச் சாக மாட்டாரா?

"காமராஜர் தேசத்துக்கே பெருமை தேடித் தந்தவர்; அவர் முதலில் ஒரு தேசபக்தர், பிறகுதான் காங்கிரஸ்காரர்" என்று திருச்சியில் பேசப்பட்டது. ஆனால் இன்று இ. காங்கிரஸில் உள்ள மிகப்பெரும்பாலோர் முதலில் சுயநலம், பிறகு கட்சி, அப்புறம் தேவையானால் தேசபக்தி என்ற ரீதியில்தானே செயல்படுகிறார்கள்?

ஆக இந்த விழாக்கள் எதற்கு? காமராஜரின் எளிமை, உழைப்பாற்றம், நேர்மை, தேசபக்தி, ஆட்சித்திறன் இவற்றை இன்றைய தலைவர்களும் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கிலா? அப்படித் தோன்றவில்லை. மாறாக,

'இயாக்கடர்' என்றும் 'கர்மவீரர்' என்றும் பெரும் தலைவரைப் போற்றிப்புகழ ஒரு நல்காய்ப்பு: 'ஒரு கடமை - செய்து முடிப்போம்' என்ற எண்ணம்: காமராஜரை மறந்து விட்டால் மக்கள் நம்மைத் தூற்றுவார்கள் என்ற அச்சம்; காமராஜருக்கு விழா எடுத்து அதன் மூலம் அவரது புகழில் நாளும் பங்கு பெறலாம் என்ற ஆசை இவையே மேலோங்கி இருக்கின்றன.

ஒரு கட்ட வாசி

அட, அட, அட!

‘ஆனா துற வனா’, ‘பேசக் கூடாது: காவிரியே’ ஜோர், மற்ற மூன்றும் போர். அவ்வளவாக அரவியல் பேசாத ஜோ.

சே!

என்ன பிரம்மாண்டமான செட்கள்! எவ்வளவு அற்புதமான கலை ஜோடிகள்! ரொம்ப நாடாவிற்று இத்தனை ஆடம்பரக் கலைத் திரையில் பார்த்து. ஆனா, ஆபரணங்களிலும் அபர்வியலாமல் செவ்வழித்திருக்கிறார்கள். இளவரசி மாதிரி நடிக்க ஸ்ரீதேவி, ரஜினி மாதிரி நடிக்க இன்னொரு ரஜினி என்று ஏகப்பட்ட ஆன் மாஸ்ட்டங்கள் இருந்தாலும், குழப்பமில்லாமல் கதை சொக்கி விடுப்பது கைரட்டின் திறமை.

அட, அட!

பாபுவின் காமிராவுக்கு ஏராளமாகத் தினி. அத்தனையும் விழுங்கி, அஜிணமாகாமல் ஏப்பம் விட்டிருக்கிறது. கூடிய வரை அத்தனை கோணங்களிலும் வீர்வாக் கோலங்களைத் திரைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிற அக்கறைகளைப் பாராட்ட வேண்டும். குறிப்பால் இரண்டு ரஜினிகள் மோதுகிற இடம்.

அமர்த்தவான செத்தாமரை - ஆரங்க் கலரும் இலுக்கு. (ரஜினியோடு ஒரு ரீயட் வேறு!) அமுது உடைகளில் ஸ்ரீதேவி.

அட!

ஆறு பாடல்கள். ஆறில் மூன்று (எது எது என்று விரல் விடக் கூடியவர்களுக்காக:

ரஜினியிடம் நாம் எவ்வளவுதிர்பார்ப்போம்? இன்னும் சூடான, வித்தியாசமான கண்ணாடி. ஏதோ பேருக்குக் கடைசிப் பகுதியில் ஒன்றிரண்டோடு சரி.

காவல்னாரர்களை ரஜினி அண்டு கோ ஏமாற்றுகிற காட்சியாகட்டும், பொக்கிஷ அறைக்கு ராணிகளைப் பின் தோடாத்து திவான் வருகிற காட்சியாகட்டும், விற்ப்பு மாதிரிக்குக் கூட இல்லை. கணமல் பட காலத்துக் கற்பனைகள்.

கெருத் தெருவாய் ஸ்ரீதேவி ஆடுகிற நாட்டியத்தின் ரிதூக்குக்குச் சின்ன சவால்.

சே, சே!

கத்தமால் அடித்து உதறி வெயிலில் காயப் போட்ட மாதிரி உயிரே இயலாத வசனங்கள். பஞ்ச அருளுகலம்! எல்லாம் இது போதும் என்ற அவட்சியமா?

ஹூம்

வாசனுக்கும் ஏ. வி. எம். முக்கும் வாரிசாய் தயாரிப்பான் துவாரகே பணம் செவ்வழிக் கத் தயாராய் இருக்கலாம். * ஆனால் கதை விலும் புது உத்திகளிலும் அவர்கள் செலுத்திய கவனம் இவருக்கும் இருந்திருந்தால்...

நிபந்தனா: முதல் நடிகையாகத் தோதாபுரம் சட்டமன்ற மாட்டி பிடுக்கித்தீர்கள். போல, வெகு சத்தோலும், ஏற்றுக்கொண்ட பாத்நிரத்தைப் பரிமளிக்க வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆளுதல் கூட மாடுவேஷியே இயக்க உங்கள் வசம் உச்சரிப்பை நீரணிக் கக் கொஞ்சம் கஷ்டமாய்த் தான் இருக்கிறது.

சரிதம்: மாட்டு வண்டியிலிருந்து கழுத்து நினைவு நகையுடன் கவ்வாணப் பெண்ணாகத் திரும்பி, பவத்தின் கதத்தனித்து, வார்த்தை சிக்கி திக்கித் திக்கிப் போகிற முதல் கட்டத்திலேயே மனத்தின் நகராகப் பித்து விடுகிறீர்கள். அப்பறம் மம்பட்டியவான் அநியாயமாய்ப் பஞ்சாயத்தில் எய்க் கடி காரங்கும்போது ஊமைமாய் தெலும்பு திற இடம், கடைவியாய் மம்பட்டியவானைக் கொன்றவனாய் பரிசில் தருப்பாலேயே பரமண்டலம் அனுப்பும் இடம் - படம் முழுக்க கொப்பளம், துக்களும், சிரிப்பும், வெட்கமுமாய் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகிறீர்கள்.

செந்தாமரை: ஒரு சேன், இரண்டு சேன் என்று வந்தாலும் கூட அந்த அமர்த்தனான அழகு அழகுதான்.

தெய்வானை: ஒரேது, நடனத்தொரு திறத்திக் கொள்ளாமல் அப்படிச் சொஞ்சம் சினுங்கி, இப்படிச் சொஞ்சம் அழுது தடித்தும் காட்டி விட்டீர்களே!

சங்கர: உங்கள் காமிராவுக்குத் திருக்கடி கதறிப் போட வேண்டும். பொழுதிற நீர் விழ்ச்சியாகட்டும், இருளான தொப்புகளாகட்டும், எங்கே பிடித்தீர்கள் இத்தகைய அருமைமயான காட்சிகளை! உறுறுப்பான

உங்கள் காமிராக் கண் படத்திற்குச் சிறப்புக் கவர்ச்சி.

இளவரசன்: "காட்டு வழி பொற பொண்ணே..." - தலைப்புப் பாடலில் காமிராதன் பாட்டுக்கு அதன் வித்தகத்தைச் செந்து கொண்டிருக்க, தீங்கம் பாட்டுக்கு உங்கள் குறையில் வித்தை காட்டி விட்டீர்கள். "சின்னப் பொண்ணு சேலை"யும் சிங்காரமான சரசம் தான்... காட்டுப்புறப் பாடல்களின் நாடி, உங்கள் கையிற். அப்பறம் கஷ்டப்பாணே!

குரோடாத்தனம்: உங்களைத் தனியாய்க் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்காக வேண்டும். மாறுதலான சண்டைக் காட்சிகளை மனம் கவராத மாநில அமைத்திருக்கிறீர்கள்.

ராஜசேகர்: தலைநாய்க் தொங்கும் மம்பட்டியவான் ஊஞ்சலாடி மெழுகுவர்த்தி வைக் கவவும் இடம்; போலீஸ்க் சிக்கிய அலன் தொழும் உண்மைகள் சொல்லித்தன் தன்னையே கொடுங்கள் என்று கேட்டுச் சொடா காய்கி, படாரென்று மாட்டிவைத் துணரவில் அடித்து வயிற்றில் செருகிக் கொள்ளும் இடம் என்று சிறைய அருமைமயான இடங்கள்.

மம்பட்டியவான் படு அவசரமாய்த் தடி மிதந்துப் போகிறபோது நடுக்கம் குழந்தை வந்துவிட, கண்டிவை அநி பிரவத்தனத் துடன் திறத்தி அவன் போலீஸ்க் சிக்கிக் கொள்ளும்பொழுது குழந்தையும் தாயும் மம்பட்டியவானைப் பார்த்துக் கும்பிடுகிற இடம் ஒரு அற்புதமான கட்டம்.

முதல் படத்திலேயே முதல் தர கட்டக் டீரளின் கரிசனையில் இடம் பிடித்துக் கொண்டதற்குத் தனியே பாராட்டுக்கள்!

-தெய்வமணிமதன்

குடிநீர் பற்றாக்குறையை நீக்க டான்சி யின் அயராது ஆக்கப்பணி!

பொது மக்களுக்கு தேவை என்று வரும்பொழுது 'அத்தேவைகளுக்கெனவே முனைத்து
சேவை செய்வதில் முன்னணி வகிப்பதே டான்சி.

குடிநீர் பற்றாக்குறைவால் மக்கள் வாடும் இக்காலத்தில், மக்கள் மனலில் அக்கறை
கொண்டு, தரமான ஆத்துகளைக் கை பம்புகள் மற்றும் உருக்கு நீர்த் தொட்டிகள்
போன்றவற்றை விநியோகித்து தயாரித்தனிக்விந்து டான்சி.

ஆம்! இவ்வு எங்கு போக்கிலும் டான்சியின் உயரிய படைப்புகள், அதுவும் உயிய வேரத்தில்...

மக்களின் தாக்கத்தை தனிக்கிந்து டான்சி !

டான்சி
தமிழ்நாடு சிறு தொழில் திறுவனம்

(90 தலைநாடு அரசு நிறுவனம்)

1, குகிலம் வளம், சென்னை-600 014 தொலைபேசி: 82161 தந்தி: TANSI செலக்ம்: 41-7496 TR91

"எங்கோட முதல் பேஷனிட் தி உங்கோட முதல் பேஷனிட் நான்!"

19

பத்மா பாண்ட், தீவன அணித்ததெல்லாம் தவிர, நான்கு உடம்பங்களிலும் எக் மானஸி களைப் பார்த்து அவன் பொருளமயப்பட்ட திருவிட, எரிச்சலடைந்ததின்கி.

டெய்லி "ராய் கார்ட்டைட்" இடுப்பில் சுற்றிக்கொள்ளும் நேரங்களில், "உலகமெய்யெ பெண் உடம்புக்கு ஏற்றதும், போலிவு தரு வதும் புடவை - பிளவுத்தாள், பணமும் வசதிகளும் சேர்த்தாலுட, பாண்ட், பனி வன், டி. லார்ட் போன்ற உடைகள் தாட் மாட்டெட்" என்று பத்மா தன் யதார்த்தப் பேசிக் கொள்வதுண்டு.

டெய்லிபிடம் புடவைகளை விட பாண்ட், மிக, சங்கரா கயில் போன்றவைகளை அடு கம், சென்ற 'மொலுலேட் சிலங்குன்' இனத்தன்குட டெய்லி, 'உம்பெனிக்லா இனதப்போட்டுக்குண்டு கரக உடாத' என்று தன்னுடைய 'ஜி ரிக்' மாணிக்லாக் கொடுத்திக் செஞ்சினான். பத்மா மறந்து விட்டான், இப்போது ராய்-தன்மாத உத்தர விடுகினான். என்ன செய்வது?

தயக்கப் புண்படைபுடன், "எம்மா இப் படியே வரேறேன்" என்றான், "இந்தப் புடவை நல்லா இங்கியா? சித்தி ரெத்திக் குடுத்தது, இங்கிலாந்தாங்கல் டிக்கெறன்."

"ஐயாவோ! நல்லா இல்வென்று காசி சொன்னது. இதே மாதிரி புடவை பின்னங்கல் நான் எப்படியும் உங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு நான் ஐயப்படறேன் ராத்திரா, வயக்கி 'காசி கார்ட்' இல்வோ, பார்பட்டுக்கு உட் டாது காதினா இருக்குமென்று சொல் னோம், நான் இங்குப்படியே வர்."

காசனிக் தொன்றிய வேது, "வசத்த னாய் வந்திருக்காரு" என்றான்.

"எக்கரூன் மி பத்மா" என்று ராய் அறையை விட்டு வேலியெறினான். பத்மா உதவை உட்புறம் தாவிட்டுக்கொண்டான்.

செ திமிடங்களுக்குப் பின் ராய் அவனை விட சிறிது வசந்திவான ஒரு இளைஞன் பிந்தென்கி மாடிக்கு வந்தான், பத்மா கையப் பார்த்து கதம்பித்தான்.

அவன் 'பாண்ட்'மும் கசிக்மெனம் அணித்து ஒற்றைப் பின்புறம் பிசித்து முதுகுப் பக்கம் கசிய நீர் விழ்செலவக் காண்பித்தான், பத்மா அவனாகிவிதிருந்து எண்ணக்கொடப் பிடிவா எடுத்துப் டிரட்டினான்.

"டாக்டர் பிங் பத்மா, எங்கோட காடுவழிமட" என்று பத்மாவையப் பிங் குக் வந்தவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத் தான் ராய், "வசத்த, அப்பாவோட அண்ணா பிங்கோ, கத்தரம் கமெடன்வ எஞ்சி விவர், ஒஞ்சி போபெட் பகாண்டன் ஓர் பங்குடன்."

"ஹயோ"

சுருசமுள்ள
வாஞ்சுடநீர்

சுவிகா

“ஹெலோ”

தொற்றத்தில் வசத்த முதல் பதிப்புப் போலையும் ராம் திருத்திய மறு பதிப்புப் போலையும் காணப்பட்டனர். அந்நிதி வாகனம் இங்கே.

“கட்காரிடா போலஸாம்.”

“ஹேன். ஸைம் ஆயிரந்தை. ஸைன்டே அங்கிலும் ஆண்டியும் கத்திப்பறம் கபிரன்.”

“எங்கை கட எங்கைம் போ மாட்டியா?”

“மாட்டேன்” என்ற வசத்த வாகனவாசு போய்த் திருப்பினான். “மறத்தாய் துமயிட் டேன்ஹு போய் பங்கட்டும் துரீதும் டெய்ட் பனாணிட்டு வந்த கத்தி செல்ட் எங்கிறே எடுத்துட்டு வாய்ப்புகள், எதுக்கு வம்பு வாரேன்.”

வசத்த வெளியேறிவிட்டான். பத்மா சிரித்தாள். ராம் அவளை சிரித்த பாகனையில் தலைவசத் திறை சிரித்து அவளையே பார்த்தாள்.

அந்தப் புதிய கடை அவன் போனியை அநிதம் இறக்காமல், அவனுக்காவே

வசத்தப்பட்டது போய் மிகவும் கச்சிதமாகப் பொருத்தி விடுத்தது.

“பு ஆர் டுரூஸ் ஒன்டர்ஃபுப் பத்மா.” என்றான். “எவ்விதம் அபெளட் பு இன் ஒன்டர்ஃபுப்”

“எங்கே வாகனத்தில் இதை வெவ்வாய்”

“கோடைக்காலம்.”

“எப்படி என்ஜைட் மெஷர்மென்ட்ஸ் உங்களுக்குத் தெரிகுது?” கிறிஸ்து வாகனத்தில் கேட்டான்.

“அதான் எங்கும் தெரியும்” என்றான் புன்னையுடன்.

கப்பல்கள் வந்த பிறகு பத்மா “நெல் மெட்டி” என்று திணைத்துக்கூன்.

“வேறு நெல்மெட்டி எடுத்துட்டு வா.”

அண்டையா டைர் கணையை நோக்கி வந்த பத்திதது. ராம் வேகத்தை மேலும் அதிகப்படுத்தினான். பத்மா பயந்துடன் “மெதுவாய் போங்கள்” என்றாள். அவள் கரும் அவளையறிவாமல் கொடி போய் அவளைக் கத்திப் பட்டாந்து கொண்டது.

மனித நடமாட்டமில்லாத கடற்கரையில் அமர்ந்தனர். பேசினர். சிரித்தனர். மணலில் வீசுவாய் திறத்திலிட்டு மொண்டமா ஒரு வரை பொருவார் பார்த்தனர்.

மேற்கிய சூரியனில் விழ்ச்சி உறுதியான போது எழுந்த மறுபடியும் வந்தன நோக்கி நடந்தனர்.

பத்மாவிற்கு “ஓ” வென்று வாய் விட்டு அழ வேண்டும் போன இருந்தது. விபுலர் காலை பல் தேய்த்தபோது விழாக் கொலம் புண்டுகுத்த அவனுடைய மனம் அந்தப் பகலின் எங்கிலில் அவனைப் பூசியப் போகி ரெமே என்ற வேதனைவாய் மிகவும் தொல் வடைத்து விட்டது.

“ஹூயியல் சரிஜன்ஸ் குவாரிட்டர்ஸ்” மாணவிகள் கிறிஸ்திய விட்டு விளகி. சின்ன ஒரு மாடிச் சுட்டிடத்தில் இருந்தது. டெய்சி ரூஸ் உட்கூறு. தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய் திருத்ததால் மறுபடியும் பத்மாவிற்கும் டெய்சி கும் குரே அனாத. மாடியில் மிழ்க்குத் கொடியில் விடைத்தது. பார்த்த துன்னையுடன் ஈர ரேட்டமான அனாத. தொழிலில் மிக் ராவியல் பூச்சிகள் போல இவ்ருமல்கும் குழகம்.

ஒ.பி., வார்டு, கட்டி கட்டி என்ன இயந்திர கதிரிய புதிய வாழ்க்கை தொடல் மிதது. எந்தார்க்கு மெதுவாகக் விளம்பிய புதிய முதலாளி 10000000 துன்னல் வழியாகப் பார்த்தபோது பத்மாவிற்குக் கோலம் வசத்த சின்னப் பொருமை தனிர் கிரும். இனி இந்த வாழ்க்கை விடைக்காது. ஒரு நாள் பத்மா ஆட்டோ எடுத்துக் கொண்டு ஆயிரம் கிண்கிறிதச் சென்றான். முதல் மாத கண்டப்பென்ட் பணம் முதலாறு ரூபாயைச் சித்தி - சித்தப்பாவிடம் கொடுத்து அவர்களுடைய பாதங்களைத் தொட்டு கிறிஸ்திய ஒற்றிக் கொண்டான். சித்தி விசுவாசமான புன்னையுடன் “மா ராபியா இரும்மா” என்றாள்.

கடத்த நான்காண்டுகளாக ஒரு சோபா ஏதத்தாது 14000 கிரியா மிட்டர் பயணம் செய்து இருக்கிறது. எதற்காக இத்தப் பயணம்?

அமெரிக்காவில் இரு புண்டப்பட்டக் காரர்கள் பல புண்டப்பட்டவர்களை எடுத்து, தொகுத்து, புத்தமமாக வெளியிட விரும்பினார்கள். அந்தப் புத்தகம் புதுமையான முதலில், அமைய வேண்டும் என்பதற்காக, தாய்கள் எடுத்த அனாத புண்டப்பட்டவனிலும் குரே சோபாவை இடம் பெறச்செய்தார்கள். இத்தகாக அந்த சோபாவை எங்கு சென்றாலும் தங்கள் “வெளிக்” எடுத்துச் சென்றார்கள்.

எட்டியல் மத்தியிலும், மலியில் உச்சியிலும், கிண்டெனி ஓடமாகிய கொலம்பியாவிற்கு எதிரேயும் அநே கிவப்பு சோபாவை வைத்துப் பட்டி சித்ததார்கள். புண்டப்பட்டவன் இப்படி வெவ்வாய் புது கடியமெடுக்கிறது அங்கே

—வெய்ந்—

—வந்தி: வபாக்.

சீசாபாஸின் பயணம்

**அமர்த்த
வாரம்**

கல்கி ஆன்மலர்

உங்கள் வாழ்க்கை வளம் பெரு
உபயோகமான,
நிரந்தரப் பயன் தரும்

இலவசதிரைப்பு

அமரர் கல்கி

நினைவுச்சிறுகதைப்போட்டி 1973

ரூ1000 முதல் பரிசுக்கதை

சுவசங்கர் எழுதும் மரகதபல்டுக்கும் மலர்கள்

புதியதொடர் கதை ஆரம்பம்

வெள்ளா வெள்ளம்
வாசகர்களுக்கும்
போட்டி

பரிசு ரூ 300

எளிய,
நேசமான
போட்டிகள்

ஆகஸ்ட் 21
தேதியில்
சுனாசா எழுதும்

மரகதபல்டு
புதியதொடர் நூல்கள் ஆரம்பம்

சுனாசா

"அடுத்த மாதத்திலேயே இந்த ஸ்தலப் பெண்டி பணத்தை மென்ஸ்க்குக் கட்டிவிடாமல் பாக்கிறேன்" என்றான் பத்மா. சித்தியின் முகம் ஒட்டுவது.

"ஏம்மா?" என்று சித்தப்பா.

"இந்த வருஷத்திலேயேயும் ரெண்டினைப்போது சித்தப்பா, மென் பீஸ் மட்டும் தான் கட்டினும். அதற்கு ஸ்தலப் பெண்டி பணம் போதும். அதுவசியமா பாஸம் பத்திரைகலியேந்தி பணம் காங்க வேண்டாமனு பாக்கிறேன்."

சித்தி - சித்தப்பா கிழித்தனர்.

பத்மா 'பெண்டி அப்டி போயிங்குடாட்' என்று சொல்லத்தான் செய்து அன்று தான் பிரகாஷின் ராம் தன் நண்பர் ஒருக்கு விருந்து கொடுத்தான். டாக்டர் குஞ்சாமி முதலியார் பரிசை ராம் பெற்றதற்காகப் பத்மா ஏராளமான பொருட் செலவில் செலவிட்டு ஸ்கூலிலும் வாகனம் கொடுத்துக் கொண்டாட்டங்கள்.

பள்ளியில் 'இப்போதெல்லாம்' எழுதாமல் தப்பிப் பத்மா கூடப்போய் வருவது சீட்டுக்களில் கூடியிருப்பது உண்மையான மாதிரியைப் பெயரிடும் மாதிரி மாதிரி எழுதித் தள்ளினான். மகிழ்ச்சியால் ஒரு கதறுப் படுத்திருந்தவன் இரத்தம் வந்திருக்க காசு தேய் நடத்து 'கூனம்' ஆனான். டெய்லி லிப்டிங்குப் பொருத்தமான ஊழைத் தேவையில் காசு மணி நேரத்தைக் கொண்டுண்டு துவாரம் அடைபட்டுப் போன ஊழைத் காசு குடித்தான். ராம்குமார், 'கூனம்' சித்தி பெண்டிக்கு வந்த வந்திருந்தான். சித்தியைப் பெட்டியை குஞ்சு' என்பான். அந்த 'கூனம்' நினைவாக. 'இருக்க டாக்டர். இங்கே ஒரு வயல் காரணமாக இங்கே, காசு கிட்டுக்கிறேன்' என்று சொல்ல. 'பெட்டியை' அவனை ஊக்கிச் சொன்னுக்குவான். கம்பையா என். கே. என். பூனிடயில் 'காசு குடிக்க' பார்க்கப்போது. நோயாளிகள் சரிவர இருவு எட்டரைக்கு 'கெட்டி' பண்ணி, தாளைட்டுப் பாடிவிட்டு 'காசு குடிக்க' தங்குள் 'காசு' அளவில் போர்வைக்குச் சீமை தலிசம் புகுபான். நன்றியை ஒரு மணிக்கு ஆபா கத்து. 'என். கே. என். பூனிட' தங்குள் காரணங்கு காசு சார், யார் சார், எழுந்திருக்க' என்று எழுப்பும்போது கம்பையா போர்வைவை விளக்கி. 'அவர் இப்போம்மா' என்று சொல்லி விட்டுப் போர்வைவை இழுத்துப் போர்த்திக் கொள்ளுபான்.

கார்டு முதலிய பணப்பாசி சீசுப் ரஷ்யுட்ஸ் வரும்போது, கமர்செளரஸ் பிளேசை செல்லும் பள்ளிக் கூடத்தைப் போல எல்லாரும் பீஸ் தொடர்ந்தனர். ஸ்கூலில் வேலை இல்லாதபோது, ராம் மெடி. என். கார்க்கு வந்து ஊசி போடுவதில் பத்மாவுக்கு உதவினான். நோயாளிகள் கண்ணாடித் திண்ணையில், காவியசன டிசு க்டாண்டை ஸ்கூலர் எடுத்த வைப்புகள் கடுப்பிடுத்துத் சமயங்களில் பத்மாவும் ராமும் ஒரே மெனையில் உறவாத கண்களுடன்

பார்வைகளைப் பரப்பும் பரிமாற்றிக்கொண்டிருந்தனர்.

முதல் ஆறு மாதங்கள் பருவகாலமாக ஒப்பது. என். பீ. எம். பீதும் 'கூனம்' இறும் இன்னொரு ஆறு மாதங்கள் கழித்த பிறகு ஒரு நாள் காணம் மற்றும் மத்திரமுமாக இருந்த நேரத்தில் பத்மாவும் ராமும் தயிற் தாடு மருத்துவ கவுன்சிலில் டாக்டர்களைத் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து காந்தித் பெற்றனர். ரெண்டினைப் பெறும் ஒரு வருக்கொருவர் வாழ்த்துத் தெரிவித்துக் கொண்டனர். ராம் பரிசுப் பரிசை கொண்டு கந்திரத்த பதிவு செய்து பிரசுர் அபாரடசை எடுத்துப் பத்மாவிடம் கொடுத்துத் தன் கரத்தின் கதறச் சொல்லான். புதிய பிரெக்டிஷன் பாட்

"காட் இல் ஸார் தேம்" ஸ்கூலுக்கு "பீ. தேம் இல் கந்திரத்" கொஞ்சனாகப் பிரடவ் நடிக்க. "சரிவர நாட்டுப்போதே" தேம் இல் கந்திரத் கங்குலா என்ன மாதிரி சரிவர கொக்கலாம்.

-பி. ஆ. கே.

நகர்ப்புகழ்

நகரக்கந்தி

நகரைக் கொடுத்தான். பத்மா பி. பி. பார்த்து எழுதிக்கொடுத்தான். "நான் உங்களுட முதல் பெண்டி" என்றான். ராம்.

அப்போது பத்மாவின் அவன் பி. பி. பார்த்தான். அவனுடைய கரத்தின் இரத்தம் அவன் இதயத்தை வேசமாகத் துடிக்கச் செய்தது. அடுத்த மாதத்தில் அவன் தன்னை மட்டுமே வைத்துக் கொண்டாடாத காரணம் அவன் அனைத்துச் செல்வன் என்பதையும், உயிரோடு போராடும் நோயாளியாக மதுரை மருத்துவ மனையில் 'இண்டென்சிங் ரோ' பருக்கையில் கண்டிப்புக் கிட்டிப் போனது என்பதையும் பத்மா அப்போது அறிந்தானான்.

(தொடரும்)

"சாண திட்டியோ! சாண திட்டியோ!" - கக்குரலிட்டுக் கொண்டே சாண திட்டும் கருவியைத் தோளில் சமத்து கொண்டு மருதாசலம் நடத்தான். அவனுடைய கண்ணிலே ஒரு பரபரப்பு ஏதோ ஒரு விபரீதம் அவனுல் நடக்கப் போகிறது என்பதை வெளிப்படுத்துவது போல ஒரு மிரட்சி அவனது முகத்தில் தென்பட்டது. அவனுடைய நெஞ்சத்திலே, கங்கைக் கடலில் மழலம் கொண்டிருக்கும் நூருவன் வம் புயலும் அப்படி ஒரு பழிவனர்வு விசயரூபம் எடுத்து குந்தாண்டலம் ஆடிவழி இருந்தது.

காலைப் போழுது சகலாக மணி பத்து எல் பதை மணிக்குண்டு கெடாரம் காட்டி மணி வடித்து ஒலித்தது.

"உம்! சகலாக நேரத்துக்கு வந்தாச்சு. இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்துற அவன் இந்த வழியாத்தானே வந்திருப்பே வந்தான் தான்."

-மருதாசலத்தில் மன அநிர்வுடன் பெரும் பெரி ஒத்திகை பார்த்த வண்ண மிருத்தன.

தூதடமாட்டம் அவ்வளவாக இவ்வளவு ஒரு நூருவனாக விரிவுகாலை அது எப்பதை ஏற்கெனவே பத்துநாட்களாகத் திட்டியிருந்து தப்பித்த தான் மருதாசலம் அங்கே சாண திட்டும் கருவியோடு நிம் திருக்கிறான்.

"அதோ... வந்தார் ஓகா! அவருக்கு தான் இருக்கும். சாண திட்டும் கருவியில்

சாண திட்டியோ! கீட்டியோ!

எஸ். அநீலமணி

தெனியைத் தயாராக எடுத்து வைத்துக் கொண்டாக மருதாசலம்.

"ஓ! வேற எவ்வித இடமே வாரா!"

-அவ்வு அவனிடம் விசயமாட்டுக் காட்டியது.

வாரி, வாரோ அந்தச் சாணவழியே சாரென்று வந்திருந்தும், சாரிலும் சாறுகில் கொண்டு போனாகியேபோதிய மருதாசலம் வந்துக் கொண்டிருந்தது பாருக்காகியோ, அவன் கால்கில்.

-மருதாசலம் பதனாக வரவருவென்று இருக்கிறான். அந்தச் சாணில் ஓர் ஓரத்தில்

நின்று சாணை திட்டப்பணிகள் வேலைப் பாசாங்கு செய்தால் அவன்.

மூன்று நாட்களாக மருதாசலம் இடுசேனையில் இத்தகச் சாணை திட்டம் அருவியோடு தயாராக நின்றுகொண்டும், அவன் எதிர்பார்த்திருந்த இத்த வற்றையே வரவே இன்னமேயன்ற வராமலும் அதே நேரத்தில் எதிர்பார்ப்பும் அவன் வாட்டின.

பதிலித்து நினைக்கலுக்கு முன் ப மருதாசலம் சென்று இண்டர்வியூ சீலமச்சி களை இப்போது நினைத்துப் பார்த்தான். கோபம் அதிகமாகியது. அவனும் அந்த திகழ்ச்சியை மறக்கவே முடியவில்லை.

வினார்க் வேலை ஒன்றுதற்காகக் கவிப்பிட்ட மெய்ளியில் இண்டர்வியூவிற்குச் சென்றிருத் தான் மருதாசலம்.

இரண்டே போஸ்ட்டிற்கு இருபத்திருந்து பேர் வந்திருந்தார்கள். அதில் மருதாசலம்

இருபத்தி இரண்டாவது ஆளாக போக்தன் கொடுத்திருந்தான்.

அதிலும் பத்துப் பதிலித்து பெண்டன், அவனுக்கு அதில் நம்பிக்கையே இல்லை; மாணியில் ஒன்பது மணிக்குத் தொகு ஆரம் வந்த வந்து காங்கிஸ் அச்சுத்து விட்டு ஆரம்பம் ஆனதே பதிலென்றதரை மணிக்குத் தான்.

அதிலும் இரண்டு பேர்களை விசாரித்து விட்டு இண்டமேன் விட்டுவிட்டார்கள். டிப்பாய் பேர்களுக்கெல்லாம் துண்டிர்ம் பாக் தொக்கிப் போய் விட்டார்கள்.

மருதாசலமும் இன்னும் சிலர் மட்டுமே பங்கத்திலேயே இருந்த தாயர் மக்களடலில் வரும் பங்கமும் சார்பிட்டு அமர்க்களமாக மதிய உணவை முடித்துக் கொண்டதாக மீண்டும் இண்டர்வியூ ஆபீஸிற்கு வந்தார்கள்.

அதில் போட்டிருந்த வத்திருப்பவதப்பிபாள் வத்திருந்த பெண்டன் விப்பியுக் பூசிக் கொண்டார்கள்.

"மருதாசலம்... மருதாசலம்... மருதா சலம்" மக்களிட மாதிரி பிழை கூப்பிட்டுக் குரல் கொடுத்தான்.

அவரோடாக அவர்களுக்கும் தாமதத்தான் மருதாசலம்.

மூன்று நாட்களையும் அதிகாரிகள் வட்ட மாகக் கூட்டார்த்து கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒருவர் மட்டுமே மருதாசலத்தை அளவுக்கு அதிகமாகக் கேள்வி கேட்டார். ஏனாவதறிதற்கும் கூடிய வகை ர வி து ம் பொதுமையோடும் சரியாகவும் பதில் சொய்க் முடித்தான் மருதாசலம்.

அவனுடைய சரிபரிசெட்டுகளைவேயல்லாம் காந்து தொக்கிய அவர்களுக்கு அவதூறைய படிப்பின் திறமையிருப்பதாக உணர்ந்த தான் பாராட்ட விருப்பமேயில்லை.

உடனேயே சொக்லி விட்டார்கள். "சாரி, மிஸ்டர் மருதாசலம்... உங்களுக்கு இந்த வேலையைத் தர முடியாது."

"அதிலுந்து போனான்... "ஏன் சாரி?" திருப்பிக்கேட்டான்.

"ஏன்... தரமுடியாதுவதற்கையெல்லாம் எங்களைக் கொஞ்ச முடியாது. நீங்கள் போக லாம். நெக்கட் எம் இன்."

"ஒரு சண்டையு போட்ட அதிகாரி எளித்து விழுந்தார். "சார், தயவு செய்து கேக்கு நேன். எனக்கு இத்தக் கொள்க் வேலை வேணும். சார், இந்த ஆபீஸில் ஒரு பிழை வேலை போட்டுக்குருங்கள் சார். எங்கிருட் அம்மாவக்கு ம. பி. ஏர். ஏதாச்சும் நான் சம்பாதிக்கக் குடுத்தாததான். எனவேதுட் அம்மாவை உடனடியாக ஒரு ஆண்பத்திரியை சேர்த்துக் காப்பாத்த முடியும்."

"மருதாசலம் அழுதே விட்டான்.

"இத்தா... மிஸ்டர், இத்தக் கனதயெய் லாம் இங்க வேணும். வெய்யே போ, கேட் அவர். இத்தாய்பா ராமசாமி இத்தா இன்ன வேலையே இழுத்துக்கிட்டுப்போ, போக மறத்தான்கு கருத்தைப் பிடிச்ச வேலையே தன்கு."

மார்டரெட், பிளாஸ்க் ஆகிய இரு பெண்மணிகளும் 1934-ல் ஸ்டாலின்க் ஒரே ஆண்பத்திரியில் ஒரே நாளில் பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்த தனர். அவர்கள் யுனசுக் ஆஃபிஸ் திருமயம்போது தயவுதனாக ஒருவர் குழந்தையை மற்றவர் எடுத்துக் கொன்று விட்டனர். ஒரு வருஷம் கழித்துத்தான் உண்மை தெரிந்தது. ஆச்சரியமென்னவேனில், இருகுடும்பத் தினரும் சத்தித்துப் பேசித் தத்தம் வச ளான குழந்தைகளைப் வளர்த்து வர முடியு செய்தனர் - பாசத்தகத் கொடுத்த குழந்தைகளுக்கு அதிகரி ஏற்றபடுவதைத் தவிர்த்து.

46 ஆண்டுக்குக்குப் பிறகு மார்ட ரெட் மரணப் படுக்கையில்தான் தன் மரணக்கு உண்மையைத் தெரி வித்தான். பிளாஸ்கும் அதே நேரத் தில் தன் மகளிடம் பேசினான். அச் சமயம் இரு பெண்களுக்கும் திருமண மானிக் குழந்தைகளும் இருந்தனர்.

ஆதாரம்:— டிசம்பர், தகவல்:— மங்களம் ராமநாதன்.

தாய்ப்பாசத்தை விவந்து வளர்த்து பாசம்

கண்ணாடிக்கார அதிகாரிகள் உத்தரவு உடனேயே பீஜஸ் ராமசாமியாவுக்கு அனுப்பி தடுத்தப்பட்டது.

இத்தரவையெல்லாம் மருதாசலம் பணம் உடைத்து போய்விட்டதென்கிறார்.

அந்தக் கண்ணாடிக்கார அதிகாரிகள் வீட்டு முகவரிகளைத் தெரிந்து கொண்டு வீட்டிற்குப் போய் விட்டார்கள் மறுதலே!

"இந்தாப்பா, உங்க அம்மா சாவுக்கிடக் கிடக்க. அது, இதுங்கிற கதைவெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியாது. உங்களுக்கு வேலை இப்பேன்ரு இங்கே. அதுதான் அங்கீகரிக்க ஆபீஸரையே சொல்லிட்டேனே. இப்ப வீட்டுக்கு வந்து கலாட்டா பண்ணியே!"

—அந்த அதிகாரி உறுமியார்.

"இந்தாப்பா, நீ ஸ்பார்சர் ரூபாய் எங்களுக்குத் குடுத்தா வேலை உங்களுக்குக்கிடக்க லாபகிச சொல்பதென், இப்பேன்ரு அங்க வந்துதான்."

—அந்த அதிகாரி ஈழசம் கேட்டிருக்கிற பதையைப் புரிந்து கொண்ட மருதாசலம் அதிர்ந்து போனார்.

"ஐயோ! மருதாசலம் கூட வாகனங்களை எங்கிட்ட எப்படி அவ்வாறு அங்கணம் பணம் கிடக்கும். அவ்வளவு பணம் இருந்தாக தான் இப்ப வாகனம் கிடக்கிறது என அம்மாவைக் காப்பாத்திடுவேனே. அந்தப் பணம் எப்பா திகத்தானே அவ்வாறு தேர்வென வாகனங்களைக் கட்டிட்ட ஒரு பீஜஸ் வேலைவாஸது கேக்குறேன்."

—மருதாசலம் தன் முடிவானமணம் கூறிய புறம்பீரனாகக் கெஞ்சினார்.

"பணமே குடுக்க முடியாததுக்கு, என்னை எங்களுதான் செயல்படுகிறேன். வெளியிலே போ."

—மீரட்டியார் அந்தப் பெரிய மனிதர், மறுத்துக் கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தபோதே மருதாசலத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு போக முனையில் வந்து விட்டது.

இவன் வீட்டுக்கு வந்து மீரட்டியார் கலாட்டா செய்வதாக தாறுக்கு அந்தப் பெரிய பொறுப்புள்ள அதிகாரி போக சென்று ரகசியமாக வரவழைத்தப் பிடித்துக் கொடுத்தது மருதாசலத்துக்குப் புரிந்து விட்டது.

கருத்தின் அடி வாய்க்கிக்கொண்டு இழுக்கப்பட்டு சென்றேற்றப்பட்டான் மருதாசலம்.

மருதாசலம் போனில் கம்பெனியிலிருந்து விடுதலை ஆகிய போவதற்குள் அவனுடைய அப்பாவின் உட்குறியை போசமாளி ஆய்வுத் திசுவில் சேலம் வார்டுல் சேர்த்திருந்தார்கள் பரிசுத்துக் குடிசைக்காரர்கள்.

மருதாசலம் கிழவத்தைக் கேள்விப்பட்டிருக்கப்பதிலிருந்து போவதற்குள் அந்த அளாக்கியவதி கண்ணை மூடிவிட்டிருந்தான்.

"சேர்... சேர்... சேர்... ஸ்..." ஒரு பண்பான கத்தியைத் தீட்டிக் கொண்டிருந்த மருதாசலம் மீரனில் கத்திப்பட்டு இரத்தக் களம் ஏற்பட்டு விட்டது.

தன்னை அம்மாளப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் போனிலில் மாட்ட வைத்தும், அம்மாவின் சாஸ்திரம் காரணமாக விட்ட அந்தக் கண்ணாடிக்கார அதிகாரியை எதிர்பார்த்துத்தான் அவன் இந்தப் போர் தலம் புரிந்து கொண்டிருந்தான்.

கட்டிடக்கீ அந்த அதிகாரி நினைவும் தன் பங்காளியிலிருந்து தன் ஆபீஸிலிருந்து

மீண்டும் ஹெரீயி

□ மனித இனமும் படைத்த ஹெரீயி என்ற குட்டி கோர் மூன்று வாகனம் ஒன்றை நிரைப்பதில்லை என்றாலும்கூட தடுத்தது விட்டது. "மூன்றுவது பட்டாளம்" ஹெரீயி ஹெரீயி அசெய்தல்" சிங்கக் கையாடலுடன் நித்திக்கவும் இடம் தருகிறது. வெட்டி வெளியே இன்னமும் எங்கும் அடுக்குமாடுகள் கட்டிடக்கூடக் கட்டிக் கொண்டு போவதற்கு நவமாக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறது பட்டி இது.

பணத்தையே மூக்கிலுமாகக் கருதுகிறார்கள் என்ற செல்வத்தன் 195 மாதக் கட்டிடத்தை எழுப்ப நினைக்கும்போது அதற்கு நிவத்தின் உரிமையாளரான மூதாட்டி இடம் தர மறுக்கிறார். பணத்தைக் காப்பது அவரைப் பணியை வைக்க முடியாதபோது மீரட்டியர் தொடர்ந்தது: குழப்பமெல்லாம் தடக்கின்றன.

மூதாட்டியுக்குத் தான் நித்யவாகக் திக்கோல் என்ற ஓர் அழகிய வெண்ணும் ஹெரீயி என்ற கிப்போக்கியைக் காரும். இவர்களைச் சமாளித்து வெற்றி பெறத்

செய்வதன் தன் மருமகன் அனுப்புகிறான். ஆனால் 'மருமகன் ஒப்பிடப்படுக்கும் திக்கோலுக்கும் காதல் உருவாக... செய்வதன் ஹாக்கிக்குக் கோபம் அதிகரிக்க....

பாடு போராட்டங்களுக்குப் பிறகு இறுதி வெற்றி ஹெரீயிக்கும் காதலர்களுக்கும் தான். ஹெரீயி, காதலர்களின் தேன் நிலவு வானமாக மாறுகிறது! —ந. மு. ரா.

இந்த வழியாகத்தான் செல்வது வழக்கம். இங்ஙனக்கு வரும்போது ஸ்கட்டரத் தடுத்து நிறுத்தி யாரும் எந்தென்படாத வகையில் சாணை தீட்டுகிறவகைப் போவச் சென்று கத்தியால் ஓர்த்துவீட முடிவோடு தான் மருதாசலம் காத்திருந்தான்.

"அதோ! வந்துவிட்டான் அந்தக் கண்ணாடிக் காரர் அநிகாரி..."

-தவக்குள் உச்சரித்துக்கொண்டே அவன் கத்தியை எடுத்துத் தயார் செய்து கொண்டான். அவனது திட்டத்திற்கு ஒத் துணைப்பது போலவே யாரும் அந்தச் சமயத்தில் அந்தச் சாணையில் நடமாடவில்லை.

ஆவேசத்தோடு கத்தியை எடுத்து அந்தத் தன் சாணை வண்டியில் வருவாக எடுக்கும்படி கைத்துக் கொண்டு நுள் ளேறினான்.

இங்ஙனம் பத்தடிதான் மிச்சம்!

"ஆ! நியோ... அம்மா!" - ஸ்கட்டரி விழுந்து அந்தக் கண்ணாடிக் கார அநிகாரி மேலே விழுந்து கையையும் சாணையும் உதைத்துக் கொண்டார்.

வாலிலிருந்து நுரை வழிந்தது. காக்காவ் வலிப்பு வந்து விழுந்து விட்டார் என்பதை உணர்ந்து மருதாசலம் தான் கத்தியால் குத்தப்போகும் கொடுமை செய்யல் நிறுத்தி விட்டான். இரக்க உணர்விலும் அவன் சில வினாடிகள் மௌனம் சாதித்தான். கத்தியால் குத்திக் கொடு செய்வானிட

டாதும்கூட அவரே காக்கா வலிப்பு அநிகாரிச் செய்துவிட்டான்.

அதேபோல் இது தக்கசமயம் கத்தியால் குத்தி விடவும், ஆனால் அவன் மனம் என்னவோ ஸ்டிரைக் செய்தது. கொடியார்? கருணைமா?

கத்தியை எடுத்தான். அவரை அவரை மூக அந்தக் கண்ணாடிக் கார ஆசாமியின் இரண்டு கைகளையும் கத்தியின் இரும்புப் பிடியைப் பற்றிக் கொள்ளச் செய்தான்.

சில நிமிடங்களில் ஞாபகம் தெவித்து எழுந்தார் அந்த அநிகாரி - தனக்கு உதவி செய்தது மருதாசலம் என்று அறிந்து கனிக் குறுகினார். கூட்டம் கூடிவிட்டது.

உயிரைக் காத்த உதவிக்குப் பரிகாரமாக ஆபீஸிற்கு வரக்கொல்லி லொரிக் வேலிக்குச் சிபாரிசு செய்வதாகக் கூறினார்.

"வேண்டாம்!" - அவட்சியமாகச் சொல்லி விட்டு அந்தச் சாணை தீட்டும் வண்டியைத் தோள்மீது கைத்துக் கொண்டு எதிர்த்துரை யில் நடத்தான்.

ஒரு சாயலுடம் வாடகைக்கு வாய்வி வந்து மிறகு நிறுப்பித் தந்து விடுவதாகத் தான் ஓப்பதம் செய்திருந்தான். ஆனால், இப்போது இனி தனக்குச் சொத்தமாகவே விட வேண்டுமென்று வாய்வி இதே தொழில் செய்யும் முடிவுடன் கம்பீரமாக நடந்து கொண்டிருந்தான் மருதாசலம்!

கோகுலம்

ரிகளரவ சித்தர்யர்

சிடி. உள்ள்யப்பக.

ஆகஸ்டு 1983

இந்தியத்தாயின் இரு குழந்தைகள்

-ஸ்டீவன் சசுரத்தினம்

வெற்றிக்கு வழி!

-அமு. வள்ளியம்பா

இரு போலோக்கள்

-குளமுணி

மாட்டிக்கொண்ட மந்திரவாதி

-சித்திரக்கதை

வண்ணமடல்

-18 பக்கங்கள்

விலை ரூ. 2/-

"கோகுலம்" விளக்கு, சென்னை-63.

இப்பொழுது! சற்று அதிக விலையில் இரு மடங்கு எடையுள்ள டிட்டர்ஜென்ட் சலவைக் கட்டிகள்

அதிப்படியான
சலவை செய்கும்
டிட்டர்ஜென்ட்
கட்டிகள்

சிக்கன
ஒன்றியம்
சலவை
செய்கும் செயல்
பாக்கள்

நிகரமான எடை
300 கிராம்கள்

டீட்டர்ஜென்ட்
சலவை டிட்டர்ஜென்ட் பார்

எளிதான
சலவைக்
செய்ற துடி
பகுதிகளைக்
கொண்டது

நவீன தயாரிப்பின் வழங்குமை.
கட்டிக் செய்கும் துண்டு டிட்டர்ஜென்ட் கட்டிகள்
மிகவும்

விநியோகம் செய்கும்
கட்டிக் செய்கும் துண்டு டிட்டர்ஜென்ட் கட்டிகள்

முற்றத்தைக் கடந்து குறட்டைப் பேசு
ஏறி ரேழியில் வந்து தின்றபோது கண்ணில்
புடையது ரவிக்கையும் குழுவதும் தின்றது
கடலோடு ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது.

கோவில் சிலையை ஸ்பாஷப்படுத்திய அந்தக்
கரணை கரணையாக புதுத்தையும் அபிவித்
மார்க்கையும், ஒட்டிய வலித்தையும், படர்ந்த
தொண்டையையும் ஒரு கிதாயும் போதிக்
பார்க்கல் கிரகித்துக் கொண்ட கச்சத்துடன்
அவன் கொண்டுவந்த:

"ஓ, தன்னை நின்றதுகட்டுமே?"

அவன் அகட்டியமாக அழித்து தொண்டில்
தாது கையாலே குறுக்கிப் பிழித்தபடி
நின்றான்.

"அதற்குமே என்ன, கைஞ்சா போயிரு
யோக?"

தான் மேல் காந்தது தின்ற அவன், அவன்
யும் பிறிக்கொண்டு கைக்க ஆரம்பித்தான்.
மெல்லிய காலில் சேகரிதும் மல்கான
வெள்ளை மக் ரவிக்கையிலும் கிட்டத்தட்ட
நிரவானமாய், அதைப் பற்றிய எந்தக் கக்
மும் இல்லாமலோ அவ்வாறு போன்குமென்ற
நினைமையுடனே தின்றிருந்தான். இரண்டு
கைகளும் பின்புறமாய்த் தூண்டப்பிடித்த
மார்பு முகப்பதும் திரிந்த நிலை.

அவன் கட்டென்று பார்க்கவென்ப

திருப்பி உச்சுததக்குத் சென்று தெருவையப்
பார்த்தபடி, இருந்த ஐயவசருகில் தாறலையி
யை இழுத்துப் போட்டு அமர்ந்தான். மார்பு
கோலப் பட்டபத்தது.

"அவகிட்ட நீ கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையா
இருக்கணும்!"

அவன் தனக்குள் நினைத்தபடி ஒரு புத்த
உதவத எடுத்து வானிக் ஆரம்பித்த அநிக்
ஆழ்ந்த சில நிமிஷங்களில் இம்மொன்று
உணர்வுகள் உறுக்கப்பட்டவரும் திரிந்த

நான். வங்கி அதற்குள் துடித்திருந்ததை உணர்ந்து மழை நிற்கப்போகும்.

வங்கி ரவிகாசைக் கிடைத்து அதை தலைப்பாக போனைப் போர்த்திக் கொள்பவருத்தான். அவன் பார்வையைத் தாழ்த்திக் கொண்டு போட்டான்.

"என்ன வேண்டும்?"

"அத்தையுடைய புடவை ஒதுவது இருக்குமா? இப்பொழுது ஒரு உணர்ந்த வேஷம் கொடுப்போ. எத்திக்கிறேன். குவிரைது. ரவிகாசைக் காயப் போட்டிருக்கேன்!"

அவன் தலையை நிமிர்த்தாமலே உத்தரவை அதன்பின் அதன்பின் கையில் இருந்த

இரண்டு புடவைகளில் ஒன்றை எடுத்து வந்து நீட்டினான்.

நீட்டிய அவன் கைகைப் பட்டென்று அவன் பிடித்துக் கொண்டான். அதை அவன் பிரித்துக் கொள்வதற்கு முன் ஒரு வேகத்துடன் அவனை அணைத்துக் கொண்டான். எதிர்பாராமல் தடுமாறி அநிர்த்துபோன அந்த விநாடியில் சர உடைவீதும் அவன் உடம்பில் இருந்த உஷ்ணம் அவனுள் ஒரு திகைப்பை ஏற்படுத்தியது.

சரேனென அவன் விவகிக் கொண்டான். காரணம் பரிபாமம் ஒரு கோபமும் அவமான உணர்வும் பகைகென்று தெலுக்க போக

ஒரு சங்கமத்ஸாகத் துடி

வாஸந்தி

வியது. கைகைப் பார்த்தபடி அடங்கிய ரூபிக் கொண்டு.

"புடவையை மாத்திண்டு மழை நின்று அடனை விட்டுக்குப் போவத் தோருக்கோ."

மழைநின்று அங்கு நித்தாய்க் முன்னதற்கு விளர்த்த கொண்டு அதைவ ஒருக்கனத்தால் எத்திக்கொண்டு அமர்த்தான்.

விளர்த்திருந்த தெற்றி கையத்துண்டாக் துடைத்துக் கொள்ளும்போது கைவிளர்த்துக் கொள்ளுதல் தடுக்கிய. ஒரு ஆகிரிம் கென்று எழுந்த தெலுக்கை அடைத்தது.

இ பித்தி சரியான வெறி பிடித்தவன் என்கலிடமே கைகைகையைக் காட்டியிட்டான். எவ்வாறு ஆகக் கூடும் வானிக் குழைத்துக்கொண்டு வருவான்கள் என்ற எண்ணமா?

வெறு தோத்துக்கு மார்பு பட்டத்துக் கண்ணவகில் ஒரு பந்தத்து. எதிர்பாராமல் அவமானப்பட்டாற்போல...

ஒரு சங்கமத்தைத் தேடி

கூடத்தில் வடிவிய வேளாண் விசம்புவது கேட்டது. அவனுள் எரிச்சல் ஏற்பட்டது. எதற்கு அழுகிறான்? அவனுடைய பச்சா தாப்பத்தை எதிர்பார்த்ததா? ஏமாற்றத்திலுமா? திடீரென்று தாராளின் தீர்மானம் வந்தது. "என் கெட்டிக்காரத்தனத்தை வெச்சு, வாரை வேணு துலிக்கவாமனு அது தாங்கவரை வதாரியமா இருந்தேன் கார்த்திக், அவன் என் ஸ்திரீயை மழுங்கடிச்சு அவ மானப்படுத்தி விட்டான்."

வார்த்தைகள் ஒவ்வொன்றாக ஓரப்பத- தித்து வர அவன் கண்களை அகலமாய் மிரித்து ஐக்கல் வழியே ஏரம் ஏரமாய் வந்திருந்த மழையில் மனதையோ தேடினான்.

இக்கறக்குச் சமயத்தில் ஸ்திரீ இயல்பிய தாய் வடிவியிடமிருந்து விவரி வந்ததென். என் ஸ்திரீயை மழுங்கடிச்சு எந்தப் பொருளைப் போருமனு தேவைப்பட்டிருக்காது. அவனது செயல்பாடுகள் கப்பிரசமே என் ஸ்திரீயை மழுங்கடித்திருக்கும். கசம் இழக்கச் செய் திருக்கும். அப்படிப்பட்ட அனுபவத்திற்குப் பிறகுமே வேளாண் குற்ற உணர்வைத் தவிர வேறு எந்தப் பாதிப்பும் எவ்வித இருத் திராது.

ஏனென்றால் நான் ஆண். இந்த அனுபவத் தாக என்னுள் எந்த விபரீத விளையும் ஏதே யோது என்வித மனதை உணர்வன். வதாரியம் உணர்வன்.

"இட் இன் தி பயாவலிக்கல் டிபிரஷன்ஸ் தட் மேக்கஸ் எ லவன் வீட்!"

பம்பாய் டெலிபோன் இவரானதற்கு ஜெபத்த எகப்பலர் தனக்கு டெலி போன் இணைப்பு தேவைவென விண்ணப்பித்திருந்தார். இதுவரை அவருக்கு டெலிபோன் இணைப்புகொடுக்கப் படவில்லை என்றாலும், சமீபத்தில் வெளியிட்டிருந்த டெலிபோன் ஹட்கட் டிஸ்க் அவருடைய பெயரையும், டெலிபோன் தேம்பளரையும் குறிப்பிட்டு எழுந்தாராகக், அதமட்டுமின்றி 1983 ஆகஸ்ட் முதல் 1983 மே மாதம் வரை அவர் டெலிபோனை உபயோகித்ததாக 1983 ஜூன் டெலிபோன்க் யில் கட்டச் சொல்லித் தகவல் அனுப்பி விருந்தார்களாம்.

-அ. குமார்.

(இத்துவதான் கடைம்கல்.)

அடியங்கள்
அசாண்ட!

ஸ்திரீயின் தரம்புகள் உட்கொண்டு முறித் தார்போல் அவளுக்குப் பிரமை ஏற்பட்டது.

"கார்த்திக்!"

அவன் திருக்கிட்டு வல உணர்வுக்கு வந்தான். கதையை முழுவதும் திறந்துகொண்டு அந்தை நிம்மன்.

"என்ன பண்றே இப்போ?"

"ஒன்னுமில்லே" என்னுள் அவன் முகத்தை நிமிர்ந்ததாமல். "நீங்க மனதையிலே நினைவல்லியே?"

"இல்லை. மனதே நினைப்பும்தான் கொள்கிவெத்து விளம்பியேன். வடிவிய வந்தாளா என்ன?"

அந்தை அவ் குரலின் தொனித்த சத்தமேல் அவனுள் ஒரு உச்சத்தைக் கிளப்பிற்று.

"சாப்பாடு கொண்டுவந்தான். கொட்டை மனதையிலே கொள்கிச் சுதவகச் சாத்த தென்னு ஒரேயடிபாய் தனக்கு..."

"தவளிக்கேன்" என்னுள் அந்தை பரிவு டுல்லாத குரலில். "எம் புடவையைச் சுதிண்டு போறதை. ரலிக்கையை வேறே இப்போ உவர்த்திட்டுப் போயிருக்கா..."

கவரிப் பட்டினங்களுக்கு முன் மாட்டத்தில் இருந்த அகல் விளக்குகளை அவன் மெனமமாக மறுபடி ஏற்றுவதை அவன் இருந்த இடத்திலிருந்து பார்த்தான். ஜோதியின் ஒளிப்பட்டு ஒளிர்ந்த கண்களில் ஒரு தீவிரம் தெரிந்தது. வேகமாகத் திருநீற்றை தெந்நீயில் பூசியபடி, சன்னமான குரலில், இது உன் செவிக்கு மட்டும் என்னுற்போக-

1 பொய்யானவெல்லாம் பொய்க்க வந்ததுவி மெய்ஞானமாயி மிளிர்ந்த மெய்க்கடரே! அஞ்ஞானத்தன்னை அகல்கிக்கும் தல்வறியே! ஆக்குவாய், காப்பாய், அழிப்பாய், அருள் தருவாய்!"

இதோ என் சரணுதே என்னுற்போக குரல் உருகிறது. தெவித்தது. நான் ஒரு தூக என்வித பங்கம் தொனித்தது. ஆதம் சத்தி வேண்டி நின்று மாதிரி.

அவனுள் ஒரு விளிப்பு ஏற்பட்டது. இவ் னுடைய ஆதம் பங்கம் இவனாக ஏற்படுத்திக் கொண்டது என்று தோனித்தது.

"விசுவம் மாறியோட மருமான் தி, தப் புத் தண்டாவுக்குப் போக மாட்டே!"

அவனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. இக்கறைய அவனது கட்டுப்பாட்டுக்கு இதுதான் காரணமா? இன்னும் தொடர்ந்து இரு நிமிஷம் குளுக்கு வடிவியின் ஆவேச உணர்வுப் பிடியில் இருந்திருந்தால் அதில் அவன் உருகி விடுக மாட்டானா?

எது தப்பு, எது சரி?

"சாப்பிட வறியா?"

அந்தவியின் குரல் தீவனிக்காமல் கவிந்த வக் கேட்டது. அவனுள் ஒரு விசுவத்தை ஏற்படுத்திற்று.

அவன் எழுந்தான். வானை இவ் விசித்த அந்தை பரிமாற ஆரம்பித்தான்.

"நீங்க சாப்பிடக்கியா அத்தே?"

"இன்னிக்கு எவ்வித உபகாரம்..."

இது நிமிர் தீர்மானம் என்று அவன் நினைத்தான். சாத்தனது அழுத்தமாய்ப் பிசைத்து கொண்டே அவன் மெய்விட போய் துடன் கேட்டான்.

“யாருடைய தப்புக்காக நீங்கள் உங்களைவே தண்டிக்கிறேன், சங்கராச்சாரியார் மாதிரி?”

“சில சில! அவரையும் எங்கையும் ஒரே தரையில் திறத்தாதே!”

“அப்ப எங்கையும் நாச்சாமிசையும் ஒரே தரையில் திறத்தாதிங்கோ! வங்குமி இப்பே வந்தபோது நீங்கள் திணக்கிற மாதிரி ஒன்றும் நடத்துடல்லை!”

அத்தையின் முகத்தில் தசைகள் இரவியை. அதற்குள் ஒரு புன்னகை கூட அரும்பிற்று.

“நா திணக்கிறதா நீ எப்படிச் சொல்றே?”

“போனிக் தெரிஞ்சு தான் சொல்றது உங்களை விட பண்ணிக்கு வரேன். உங்க மனசுமே என்ன தோணும்னு எனக்குத் தெரியும்!”

அத்தை வாய் விட்டுச் சிரித்தான்.

“அத்தப் பெண் விட்டத்தான் எனக்கு தம்பிக்கை இல்லை. அந்த மாதிரி அவ போதனைப் பார்த்த உடனே எனக்குத் திக்குள் ளுது!”

“எனக்கு வயபுத்தி இருக்கு அத்தே!”

அத்தை சற்று நேரம் எதுவும் சொல்லாமல் திரி போசனமே இருந்தான்.

“நாமெல்லாம் சாதாரண மனிதப் பிறவிகள் வார்த்தை! மசத்தான் உங்களை புருத்துக்கிறது ரொம்பச் சுயபம். அதை விரட்டியடிக்கச் சமயத்தாக்கு புத்தி இயங்குமாம்.”

அத்தை அவனைத் திரிமமாகப் பார்த்தான்.

“உன் புத்தி இன்னிக்கு இயங்கிற்று. உப போனிக்சே. புத்தியை உபயோகிக்க முடியாத மழுங்கிய மயக்க நிலையில் ஏதோ நடந்து போச்சென்று யாரைத் தப்புச் சொல்ல முடியும்?”

அவன் நிமிர்ந்து உட்கார்த்தான். அத்தை விஷயத்திற்கு வகுவிருள்...

“தேரிக்சே தப்புப் பண்ண அக்ஷயக்கு மன்னிப்பு மாதிரியில்லை. அதுக மகா பதிரைதகவிலே ஒருத்தின்று அத்தலுதுக் கொடுக்கிற அளவுக்குப் பெரிய மனசு இருத்தது அத்தக் காவத்திலே. இப்பத் தேரிலாம ஒருத்திக்கு நடந்துபோன தப்புக்கு. பார் கவபே குறியெப்போன குகிராமத்துக்கு நீ வந்து ஒளியெண்டிருக்கே. தப்பல் பண்ண வந்தவன் மாதிரி...”

அவன் தலையைக் குனிந்து கொண்டான்.

“எனக்கு அநிலார்த்தமா என்னாம் புரிவதது அத்தே. தாரா மேனே தப்பில் வேண்டு புரியறது. ஆளு மனச சஞ்சலப் படறது. ஏமாத்தப்பட்டாப்பிலே...”

அத்தை திதானமாகச் சொன்னான்.

“ஏன்னு உனக்கு அத்தக் காவத்து காரணம் இல்லை. இந்தக் காவத்துத் ததவிலுமாம். இல்லை...”

அவன் வேசாக அநிர்த்தான். வெகு நேர மெனனத்திற்குப் பிறகு மெய்விட கேட்டான்.

“அத்தக் குழந்தையை. குமாரசா. உங்க பேரனு. அப்பாவுடைய பேரனு உங்கனாவே ஏத்துக்க முடியுமா அத்தே?”

அத்தை அவனை மறுபடி திரிக்க மாகப் பார்த்தான்.

“முடியும்” என்றான் அழுத்தமாக.

“எனக்கு ரொம்ப நாளாத் தோணின் டிருக்கு. கார்த்திக் - எல்லாத்ததக்கும், ஆசாரத்துக்கும், நம்ம மத்த எல்லாப் பீரகம் கருக்கும் மேலே இருக்கிற சத்தியமான விஷயம் காரணமாம் ஒன்றுதான்னு தீர்மான மாத் தோணறது...”

அவன் தோளை அவன் மென்மைவாகப் பர்த்தான்.

சின்னதா இன்னு!

அக்கவுண்டண்ட்:- டைப்பிஸ்டு உட என்னப்பா தராணு?
சொர்ஷிமேன்:- டைப்பரைட்டர் லுன் போர்ஷன்மே க்குடப்பெ இருக்கிற மாதிரி சின்னதா ஒரு கண்ணாடி பொருத்தச் சொல்லுங்க சார்
-புரணி.

“இதப் பார், யாரோ பண்ணின தப்புக்கு அத்தக் குழந்தை என்ன பண்ணும்? போசிச் சுப் பாரு. ஆயுதக்கும் ஒருத்திக்குத் துணியா விரும்பிபென்னு தெய்வசன்னிதியிலே சத்தியம் பண்ணியிருக்கே. அவனுடைய கத்தியேயும் துக்கத்திலேயும் எனக்கு சம்பந்தமில்லென்னு சொல்றது என்ன நிலாபம்? அசுளுடைய இந்த சினைமைக்கு நீயும் பொறுப்பில்லையா?”
விட்டத்தட்ட இதே மாதிரியான தாரா யின் வார்த்தைகள் அவனுக்கு நீனைவுக்கு வந்தன.

அத்தை வேசாகப் புன்னகை செய்தான்
“அப்பறம் ஒரு விஷயம். சில விஷயங்களை மறைக்கிறதிலுமே பர பேருக்கு தலத்துக்கு அனத மறைக்கிறதிகே ஏதும் தப்பில்லையே!”
அவன் நிமரென்று தன்னைக் கட்டுப் படுத்திக்கொள்ள இயலாதவன் போல் அது

ஒரு சங்கதந்தைத் தேடி

கதையின் மடியில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டு அழ ஆரம்பித்தான். குணங்கூட அவன் முதுகை மீதமிடுவது சலிவுடன் அதைத் தட்டினான். தனக்குத் தானே குண குணத்துக்குக் கொண்டான்.

"இப்படி ஒரு விபத்து நேரத்திற்குமேன் டாய்தான். நேரத்தப்பறம் என்ன செய்ய முடியும்? சொர்ட்டுகே நீதிபதி வாரண ஹாட்லிங்கன் சீர்துக்கிப் பார்த்து திவ்யம் சொல்லு மாநிலி பார்க்கணும். தங்கமயே பரதிக்கிற விஷயத்திலே இது கஷ்டம்தான். கவ கெவரவும் குறக்கே நித்திறதினோ! பங்கனாதெடி புத்தம் தத்தயோது தான் கேள்விப்பட்டிருக்கேன். - என்னடையிப்போது எதிரியோட பணக்காரத்திலே மானபிழத்த பெண்களை. பெத்தவராலும் புருஷனாலும் விட்டாலே சொத்தங்க மார்பேய்த்துட்டா னாம். அனாதைக்கட்டுதான் துக்கப்பெயர்ச்சன். இது என்ன அநியாயம்னு பதறிப்போனேன். அந்த எதிரியை விட மனுஷத்தனமே இவ்வாறு இந்த மனுஷானெக்களும் கொடிய வானுறு ஆத்திரப்படுவேன். கனடி பட்டது அந்தப் பெண்கள் உடம்பு இவ்வே. இவா மனசுதான் கனடி பட்ட மனசு. குணங்க பிடிச்ச மனசென்று கோயப்படுவேன். பக தினபாசவகிப்ப மனசுக்களும் அருக்கின மாநிலி, சீரர பங்கம் இவர்களைவா இவ்வாத வாரணத்தாலே பெண்களை எப்படி பெண்களம் இந்த உலகம் ஆட்டிப் படைக்கிறதென்று துக்கப்படுவேன்..."

அவர்: - என் கைபன் "அப்பா என் உலகக்கு கஷ்டம் கொடுக்கமாட் போம்மா" - என்று முகமே அடிக்கடி சொல்காள். இப்பத்தான் எனக்கு அர்த்தம் புரியது!

இவர்: - என்ன புரியது?

அவர்: - பாக் பண்ணினு காரண ஜாக்கு அப்பையனும். இந்தக் கஷ்டம் எனக்கு ஏன்னு கைபன் பெயரிளவீட்டான்.

கே. ஆர். கிண்கணம்

கருண மகன்

தாடி. தரம்பென்னம் ஒவ்வொன்றுத் தட்டி எழுப்பப்பட்ட மாநிலி பிரகம ஏற் பட்டது. அவன் திடுக்கிட்டான். மார்க்கிலி வானி தாரா மாநிலியை தத்துவவாதி அக்கை பேசுகிறான்! ஷகம் ஷகமாய்த் தொடர்ந்து கரும்பாரணங்களுக்கான துக்கம் இருவருக்கும் பொது....!

"நம்ம வாழ்க்கைமேலே ஒரு கட்டுக்கோப்பு இருக்கணுங்கறதுக்காக சான்றிரம். அணுக் டானம், கற்புகற சிவ நிபந்தனை மனுஷானா ஏற்படுத்தினு. இங்கிலேயிலே என்ன சொல்வே ஷகிப்பின்பிலே. அதுக்காக. ஆறு இந்த ஷகிப்பினைக் கடைப்பிடிக்கணுங்கறதுக்காக மனுஷத் தாத்தை. காரணவத்தை மறத் துக்கமோ! அப்படி மறத்தொம்மு தாம் கெறும் கடுகென்று அர்த்தம். போசனை திறன் இருத்தும் உபயோகிக்கத் தெலிபாத் கடுகன்! மனுஷன்னு நீ உங்கிச் சொகலிக் கணும்து மனுஷத்தனமா போசனை பண்ண னும்து."

அக்கை திடீரென்று சித்தான்.

"தான் உபநிவாசம் பண்ணலிலே. பத்து வார்த்தை சொன்னு ஒரு வார்த்தையாவது உங்கினை துக்குடியினான்று பார்க்கிறேன்."

"பத்தாம் துக்குடியினான்று அக்கை!"

"அட சீ. துக்கு. தான் இன்னும் எதுவும் சொல்ல வேண்டியதில்லை."

அவன் பாசை விசித்துக் கசிய போர்ணை யாய்த் தெரிந்த வானத்தை வெறித்தபடி மடுத்திருந்தான்.

"I think, therefore I am."

அக்கை ஷககாரிடேக்குப் பத படிக்க மேலே. மனுஷத்தனமான சித்தனைவத் தான் ஏதான். இவ்வாவிட்டால் நீ வெறும் கடு எம்பான்....

அவன் கெடு நோம் துக்கம் வராமல் ஸுண்டு கடைசிலிக் ஆழமியவாத துக்கத் திங் ஆற்றான். இருக்கிருந்த இடத்திங் அக்கை தீப்பத்தத்தை ஏற்றி திங்குள். முழு வதும் வெளிச்சம் தெலிபாதது பொல் அந்த வெளிச்சத்தை மலிரிணையாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு அவன் தகர்த்தான். பாகதலிக் படிச்ச தெரித்தான். நோனில் மெத்தென்ற கணம் இருத்தது.

தாடி. தரம்பென் கண்ணம் சிளிர்ந்து எழுந்து அவன் "ஸூஷி வாகை மோதக துக்கதா" என்று பெரிய குரலில் ஆரம்பிக்க, பத சிளிப்புக் குரல்கள் கேட்டன..

"குருக்கனாததுக்குமத்தை மாநிலி இவ்வோ"

"மதராணிக் குமத்தை மாநிலி இவ்வோ!"

அவன் கட்டென்று விழித்துக் கொண் டான். பொழுது நங்குசப் புலாத்திருத்தது. வானம் துப்புவாகை வெகுத்திருத்தது.

தெற்றைய மனையும், கஷ்டமியின் உஷை லுக்கம் அந்தமியின் உபிதகலும் எவ்வாய்த் தோன்றின.

அக்கை குனிந்துச்சமயல் வெளியில் இருத் தான். அவன் பக் துலக்கிட்டு கந்தயோது லாகனிக் தந்தி வேகமன் நித்தது தெரிந்தது.

(தொடரும்)

“உங்களுக்குப் பத்தி கெட்டுப் போச்சுடா. அவனுக்குக்குத் திருட்டு யசை கெடைச்சவியெ. மெய்சரக்குக்கெடைக்கச்சே. குடிச்சும் கூத்தி ஆட்டத்துக்கும் துட்டு போறாவு. அங்கக் சம்பாதிச்சேய் பங்கு குடுத்தானுங்களை? கட்டிசரக்குக்கு நொண்டை போட்டுப் பேசுறாக்களே. உங்களை எவருக்கும் பங்கு துட்டுவ பங்கு வாய் விடுக்கிறாக்களாடா?”

“தேவாடா. இங்கு. வங்கு காய்த்துக் கூலி குணங்களுக்குப் பங்கு அக்கித் குடுத்திட்டாரு. வாரி யுணரவரைக் காட்டிப் பேசுறா. மெய் பாரம் எத்தினு கூலி ஆச யுணரவா டிட்ட துட்டு காங்கறது வாரி தெக்குச் சங்கிதி. யுணரவாங்கவும் கூலி ஆணையும் பிரிக்க நினைக்காதே.”

“கடிச்சிங்கடா. கூடி முடிஞ்சதைப் பாருங்க. வயிறு காஞ்சா வருவீங்க..”

“தோழர்களே, பங்கு துக்கும் வீரத் தோள் கொண்ட மறவர்களே. வயிறு காய்த்தால் வழக்கு வருவீர்கள் என்று சொன்னாராம் ஒரு வாரி முதலாசி வசதி படைத்தவர். வயிறு பெருத்தவர் புகை இரண், வயிறு காய்த்தால் வருவீர்கள் என்று சொன்னீர்களே. ஆகாய், வயிறு காய்த் தால் வருவோம். உங்க ஊட வாரித் தோட்டு வருவோம். வழக்குப் போ அங்க. வாய்தா கேட்பதற்கு அங்க. வேற்றுச் சமாதானம் பேசுவதற்கு வங்க. எங்கள் வயிறு எரிவும் வேதனைகள் உள் மீது கொட்டுவதற்கு வருவோம். எங்கள் அடி வயிற்றை நீசை உள் ஊட மீது விடுவோம். தாங்குவானா கூட தெர்த்து வணிகனோ! தமிழ் மறவர் கிட்டப் பிறம், புனிதமைய் பாலும்..”

வடிவேலு பாங்குக் கிட்டத்தில் பேசினான். கப்பல் ஒழங்கிற்று. நூற்றுக் கணக்கான ரப்பா பாங் பேரங்கள் கணையில் இறங்கின. கங்கை சாங்குவிட வந்த இடைஞ்சலுமில்லாத் காசிதங்கலி: கைபெழுந்திடப் பட்டன. இரண்டு தரளில் அத்தனையும் வெளிப்பெறியிட வேண்டும். நூற்பத்தி கெட்டு மணி நேரம் தவணை. அத்தனையும் ஊர்ப்பாறை விட்டு வெளிப் பெறியாக தவறு. இங்குபெனில் ஒரு நிபேர எடைக்கு ஒரு தானைக்கு நூற்பதுமையா கெடும் நேரத் திதிக்கப்படும். ஏற்கனவே அத்தி விட, கப்பல் கட்டணம். இந்த ஊர்ப்பாறை அலார்தம் கெடு எதற்கு?

ஒரு காரிக்கு முப்பது பேரல் விதம் ஆவிரம் பேரக் இதங்க எத்தனை. வாரி தெவைப்பதும், - விசுவநாதன் கணக்குப்

பாஸ்குமாரன்

கிருமப்பு
குதிரைகள்

போட்டான். நானு கொஞ்சுக்குள் புடை
குழத் தண்ணித் தொட்டித் தெருவுக்குப்
புறப்பட்டான்.

காயத்தினைய இன்று பார்க்கலாம். மலி
வானதயாய்க் கை உட்பலாம். மெய்யுமாய்க்
கொழிக் கொயம் ரகெகலாம். தண்ணித்
தொட்டித் தெருவில் கார்விரைலாய்த் திரும்
பியபோது தட்டென்று என்னவோ உலகத்
தது. ஏன் தெரு கரவியாய் இருக்கிறது?

காத்திலாய் கம்பெனி பாதிக் கதவு
அடைத்திருந்தது. காயத்தி மட்டும் உன்னை
இருந்தான். இவன் நுழைந்ததும் வாய்
பெற்றதும், விஷயம் பெளிப்பட்டதும் "இட்
பானியின்" என்றான். பதினாறு அங்குல
குழத்திலுள்ள கொஞ்சு. விவ்வதா தய
இடித்து போய் உட்கார்த்தான். தன் -ஊர்
வாக்குப் போனில் பெயினால், யாரோ கரத்
குரவில் விவ்வதாதனை ஏடுக் கொண்டிருந்
தார்கள். போனின் இறாக்கல் தானாம.
விவ்வதாதனை காதினிருந்து சிலிவரை அகற்றி
தன் எதிரே வைத்துக் கொண்டான். எதிரே
முனை இறாக்கல் அங்குலான எவ்வாருக்கும்
பேட்டது.

"எவ்வாறு வயனை ஆயினர் நீ. வாரி
வடிவரைப் பற்றி அங்கு போனும் வரை தெரி
வாது என்று சொல்விற நீ எவ்வாறென்றான்
வயனை ஆயினர் ஊர் நடப்பித் தெரிவாத
வன் என்ன வயனை ஐயப் செய்ய முடியும்.
இடியாட். இது முன்வமே நமக்குத் தெரித்
திருந்தால் காயல் கரக்கை விளக்கப்படு. இன்னம்
திருப்பிவிடுக்க முடியும். ஏன் சொல்லியில்
சொக்கு இதற்குவனதயே பேப்பர் சரியில்லை
என்று தாமதப்படுத்தி விடுக்க முடியும்.

மெய்ரெத் வயவனவு கொடுக்க முடியும்?
எத்தனை தான் தர முடியும்? கம்பெனிக்கு
நஷ்டம் செய்யவே கங்கணம் கட்டிக்
கொண்டு வேலை செய்கிறீர்கள். என்னால்
இதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது.

Dr. M. S.

உங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் தருகிறேன். மிகக் காயத்திட்டுப்போது என்னைச் சற்றுத் தனிமே விடுங்கள்."

"மிக்ஸர் விவசாயம். மிகச் சில நாட்களிலேயே இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் விஷயங்கள் அத்துப்படியானவை என்னை நுழையப் போகிறேன். உங்களை என் தந்தையின் தம்பராய்க் கருதிப்போகிறேன். இங்கே நீங்கள் செய்கக் கூடியது ஏது மிகவே - நான் சொன்னதைத் தவிர. போனமுறை நாம் பேசிவது இலக்கியம், ஆனால் ஆன் வேறுபட்ட கூடிய ரஸனை விஷயம். அதையும் இதையும் பிரித்துக் வேண்டாம். நான் பிறந்ததே உங்களை மூட்டான் எந்தையுக்கும் சந்தோஷத்துக் காக அல்ல. எனக்கும் வேறு வேலைகள் உண்டு. உடனே உதவி செய்யவேண்டும் என்று தோன்றிற்று. அதற்கு..."

"உங்களைத் தந்தை எப்போது வரவுரை?"

"உடனே... இந்த நிமிடங்களில்..."

"சாமி."

"இந்தா."

"தந்தி. மிக்ஸர் தந்தி."

"சாத்திர?"

"உங்களை இரக்கத்திற்கு. உதவி செய்யும் மனப்பான்மைக்கு. இதன் பங்கு எதுவேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். இந்த நேரம் உங்களை பேச இடமாய் இருக்கிறது என்பது உண்மை. உங்களைத் தவறியப் புரிந்து கொண்டதற்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"நானும் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்வதற்கு."

"என்றே மிக்ஸர் காயத்தி?"

"இந்த காரணத்திற்காக."

"பிரியமில்லை."

"அதைப் பிறகு பேசுவோம். நீங்கள் விட்டிருக்கும் போல் உட்காருங்கள். நாம் பேசுவது ரசனையோடு இருக்க வேண்டும்."

"பத்து நிமிடத்தில் நாளை நான் மாயுக்கு வந்தார். இருந்த ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த விவசாயத்தை எழுந்து நின்று." "உட்கார். உட்கார்."

காயத்தி வந்தான். பாகைப் பிசித்தான். விவசாயத்தை நாற்காலியை நகர்த்தியிருக்கான் மடக்கிப் பாயில் உட்கார்ந்தான். மற்றவர்களும் அமர விவசாயம் முடியுதல் சொன்னார்கள்.

"முடிந்தது பங்காளர்களே எல்லோரும். நேரம் பிறமாச்சேப்பா. எவ்வளவு சேவ வானாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னார்கள்... எவ்வளவு சேவ... வரைமுறை இருக்கு மில்லையா...?"

விவசாயத்தை காத்தோடு ஒரு தொண்டைவச் சொன்னார்கள்.

"பெரிசதான். வடிவேலு காகளுக்கு காக்களை இரும்பைக் கூடக் குடிப்பான். சரி, தனிம வடிவேலுவிட உன் விஷயம் பேசுகிறேன். நீ இங்க இருக்க வேண்டாம். காரை எடுத்துண்டு உங்க ஆட்களை

தூர்ப்புக்குப் போயிடச் சொல். அவங்க வேண்டாம் நாம் பேசுதே. டெலிபோன் இருக்கிறது ஒரு நேரட்டைப் பாதை நீ சென்ட்ரல் கிட்டக்கப் போய்க் காப்பி சாப்பிடு. நான் வடிவேலுவுக்குக் கூட்டிண்டு வர டீசர் பண்ணேன். முடியவில்லை நான் மட்டும் வந்து சொகிறேன். நீ இப்ப நான் கூட இளம்பாதே. பத்து நிமிஷம் காரைக் கொம்பிப் போ. பாராவது கேட்டா ஏதாவது துரத்து உதவு என்று சொல்கிறது. நேரட்டைவோத்து வடிவேலு கடைக்குப் போன் பண்ண வேண்டாம். நீ பண்ண வேண்டாம். அங்க நெறைய பேர் இருக்கா. பார் வேலுவுக்கும் எடுக்கலாம். காயத்திரைக் கூட கூட்டிண்டுபோ. அவ போன் பண்ணட்டும். எனக்குப் பண்ணட்டும். டீசர் பண்ணுபோம். எதிர்பாரப் போ."

நாளை நான் இங்கிருப்போனார். நேரடி விவசாயத்தை சொல்கிறேன்.

நல்லசுகுனம் ...

மிக்ஸர்:- "பேய்களைக் கொன்ற வடிக்கப் போகிறது இளம்பிட்டு வாகனவரை போய்த் திரும்பிட்டுயோ... ஏன்?"

திருடன்:- "சுகுனம் சரிவியோ! பூக்காரி ஒருத்தி குறக்கேபோயிட்டா!"

-உ. ராஜாஜி.

விட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு காயத்தி படிவிற்ப்புடன். பாரைக் கடிவி போனில் கிட்டைவாகுவிட விவசாயத்துடன் செத்து கொண்டான். இருவரும் ஆட்டோவில் ஏறினர்.

கடிவி கிட்டைவக் காசலில் இவன் பெட்டி நாசரானது பக்கிடுக்கிவிட்டுத் திரைகைப் பிரிவாத்திக் கொண்டிருந்தார். எட்டென்று நிமித்தார். நாளை நான் கொண்டு பார் கூட ஆட்டோவாக போவது என்று யோசித்தார். இரும்புக் கம்பிகள் துருத்தித் தொங்க ஒரு வாரி டெடா - "செய்யப் பிச்சைப் பிள்ளை காட்டா. போய் நின்று" என்று கை காட்டினார். நாளை நான் பேசுவதை மறந்துபோனார். ஆட்டோவில் வேகத்தில் காயத்திரைப் புகையைத் தவிரப் பபடத்து விவசாய நெருங்கிப் பூட்டிக் கொண்டது. கை நித்தபடி அதை நகர்த்தினான். (தொடரும்)

சரிபத்தில் கந்தாடக முதலவர் ஒரு புதுமைநாயகி செய்தார். பெய்களையில் அடிக்கல் நாட்டு விழாவொன்றில் கலந்து கொண்டு நின்ற புதிய கட்டிடங்களுக்கு அந் இடத்தில் அடிக்கல் நாட்டினார். பொது நகர் மைதானத்தில் வாசகம் பொறிக்கப்பட்ட அடிக்கல்நீத திரை விளக்கித் திறந்துவைத்த பிறகு அந்த அடிக்கல்நீத கட்டிடங்கள் எழுப்பப் போகும் பல்வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டன.

புதிய கட்டிடங்களில் அடிக்கல்நீத அந்தந்த இடத்துக்கே சென்று திறந்து வைப்பதற்குப் புதிய இப்படி ஒரே இடத்தில் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து திறந்து வைத்ததால் மேலும், ஏற்பாட்டுச் செலவுகளும் பிச்சமாயின. மேலும் மக்களுக்குப் போக்குவரத்துத் தடய்சல் குறைந்த பட்சமாயிற்று.

நூத்து இடங்களில் திறந்துவைத்தால் நூதுமுறை செய்தி வெளியாகுமே, அந்த அளவுக்குத் தம் பிராபல்யம் உருவாக என்று எண்ணும்க் மக்கள் தலையே உருவி இப்படி நடத்து கொண்டிருக்கிறார் நேருஜி.

-அ. குமார்.

பெற்றிசுரமாயப் பாத பாததிரைவை முடித்த துணை தலைவர் திருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டி ஒன்றில் "தங்களை நிகவும் கலர்த்த அனுபவம் என்ன?" என்ற கேள்விக்கு அளித்த பதில்:

"கேரள கிராமத்தில் ஓர் இரவு நாய்கள் தங்குவதற்கு ஆசைதம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, திம்சென் ஒரு கலதான அம்மான் எங்களை அனுப்பினார். தமது கையில்

ஒரு விளக்கை வைத்திருந்தார். ஒன்றும் பேசாமல், தமது கைடக்குட்டி மகனின் கையைப் பிடித்துக் கொள்வது போல என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

அவரதுகண்களில் நீர்த்திரைவிட்டு இருந்த போதும் ஒரு புன்னைகளும் அவரது உதடுகளில் இருந்தது. அவர் எதுவும் பேசவில்லை. பேசினாலும் அவரது மொழி எவர்க்குத் தெரியாது. ஆனால் விளக்கில் ஒளியில் தெரிந்த அந்த லுறண்ட முகத்தின் கண்கள், கிராமப் புற இத்தியாளின் கைட்டங்களைவும், துன்பங்களைவும் பேசியதை என்னுள் மரக்க இயலாது.

- "கீக் என்ட். ரெய்யு" விளக்குந்து பொய்களை வி. தாமஸ்

என்கார்ட் கம்பெனியிலும், டி. எஸ். எம். கம்பெனியிலும் 4 சதவீத பங்கு வாய்விட துலப் பிரபலமாகியுள்ள கங்கராதுபாய் ஒரு ராமன்வரை பஞ்சாபிக் பரம்பரை பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அமெரிக்காவில் இன்ஜினீயரிங் பட்டம் பெற்றவர். எங்கு வியாபாரத்தில் தலம் அனுபவம் உள்ளவர். 80 ஆண்டுகளுக்கு முன் தம் குழந்தைக்கு ஹூவியா நோய் வந்ததால் குணப்படுத்த இயலாத்து சென்னார், குழந்தை இறந்து விட்டது. அதும் கங்கராது பானின் மனம் இயல்வாத்தில் கலித்து விட்டது. ஒரு வங்கியிலிருந்து 8000 பவுன் கடன் வாங்கி, எங்கு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டார், ஹண்ட் டுண்டன் தாக்கரத் கால் அண்டு டுதுப் கம்பெனியில் கங்குனியராகவுள் வேலை பார்த்தார். பிறகு அந் கம்பெனியை 80,000 பவுளுக்கு வாய்க்கினார். அன்று முதல் இன்று வரை தெற்காபியாவிலிருந்து மேற்கே கண்டாய்ரைவிய் அவருக்குக் கமார் 80 சம்பெனிகள் சொந்தம்.

இத்திராவும் மற்ற மத்திரிகையும் பிரிட்டன் செய்தும்போது கங்கராதுபாய்க்கை சந்திக்கா

புன் லீகல் செய்திகள்

மல் திரும்புவதில்லை.

கலகக் கொடும்பு கிரககெட் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற இந்திய வீரர்களுக்கு கலா 40,000 ரூபாய் கொடுத்துள்ளார்.

ஆகாரம்: இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸில் வெளி யாகியுள்ள "இலாசி"யில் கட்டுரை

• வி. ராதாநிருக்ஷன்

'கவிதை' என்ற சொல்லில் கடைசி எழுத்தை நீக்கிவிட்டால் கிடைப்பது--"கவி" தடு எழுத்தை நீக்கிவிட்டால் கிடைப்பது-- "கதை" முதல் எழுத்தை நீக்கிவிட்டால் கிடைப்பது "விதை" மூன்றாவது எழுத்தும் கவிதையும் நீக்கிவிட்டால் கிடைப்பது "தை" ஆம். "கவி"யின் கவிதை வெறும் "கதை" யாக இல்லாமல் "கவிதை"யாக நெஞ்சில் "தை"க்க வேண்டும்.

"கவிஞர்" காசி ஆனந்தனின் நூல் வெளியீட்டு விழாவில் 'கவிஞர்' மு. கருணாநிதி

• ரா. பாசுகப்பிரமணியம்

இ "கொபத்தை அடக்குவதற்கு என்னைப்- பொறுத்தவரையில் ஓர் அனுபவ வாய்ப்புண்டு. முன்பு எனக்கு இருமல் தொந்தரவு இருந்தது. அப்போது தொண்டையில் வைப்பு இருப்பு தற்கால, வாயில் கற்களுக்கு கட்டியைப் போட்டுக் கொண்டிருப்பேன். என் அருகில் எப்போதும் ஒரு டப்பியில்கத்தாண்டுக்கட்டிகள் இருக்கும். எனக்குக் கொபம் வருவதானத் தொன்றும்பொதெல்லாம் தான் ஒரு கற்- களுக்கு கட்டியை வாயில் போட்டுக் கொள்- வேன். இவ்வென்றை எதிரில் இருப்பவருக்கு எடுத்துக் கொடுப்பேன். இதனால் என் வாய் ருடி அதில் இனிப்பு வந்துவிடும். கொபத்தில் காரம் மறைத்து விடும். எதிரில் உள்ளவருக்கு மும் தம்பிடம் இருக்கக் கூடிய மனக் கசப்பு மறைத்து இனிமையான எண்ணம் ஏற்பட்டு விடும். இது ஒரு தங்க யுக்தி."

-ஸ்ரீ விஜயபா பாவே

ததலல்: ஆர். எம். சப்பிரமணியம்

இ சபித்தில் அமைச்சர் பதவி ஏற்ற செவ்வி வித்யவாடகரி அரசியலில் பிரவேசித்தது என்பது?

மூத்த சபாநாயக கருமாரன் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவக்கப்பட்ட தாளிலிருந்தே அதன் வளர்ச்சிக்காகத் தொண்டாற்றி வந்தார். கட்சியில் வளர்ச்சி இல்லப் பொறுக்க மாட்டாத கிளி அவர்விது காற்புணர்ச்சி கொண்டனர். டவுனுக்குச் சென்றுவிட்டு அப்பாலும் அண்ணனும் மோட்டார் ஸாக்ஸில் திரும்பி வந்ததொன் டிருந்தபோது சிலர் துப்பாக்கியால் கட்டும், கத்தியால் குத்தியும் கொடுமையான முறை யில் இருவரைப்போ கொன்று செய்துவிட் டனர்.

கொடுமைக் கண்டித்துக் கண்டனர் கடட் டுவன் நடந்தன. இவற்றில் பங்குகொண்ட ஆரம்பித்த வித்யவாடகரி அரசியலுக்கு வந்து விட்டார். நீற்று உதவரின் கட்டியைவ ஏற்றுத் தேர்தலில் நின்று பதிகளுவாரம் யாக் குகள் வித்யவாடகரின் வெற்றி பெற்றார்.

-ராஜா செந்திலுநாதன்

அத்யாபம் ஒன்று

தூண்டபாணி காத்திருந்தார்.

கைகளைப் பின்புறம் கட்டிக் கொண்டு நான்கின் ஒரு மூலையிலிருந்து மறு மூலையை நடை நடந்து திரும்பினார்.

எவெக்ட்ரானிக் கழகாரம் டிரைத்தார். 10-30. துண்டுகளுக்கு வெளியே எழுதாமல் எப்பிட்டு முடித்துத் தூக்கத் தயாராக இருந்தது.

டெவிபோன் போக்கு நடத்தார். அருகில் புத்தகத்தைப் புரட்டும் பார்த்த கிட்டு உயல் கழற்றினார் கிரகிலிருந்து கிடுபட்டு ஆண்டி க்ளாக்வைலில் உயல் டிரைக் என்று தன் இடத்துக்கு வந்த எந்தம் மட்டும்தான் அந்த ஷாஸில் பெரிய கைலில் ஒலித்தது.

"ஹலோ, நான்தான் ஷோபனுபோட அப்பா பேசுறேன் ஏம்மா, எத்தனைது அவளுக்கு ஒரு கிரைஸ்ட் இருக்கா இப்போ? அவளுக்கு போக இருக்கா? இல்லவா? சரி, அட்ரஸ் தெரியுமா? கனக்கு? வெஸ்ட் பண்டென்..."

பேசு எடுத்து முடி கழற்றி கிட்டும் காத்திருந்தார்.

பேக் நம்பர்-2

பயங்க்கோடல் ரொபாகர்

"ம். சொல்லு..." "சுருதிதேவியின் கதைகள்."
 "சொல்லு தாய்மாமா."
 கிழவனின் கதைகள் விட்டுச் சொல்லுவது அவர் தான். மாடிப்படி அருகே இருந்து அந்தக் குட்டி நாய் ஒடிவந்து அவர் மடியில் அமர்ந்து கொண்டது. அதன் தலைவைத் தடவினார்.
 "ராஜா" என்றதும் வந்தவனிடம் தன்னைக் கொண்டுபோய் சொல்லிக் குடுத்தார். வாயில் ஜீப் வந்து தின்ற சந்தம் போட்டதும் எழுந்தார்.
 தாக்கி உடைபிக் உங்களை வந்தவரை, "வாடா பாது" என்று திட்டப் போய்க் கதறியே விழுந்துக் கொண்டார்.

"என்ன ஆச்சு தம்பையாணி?"
 "என் குழந்தைப் போலிடலாம் வா."
 அந்தரையில் ஏராளமாக இருந்தவர்கள் அருகே.
 தம்பையாணி கொஞ்ச நேரம் போனமல் இருந்துவிட்டு, "எனக்கு இப்போ என்ன சொன்னதென்ன தெரியுமா பாது" என்றார்.
 "தினாவாசு சொல்லு. கிழவன் தான் சொன்னதான் உனக்கு தான் ஏதாக்கும் செய்ய முடியும். திடீர்னு ராத்திரி பத்தரை

மணிக் குக் காப்பி காப்பிடறதுக்காக ஒரு பொலிங்காரனைக் கூப்பிட மாட்டே நீ. சொல்து. கோபனு எங்கே தூங்குறான்?"

"கோபனுவைக் காணியேவர்ந்து காணேயும் பாது."

"வாட்? காணேயமா? என்னப்பா நீ விடுவாடறியா? சின்னப் பொண்ணு அது?"

"அதுவதான் எனக்குப் பலமா இருக்கு பாது."

"எங்கே போனா காணியே?"

"காணியே நான் எழுத்திரிச்சப்போ எட்டு மணி. சுழக்கமா நான் சூகம் விட்டு வெளியில் சுத்ததும் குட்மாவில் சொங்கிக்கிட்டு ரொடியா திப்பா. இவ்விக்கு இங்கே. தூங்கிட்டுடாது தினேக்க அவுலும்குப்போனேன். இங்கே, தோட்டத்திலே இங்கே, வீடு முலுக்கப் பார்த்தாச்சு. இங்கே, வேலைக்காரங்களைக் கேட்டா யாருமே பாரிக்கையாதுங்க, என்னைச் சொல்லாம எங்கேயும்போகமாட்டா, எனக்குக் கலியாப்பப் போச்சு. ஆகியேப் போகவே. மத்தியானம் வரைக்கும் விடவியே, உட்கார்த்திருந்தேன். வரலா. அப்பறம் அவசியமாட்டா எல்லா வீட்டுக்கும் போகப் பண்ணி. ஆன் அதுப்பிப் பார்த்தாச்சு பாது. இப்ப மணி ராத்திரி பத்தரை. கலியாணம் ஆகவேண்டிய பொண்ணு. எனக்கு வயத்தைக் கலக்குது பாது."

பாது சிகரெட் கொளுத்திக் கொண்டு திடியது.

தண்டபாணி மலத்தார்.

சென்னை-19-1-1978

உவமினேயே இருண்டே இருண்டு உவமிக்கவை நடிக்களுக்கு மட்டுமே சிவன் வைக்கட்டே இல்லை.

ஒருவர்: கார்பி காப்பி

மற்றவர்: கலியாணர்.

--எஸ். விஜயா சேகிராசன்

இருசிலைகள்

"நிதானமா இரு தண்டபாணி. சொந்தக் காரங்க விடுவான் விளாசிக்கியா?"

"விளாசிக்கிட்டேன். ஒவ்வொரு நிமிஷம் கூடக்கிறப்போவும் எனக்குப் பலமா இருக்கு பாது. மை ஒவ்வி டாப்டர். பொலிங்குப் டொறஸைப் பத்தி எனக்குக் குழப்பமா இருந்ததுக். வயசுப் பொன்னு, தானக்குக் கல்யாணத்தையே பாதிக்கிற விஷயம் இங்கேயா? அதுவதான் பர்சனலா உன்னைக் கூப்பிட்டேன். சொன்னு, பாது. என்ன சொல்வான். எனக்கு எதுவும் புரியலை."

"நீ தினேக்கிறது தப்பு தண்டபாணி. மேட்டரை வெளியே விடாமனேயே சில சமயங்களிலே பொலிங் சொங்குபத்தையே வேண்டியிருக்கும். காணியே ஒரு பத்து மணி வரைக்கும் பாரிக்கலாம், அப்பறம் பராப்பரா எங்க விட்ட சுத்தது. இப்போ அதிருக்க கொஞ்சம் யோசிக்கலாம், கொஞ்சம் ஒழு கொடுத்து. கோபனுவை எதுக்காகச் சும் இடக்கியா, குணமயாக் காணிக்கியா?"

"கோபனுவைமா? தானு! கண்டிக்கிறது? எனக்குத் தெரியாதா பாது எங்கேப் பத்தி. அவ மூம் கண்டிக்குவே பத்திரப்பாய்ருவேண்டா."

"கோபனு குணம் நல்லாப் பார்த்துட்டியா ஏதாச்சும் செட்டர் எழுதி வச்சிருக்கானா?"

"பாது. ஆர் யு சேரியன்? யு மீன்... அவ என்னை விட்டுக் கொடுக்கக்கிட்டுப் புறம் பட்டுட்டாங்கறியா? இன்னொரு தடவை அப்படி கற்பனை பண்ணுதே பார்ன்..."

"தண்டபாணி, நீ பச்சம் மிக்க தகப்பனு இத்த விஷயத்தைப் பார்க்கிறே. என் பார்வை அப்படி இங்கே. ஒவ்வொரு சேய துக்கும் ஒரு காரணம் இருக்கிற தூணும். இங்கேயா? கோபனு விட்டு இங்கேயுள்ளது. என்னா, ஏன் இங்கேயுள்ளதுக் காணிக்கலா காரணம் கற்பிச்சப் பாரிக்கிறேன். கோபனு விட்டே நீ புதிதாகவா பத்தி ஏதாச்சும் இருக்கலாமில்லையா? ஓர், அவ குணம் பார்த்துடலாம்."

பாது பத்து நிமிஷத்துக்கு மூன் சிகரெட்டாய் இருந்ததை ஆடிப்பிரிவினன் அழுத்திவிட்டு எழுந்தார்.

"தோ, பாது. அப்படி எதுவும் இருக்காது. எனக்கு அவனைத் தெரியும். என்விட்டே எந்தக் கோபமும் இங்கே அவளுக்கு."

"அப்படி எதுவும் இருக்க வேண்டாமனு தான் நானும் விருப்பம்தான். வா."

இருவரும் கோபனுவினை அறைக்கு வந்த போது தண்டபாணி தயக்கி காசியேயே நின்றுவிட்டார். பாது உங்கே வந்தார்.

மேனா மேல் புத்தகங்கள் ஒழுங்காக அடுக்கப்பட்டிருந்தன. டிரெஸ்கிங் மேனா மேல் எல்லாப் பொருள்களும் திட்டாக இருந்தன. டிராயரிக்கே தவிர செட்டர் பாட், பேனாக்ள், செட்டர் மாடை விசித்தார்.

Red is always Red
Green is always green
You are not always you

என்று அத்தனை தாங்களிலும் அச்சுட்டம் புகுத்தது.

“யோபாபு எப்போதும் யோபாபு இவ்வியோ?”

அடுத்த யோபாவிய் எதிர் சரஸத்தில் ஓத்திரைக் குத்து வாங்கப் பெரிது தீரக் கடிதங்கள் இருந்தன. வந்த கடிதங்கள் அடுக்கப் பட்டு, ரப்பர் பாண்ட் போடப்பட்டிருந்தது. அவற்றை எடுத்தபோது—

அந்த அதறியில் இருந்த டெலிபோன ஓயிக்க ஆரம்பித்தது.

தண்டபாணி போகிற நோக்கி அசைக்க வழுவந்தார்.

“இது தண்டபாணி” என்று பாது கீ வரை இருந்தார்.

“ஹியோ” என்று மட்டும் சொன்னது ஒரு ஆள் தூரம்.

“ஹியோ” என்று மட்டும் சொன்னார் பாது.

“யார் பேசறது?” எகப்பதில் கடுமை இருந்தது.

“யார் பேசணும்?”

“மிஸ்டர் தண்டபாணி.”

“தண்டபாணியான் பேசறேன்” தீக்க பாடு?

“நான் யாருக்கிறது இப்போ உங்களுக்கு ஓக்கியம் இல்லை. என்மிட்டே உங்களுக்குத் தெனவையான ஒரு சரக்கு இருக்கு. மின்ன பேசத் தான் உப்பிட்டேன்.”

“என்ன சொல்றே?”

“மின் யோபாபு பத்திரமா என்மிட்டே இருக்கான்று சொல்றேன்.”

“ஊம் காட்! யார் தீ? என்மெயிருத்த பேசறே?”

“டெலியோன்ஸேந்து பேசறேன். மறு படித் கேக்கறங்களை நான் யார்ன்னு தெரிஞ்சி என்ன லாயம் உங்களுக்கு?”

“என்ன பாது, என்ன இது?” என்று கிட்டே வந்த தண்டபாணியை “உஃ” என்று தடுத்தார் பாது.

“சொல்லு, என்ன உன் நோக்கம்?”

“என் நோக்கம் இருக்கட்டும், பக்கத் திரை யாடு?”

“யாருமிக்கியே...”

“தான் பெரிக்கிட்டிருக்கிறது தண்ட பாணிக்கிட்டே இவ்வை மிஸ்டர் பாது. தீக்க யாரா இருந்தாலும் சரி, தண்டபாணி சார் கிட்டே சொல்லுங்க. நான் யோன் பண்ணி அவரை விசாரிக்கறேன். என் பேரம் அவிராடதான். அப்பறமா நான் அவரைத் தொடாபு சொல்றேன். மிஸ்டர் பாது.”

“டொக்” என்று எதிர் ஓக்கி கட்டாயிவது.

“ஹியோ, எவக்கா தீக்க... ஹியோ... பனீன் கப்பீக் அப்...” என்று கத்தியோர்த்து கிட்டிச் சொர்யாய்ச்சிவரைவந்தார் பாது.

“இப்போ, உன்னும்தான் எல்லாம், பெரிக்கிட்டிருக்கிறப்போ தருவிகே நீ பெரிவது கேட்டுடுச்சி, வச்சிட்டாய். எத்தனை கைபா இருப்பவராம் கிட்டாய் பன்னுங்க...”

“ஓடுகா! என் குடும்பத்திலேயா இப்படி பெல்காம் கொடுக்க! யோமா தசனே

பெனே எடுத்திருப்பேன். ஹியோ, அத்தப் பொறுக்கி என் கண்மணியை என்ன பாடு படுத்திருந்... எங்கே வச்சிருக்காந்...”

“பதருதே தண்டபாணி, மறுபடி அவன் இப்ப போன் பண்ண வேண்டியிருக்கு. இது தக்கத்துக்குத்தான். கைபா எங் கேருத்து யோருக்கிறதைத் தெரிஞ்சுக்கலாம். எங்குக் கையா கிட்டிட்டாய். அவரோப் பிடிக்காம கிட்டி யோறத்தில் தான்.”

“அவனை நீ பிடி, பிடிக்காம விடு. என் பொண்ணுவை எங்கு ஓக்கியம். வேணும் பாது. நீ விக்கிடு, இந்த விக்காரத்திலே குறுக்கே வரவேணும் தயவு செஞ்சி. அவன் என்ன கேக்கப் யோருன், நிச்சயமா பணம், வரக்குக்க தான் கப்பாதிச்சேன்? எல்லாம் அவருக்காக. அவன் கேக்குறதைக் கொடுத்துட்டு என் மகளை தான் கிட்டிக்கு விடுறேன். வேணும். எங்குப் யோலின் தலை விடு வேணும். அது என் மகளுக்கு அபத்தா ஓடுக்குடும்.”

பாது கத்திக் கடுப்புறார்.

“ஓட்டான் மாமிசீப் பேசாதே, போலி ஸோட திரைமண்பக் துறைக்க மதிப்புப் போடாதே. ஒரு கைபா செலவிலுமா உன் பொண்ணை கிட்டித் தாவெண்டயவது என் ஸோ போதுப்பு. மறுபடியும் அத்தனை சிக்கிரம் கப்பிட மாட்டான்று நினைக்கிறேன். அதுக்குள்ள தான் செவ்ய வேண்டிய காரியம் திறைய இருக்கு. ஒரு மணி நேரத் துக்குள்ளே நிரூப விடுறேன். அதுக்குடுவிலே யோன் அடிச்சா தீ எருக்காதே. வேலிக்காரன் யாவையாக்கம் எருக்கச் சொன்னு, இப்ப என்ன மணி - பத்திரே

குமரீ மாவட்டத்தில் “தங்குள்” என்ற கிராமத்தில் கோவில்களில் மட்டுமல்ல சாதாரண நாட்களில்கூட ஒரு குடும்பம் தன்னார் 35 காக, தமிழகத்திலேயே பெரிய விளக்கோடுகளை அதிகமாக உள்ள ஊர் அகிலம் ஒன்றுவிட விருந்தகரீ” வெயில் உகந்த அம்மன்” கோவிலு உள்ளது. —குமரீயன்.

இளர்த் கதை

முக்காய், 'முத்துவாணி' வெளியீயை போட்டார். பன்னெண்டு மணிக்குத்தான் திரும்பி வந்து வாரியு சொல்லுச் சொல்லு, புதிதான தான் சொத்தது? அதுக்குள்ளே உலகத்து வரப்பிரதானியை யிரென் பன்னதற்கும், ரெக்கார்ட் பன்னதற்கும் ஏதோ ஒரு பன்னிட்டு வந்துடறேன் நான்."

சிகரெட் பாக்கெட்டையும், ஸ்டைலரையும் பன்னட் பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்டு அவரையாகக் கொண்டு போனார்.

"எனக்கென்னவோ நீ தலைபட்டதது..."

"அட் அப் தண்டபாணி, பந்தது சாஸாந்தே. பன்னம் வாகுதர வகரக்கும் போபபுணை எதுவும் பன்னம் மாட்டான் அவன். உன் போபபுணை உன் கிட்ட ஒரு தேன் கூட இல்லாமல் சேர்க்கிறேன். நம்பிக்கையா இரு. எனக்கு நீ உதவிக்குத்தான் இந்த நான் சொல் முடியும்."

"உதவப் போவதில்லை" என்று உன்னைக்குள் சொல்லிக் கொண்டார் தண்டபாணி.

"போன் அடிச்சா பன்னிண்டு மணி வகரக்கும் நீ தொடயெதொடாதே, காட்?"

"தொடாதான் போனா எங்குப் போகிறேன். போனீன் இதிலே துணைக்குத்திறந்து எப்பது அவனுக்குத் தெரிந்தான் திச்சைய் அதனுல் என் மானுக்கு அப்பது உண்டு. அவன் எனக்கு முழுசா வேண்டும். எத்தனை பன்னம் கேட்டாலும் நான் தரத்தான் போகிறேன். உன்னுடன் நான் ஒத்துவருகிறேன் போவ தில்லை. காட் பாது."

"சரி பாது" என்று தண்டபாணி.

இரண்டு நிமிடத்தில் தோண்டல் தீப் புறப் பட்டு... சந்தம் வகரத்தது.

தண்டபாணி போனார் பார்த்தார்.

அடியென் சலியினே!

நான் பாதுவுக்குத் தெரிவித்திருக்கக் கூடாது. பாது மட்டும் வராமல் இருத் திருத்தான் போனீன் நான்தான் பெரிசுப் போன். இந்தேறம் என் மகிசை விடுகிறதே

முத்திரை இறக்கிவிடுப்பான். பன்னபன்னம் வகரத்துப் பெரிதான். போபபுணை நான் கிழம்.

தண்டபாணி விபரணையை ஒத்திக் கொண்டு பத்திரத்தொரு காத்திருத்தார்.

தூரத்தில் வழி கேட்டு ஒளி கொடுத்துக் கொண்டு வாகனங்கள். திரைக்கிழைகள் விடு பட்டுப் பத்திரத் துடித்தன. மேலது பிது டைம்மீலிக் குருவி மறுபடி மறுபடி தானி யம் திவந்தது. உறுப்பு டெவிடோன் அமைதி ளாத்தது.

பதினெருதே காதுக்கு டெவிடோன் அடித் தது.

"தொடா தண்டபாணி பெரிதேன்."

"உன் அப்பித்தானே அது? எடிட்டர் வேணும்."

"ராக் நம்பர்."

சரித்தேன் அவத்தார். அப்பதம் அடித் தைய இடுகி.

பன்னிண்டே காதுக்கு பாது வத்தார்.

"என்ன தண்டபாணி. காட் வந்துச்சா?"

"இங்கே, பாது."

"ஏதாசகம் எப்பிட்டியா?"

"இருட்டிக்கிப்பா."

"கா, சிறி போவகாம். ஏதாசகம் சாபிடு."

சிறி தாதுக்குவந்து சிபித்தினுத் திறந்து கிரெட்டும், அப்பின் பழமும் பாதுவே மருத்து வத்தார். சாஸிக் கொத்திக் கொண் டின மீன் உத்தியை விசித்துப் பழத்தை தறுகி திட்டினார்.

"பாட் எடுத்துட்டு வரட்டுமாய்லா?" என்று ஓரமாய் தின்ற சாஸி.

"எடுத்துக்கிட்டு கா" என்று பாது அவன் போனதுச் சொன்னார். "என்காம் செட் பன்னிண்டே. இதப் பாது. தண்டபாணி, உனக்கு என் மேலே நம்பிக்கை வரலை. நான் துணைபுரதம் ராமுவை விசாரிச்சேன். நீ அவனுக்கு போன் அடிச்சா எங்குக் கொல்லி இங்குக்குக்கள் கொடுக்கே. ஆறு போன் அடித்தது. நீ எடுத்தே. இந்த போனெடு. எக்ஸ்டன்ஷன்தானே மாடினிகோ? ஹோ, முதலக் என் வரித்ததைய நம்பு. நீசா தனிசகச் செல்பட விருப்பாதே. அந்த கால் ராக் நம்பர். சலியா?"

தலைபட்டினார் தண்டபாணி.

"தான் போனீன்கான் தண்டபாணி, உன் நன்மக்காததான் நான் சொகிறேன்."

"எது பாது நன்மை, என் மகன் எனக்குக் கிடக்காமல் போததா?"

"அனாதப் பத்திரத்தான் நீ வலியுபடா தேண்டு சொல்லிட்டேனே."

"பாது, எனக்குப் பன்னம் போதது பெரி கிழம்."

"காட்டினு தெரிஞ்சு ஒரு குற்றவாளியை நான் கிட்டே முடியுமா?"

"உன் திறமையைக் காட்டறென்று என் மகன் உயிரோட விசாரிப்பதே நீ. அவ னுக்கு நான் போனீன் இங்குபெக்டிட்டே சொல்லிட்டேனென்றும், நீ திட்டம் போடுற அம் தெரிஞ்சு...."

"தெய்வத்து அவனுக்கு. இப்போ நான் சொல்வதை நீ கேளு. எந்தச் சமயமும் அவன் போகப் பண்ணலாம். எடுத்து அவன் சொல்வதை நம்பாமல் கேட்டுக்கொண்டு என்னாத்தாலும் சரி, சரியான சொல்லும்தான் போகிறது. உன் பாதுகாப்பிற்கு இருக்கக்கூடியதற்கு என்ன அத்தாட்சியை நீ கேட்கிறாய். அவனைப் பேசச் சொல்லுகிறாய். ஏன்... வேரடங்கு காலேயிலிருந்துதான் தெரிவிக்கப்பட்ட எவனது கம் கம்மாகப் போகும் விவரமாய் பார்த்து வாய் இப்போது? உன் பொண்ணு பெரிசாகிறது... அப்படியும் அவன் சொல்வது எவ்வாறுக்கும் சரி, சரியான சொல்லு. பெண்கள் வளர்கிறது. புதியது?"

"ம்" என்று தன்வாய்விட்டு.
பாதுகாப்பிற்குப் புண்களையப் பக்க வாய்க்கு நிரம்பி வெளியேற்றினார். தன்வாய்விட்டு வெளியேறிய கை எழுந்ததொன்று வந்து அமர்ந்தார். வேரடங்கு காலேயிலிருந்து கட்டுப்பாடு கொண்டு அந்தக் குட்டி நாய் உறங்கிக் கொண்டிருந்தது.

காத்திருந்தார்கள்.

மணி 12.30 - டெலி
மணி 1.00 - போஸ்
மணி 1.30 - ஒலி
மணி 2.00 - சிறு
மணி 2.30 - பிச்சு.

இருவரும் ஒரு மணிக்கு விழிப்பு வந்தவுடன் விட்ட இடத்திலிருந்து உயர்ந்து கொண்டுநின்ற தன்வாய்விட்டு.

ஒரு முழு ராத்திரி! எவரோ ஒரு அவன் வன் வந்ததில் நிரம்புமாறாத இயல்பைப் பெற்று அழகான பெண்!

பணத்திற்காக மீட்டுகிற ஒரு அபிவிருத்தியைப் பேசும், ஒழுக்கம், ஒழுக்கம் இவையையும் எப்படி எதிர்பார்ப்பது? அவன் என் மனை ஏதாவது... மட்டும். அப்படி வெள்ளை எதுவும் நடந்திருக்கக் கூடாது.

பாதுகாப்பிற்கு வெளியே வந்தார் பாது. ஒத்ததன் டர்க்கி டவரைத் துடைத்துக் கொண்டே வந்து தன்வாய்விட்டு எதிரே அமர்ந்தார். தன்வாய்விட்டு மடியில் குதித்து உட்கார்ந்துகொண்ட தாய்க் குட்டியை அகலாருவ்வாய் பார்த்தார்.

ராஜா யுரேயில் இருந்து வந்தார் பாது. கொண்டு வந்து நீட்டினார்.

எடுத்துக்கொண்டு, "எடுத்துக்கொண்ட தன்வாய்விட்டு" என்று பாது.

"எனக்கு வேறும் ராஜா."

"என் மேயை கொண்டு இருக்கின்ற தெய்வத்து. ராஜா, பெயர் வந்திருந்தா எடுத்துக்கொண்டா" என்று கூறிவிட்டுக் கைகளை உரவிக்கொண்டார் பாது.

தன்வாய்விட்டு எதுவும் பேசவில்லை. தொடர்ந்து கொண்டுநின்ற ஆசனம். ராஜா தீர் அவன் போகப்பண்ணுதலுக்கு தியானம் காணும் இருக்கு. அவன் பெயர் பெயர்

அவனுடைய வீட்டு இருவரும் இருக்கலாம். காலைவெயில் பண்ணுதலுக்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. கம்மா மகனாகப் போட்டுக் குடைத்துக்கொடுத்த. அவன் கிராமப்புற பணம் அவன் கைக்கு வந்த வரைக்கும் போகப் புது பத்திரமா இருப்பா."

"பாது. அவ சிவனம் போகிறது இருந்தா இத்தனை காலையிலே மாட்டேன்."

"புதியது. எனக்கும் அந்தப் பணம் இருக்குது. ஆனால் காலையிலே இருந்த தீர்மானம் எதுவும் மாறியப் போகவில்லை. நாம் நம்மவையே தீர்மானம் ஆகிறோம்."

டெலிபோன் ஒலித்து இப்போது.

தாய்க் குட்டியைப் பட்டி என்று ரிமேய்விட்டு விட்டு எழுந்தார் தன்வாய்விட்டு.

"இரு. கொஞ்சம் அடிக்கட்டும். நெத்துக் கொள்ளுத தீர்மானம் வந்திருக்கா. பேசுவது வளர்கிறது. என் மனைப் பேசச் சொல்லுதலு கொண்டு" என்று பாது.

தன்வாய்விட்டு போகிற எடுத்தார். விரைவில் கட்டுகிற.

"தெய்வத்து தன்வாய்விட்டு பேசுவது."

"கீட்டு வந்தது தெய்வத்து கேட்டார் பார்க்குத திறந்து பாருங்க" என்ற துடிக்கம் பின்பு விழிப்பு வந்தது. தன்வாய்விட்டு. "என் தம்பர்" கைக்கு வந்தார்.

"தெய்வத்து" என்று பாது.

கேட்டார் பார்க்குத இத்தனை மணி.

இருட்டுத்திடு கொண்டு வந்து வந்து ஒரு உண்மை விடுவதுக்கொள் என்று குறிப்பு எழுதிப் போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் அவன். அப்படித்தான் இருக்கும்.

பாதுவிட்டு:- தம்ம துணை யார் துணைக் கதையிலும் வீட்டுவ என் துணை விசேஷம் - ஆயிரம் எவனாகுக்கும் இன்னிக்கு கைவிட்டு கொடுத்தாரே?

குமாஸ்தா:- அவர் வீட்டுவ ஒன்று மில்லை. தம்ம ஆயிரவதான் விசேஷம் - கைவிட்டு அவருக்கு ஒரு இனக்கிழைந்து கொண்டே இருக்கிறோம் 20 வருஷம் பூரித்தியாயிருக்காம். அதுவதான்...
-அருவன் கைவிட்டான்.

இருவரும் பாருவோம்
கொண்டாருவோம்

இதை இவனிடம் சொன்னது முதலவரின் கையப் பிடிக்கிறேன் என்று என் மகிழ்ச்சிப் பரிகொடுத்து விடுவான். இப்போது இந்தப் பூணூலை இப்பிடுகிறது முதலிய நகர்த்த வேண்டும்.

"நீ சொன்னது எல்லாம் ஞாபகப் இருக்கு பாது. போன் வந்தா நான் அதுபடியே பேசிறேன். உனக்குத் தெரியப்படுத்திறேன். நீ விட்டுக்குப் போய்ட்டு நீட்டிக்குப் போ.."

"நானும் அதைத்தான் சொல்ல வந்தேன். "நான் விட்டுக்குப் போய்ட்டு, விட்டேனும் போய்ட்டு, பத்து, பத்தரைவாக்கியே வந்தேன். அதுக்குப்பின் போன் பேசிட்டா விட்டுக்கு, விட்டேனும் போய்ட்டோ போய்ட்டோ. தெம்பா இரு."

பாது புறப்பட்டது போனார். அவர் போனவுடனேயே என்னைய எடுத்துக் கொண்டு ஊரலுக்கு விசைத்தார் தண்டபாளி.

அவரைத் தடைத்துக்கொண்டிருந்த ஈழ. "என்னப்பா செய்யலாம்?" என்று வந்தான்.

"நீ உன் வேலைகளைப்பாடு, ஒன்றுமில்லை" என்றுவுண்டு கவனிப் பதிகப்பட்டிருந்த கடிதப் பெட்டியை அவரையாகத் திறந்து உடனே பார்த்தார்.

ஒரு வேலுப் பிடித்தது. வேறு எதுவும் இல்லை.

அதை எடுத்துக் கொண்டு அவரை தடைபிடி உடனே வந்து, மாயிப் படுகனின் தாவி ஏறி, தம் அறைக்கு வந்தார். உடனே வந்த

புலனில்லாமல் தகப்போகியில் மலம் செய்கதைத் தடுத்த நினைத்த வேண்டும். நிமிசென்று ஒருவர் "நீ இப்போது என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டான். உடனே தயங்காமல் "இதை நினைத்தேன். இது என் மனத்திலுள்ள எண்ணம்", என்று உண்மையாக சொல்லக் கூடியவாறு மனத்தைத் தத்தமராக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

-மார்த்தன்.

தகவல்:- திணை, முதலது.

கடிவாளம் தீதுவை

தாய்க்குட்டியை "செம்மரகு" என்று அழைக்கிறார்.

போர்ட்டின் பெட்டிக்கார்டகர எடுத்து மடியில் வைத்துக் கொண்டு படுக்கையில் அமர்ந்தார். "ஏ" பக்கத்தில் ஒரு பெண்ணின் குதி இருக்கவே... அந்தப் பக்கத்தைப் போட்டுப் பத்தர்த்துடன் பிளே பட்டினர் அழுத்தினார்.

சென் மற்றும் சில விதாழகன் மெனனம். பிறகு அவன் பேசினான்.

"தொழிலிபா தண்டபாளி அவர்களை வணக்கம் இப்பவும் உங்கள் மகன் ஜோபனு இப்பே சொல்லுவதாக இருக்கிறான். அதைத் தெரிவிப்பதற்காகப் போன் செய்தால் உங்கள் போனில் வாரோ பாது என்பவர் நான்தான் தண்டபாளி என்கிறார். அப்பதும் விசாரிச்சுப் பார்த்தாலேயே பாது என்கிற இன்னும் பெட்டி உங்கள் தம்பர் என்பது தெரிய வருகிறது. அப்படி இருக்க மறுபடி போனில் பேச எங்கெங்கே மன நோயா?

ஈ. போகட்டும். பிரச்சிக்கு வரலாம். உங்கள் மகன் ஜோபனு-திசையமாய் உங்களுக்குத் தெனவுப்படுவான் என்று நினைக்கிறேன். எழுத்து இருந்தாலாவது ஈ, ஒன்று தொலைவட்டம் என்று விட்டு விடலாம். ஒரே மகனாயிற்றே. சொத்து முழுமையுக்கும் வாரிசாயிற்றே. ஆகவே உங்களுக்கு உங்கள் மகன் வேண்டும். எனக்கு வராததை மட்டும்தான் வேண்டும். உங்கள் மகன் என் பொறுப்பில் தங்கியிருப்பதற்கான வராததை.

அதிகமில்லை. நினைவுக் கேட்பதற்கு நான் ஜோபன்கொண்டிருக்கிறேன், ஒரே ஒரு வகரம் வேண்டும். நான் நான் தாங்களாக, வரிசை வான எங்கள் இவ்வாய்.

எப்போ, எப்படி, என்னிடம் சேர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கு முன்னால் உங்கள் சத்தெகம் ஒன்றினைத் தீர்க்க வேண்டியது என் உடனம். உண்மையிலேயே ஜோபனு என் வசம் இருக்கிறான் என்பதற்கு என்ன அத் தாட்டி? தீவாயமான சத்தெகம். கொஞ்சம் தான் விளக்கி கொள்கிறேன். உங்கள் அருமை மகன் ஜோபனு இப்போது பேசுவார்."

சில விதாழகன் மெனனம்.

"ம்... பேசடி... சொன்ன... உங்கப்பா கிட்டே பணத்தை ரெடி பண்ணச் சொன்னு" என்ற அவன் முடிக்கு குரலித் தொட்டித்து ஜோபனு அருமைவிக் ஆரம்பித்தான்.

"என்னை மனசில் இருக்க டாடி, என்னவ உங்களுக்குக் கூட்டம். உங்கப்பாவுக்கு ஆக்கிரெண்டிட்டு சொன்னப்போ தம்பிப் புறப்பட்டது என் தப்பத்தான் டாடி. என்னைக் கொன்னுடுவேன்னு பயமுறுத்தலு டாடி. எனக்கு என்ன செய்யறதுன்னே புரியலை."

மேடக் என்ற ஜோபனுயின் குரல் இடைமறிக்கப்பட்டது. "இராமாயணம் படிச்சது போதும். போய் அப்படி உட்காரும்மா." மறுபடி அவன் பேச ஆரம்பித்தான்.

“என்ன சார், நான் மேயே தொடரட்டுமா? கொண்டுபோய் பஸுருக்கிவைத்து உண்ணமதான். ஆனால் அந்தச் சேய்ஸ் மார்ட்டென். அதற்கு முன்னால் இந்த அழகுப் பதுமையிடம் வேறு ஒரு தக்க காரியம் நடந்துகொண்டிருந்தது. நான் கேட்டபடி, கொஞ்சம் போவது போல் பணம் என் கைக்கு வந்து விட்டால் உங்களை மகன் பேசு என் திழை உடம்படாது.

போலீஸுக்கு உதவி தரடி போலீஸ்களை அழைக்கவேண்டாம். அது புத்திரசாஸித்தனம் இங்கும். பிறகு உங்களை இழுக்க.

சரீராயில் காலை பத்து மணிக்கு திங்கள் புறப்படுகிறார்கள். உங்களுடைய வேண்டிய பின்புலம் INO 6475ல் எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நூறு ரூபாய் நோட்டுக்களைப் பத்துக் கட்டுக்களை ஒரு டிரைவரைக் கொடுத்து அதை காரில் டிரைவின் கைக்கு விடுகிறார்கள். டிரைவரைப் பூட்டுவதில்லை. டிரைவரை

இப்போது காணர எடுத்துக்கொண்டு சைட் மோர் வந்து நோட்டை இங்கேயில் காணர விடுவது விடுகிறார்கள். திரும்பிப் புறப்படுகையில் உங்களை நடத்து ஒவ்வொன்றாக ரெக்டிரைவரைப் பார்த்து இங்கேயில் உட்காருகிற உங்களை பார்த்து சைட் மோர் காரைக்கொண்டு விடுகிறார்கள். திரும்ப காரைக்கு நடத்து வந்து உட்காருகிற சைட் மோர் காரை, உங்களை குறுக்குப் பிசு போலீஸ் இருக்கிறதா, இங்கேயில் எப்போது நான் அறிந்து கொள்வதுதான் இந்த டிரைவரை.

இப்போது திங்கள் காணர எங்கேயில் திறந்த தாமல் பேசு. கே நான் டெர்மினல் வருகிறீர்கள். போலீஸ் ஆர்டிஸ்ட் எதிர்ப்புறமாக வண்டியை திறத்திலிட்டு காரில் வண்டியை கை செய்கையில் ஏதிர்ப்பு பூட்டிக் கொண்டு என். ஜி. டி. பிளாட்டில் தொக்கி நிதானமாக நடக்கிறீர்கள். டிரைவரை சைட் மோர் குறுக்கு நேரமாக காணர நடத்துவிட்டு திரும்புகிறீர்கள். இப்போது உங்களை ஸ்டாபில் உங்களை மகன் போபாறு உங்களுக்குக்காக காத்திருப்பான். போல் வாராகுகள்.

போலீஸ் தலைக்கு இருந்தாலோ, திங்களை வேறு குறுக்கு வந்து வேண்டிய செயல் முறை குறையு. போபாறு உங்களுக்கு போபாறு என்றுதான் கிடைப்பார்கள். படுகேடு மணி காக்கில் கே. கே. தாரீஸ் காத்திருக்கிறேன். திங்கள் புறப்பட வேண்டிய நேரம் பத்து மணி.

இத்துடன் காத்தாக விளம்பர நிழல்கி முடிவடைகிறது.

பேஸ் வெறுப்பின் கதவது கொண்டு கருத்தது.

பேஸ்ஸை ஆப் செய்துவிட்டு அவசரமாக நேரம் பார்த்தார் தண்டபாளி.

எட்டை நெருங்கிக் கொண்டு கருத்தது.

இன்னும் இரண்டு மணி நேரத்தான் இருக்கிறது. அதற்குள் பணம் ரெடி செய்தாக வேண்டும்.

அவசரத்தில் கதவைச் சாத்திக் கொண்டு போல் காக்கைத் திறத்தார்.

நூறு ரூபாய் நோட்டுக் கட்டுகலும், திங்கள் பது ரூபாய் நோட்டுக் கட்டுகலும் திறைய அடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால் பெரும்பாலும் இன்னும் கைநேரமாக படாத. அக்க பணம் மாறாத பதுக் கட்டுக்கள்.

கைநேரமாக என் உங்களை உட்காரு என்று சொல்லிவிடுக்கிறேன்!

பணம் கட்டுக்களைப் பொறுக்கிறார். ஆறு கட்டுகள் தேறின. இன்னும் நாற்பது ரூபாய் நோட்டுக்களை பணம் தாக்கலாக.

அது ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. ஒரு போல் செய்தான் எத்தனை கட்டுகள் வேண்டுமானாலும் என் என்று கேட்காமல் தாங்களை தேரிக் கொண்டு வந்து கொடுக்கின்ற தண்டபாளி திறைய இருக்கிறார்கள்.

பாசாட்டுவிழாக்கி:-

“ஆரம்பத்தில் சிறக்கை எழுத்தாக காணர தொடங்கி இங்கேயில் தாவல் மகன்களுக்கு திங்கலும் நமது விழா காவலர். கைநேரத்தில் சிறக்கை ஆரம்ப எழுத்துச் சிக்கலுக்கிறதா கொடி கட்டிப் பறக்க வேண்டும் என காத்திருக்கிறேன்...”

—சுதந்திரம்.

சூர்வாசர் கவனிச்சு!

கொபால்காரியைப் பார்த்து காக்கிக் கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்தார் தண்டபாளி.

பணம் காக்கிக் கொண்டு திரும்பி வருகையில் பாது வந்து விட்டால்? உடனே திங்கலம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதன். அவசர கைநேரம் பிடிக்கிறேன். பார் என் திறமையை என்வான். சீக்கி இவன் திறமையைச் சொதித்துப் பார்த்து நான் தயாரில்லை. காணர இருப்பது ஒரே மகன்.

கொபால்காரியிடம் பணம் காக்கிக் கொண்டு திரும்ப விட்டுக்கிட்டு காராமல் நேரம் அவன் சொன்னபடி நோட்டை இங்கேயில் போல்... அவன் கிறிஸ்துப்பணம் படிச் செய்ய வேண்டியதுதான்.

தண்டபாணி பணத்தை ஒரு தேவன்ட பாசில் போட்டு வைத்துவிட்டு அவசரமாகக் குளித்தார். உடை மாற்றிக் கொண்டார், புதுப்பட்டார்.

கீழே இறங்கி வந்து, "ராமு, பாபு வருவான். இவன் போன் செய்வான். ஒரு சேர்த்துக்காரங்க வீட்டை வேறொரு இடக்கு விடுவான். அவனை அழைக்கக்கூட வந்த துக்காக துயா போயிருக்காருன்னு சொல்லு"

வெளியே: வந்தார்.

காரின் கதவை டிரைவர் திறந்துவிட்டான். "செய்யுங்கள். வண்டியை தானே ஓட்டிக் கிட்டுப் போறேன். நீ வீட்டுக்குப் போய்ட்டு மத்தியானத்துக்கு மேலே வா."

கூடவே வந்து காருக்குள் தானிய நாய்க் குட்டியை, "நேரா டார்மிங்" என்று தூக்கி டிரைவரிடம் கொடுத்தார். "உள்ளே கொண்டு போ."

காரை ஸ்டார்ட் செய்து காம்பென்ஸைடை விட்டு வெளியேறிச் சாலைில் இறங்கினதுமே வேகம் கொடுத்தார்.

தீண்டபாணி வீட்டிலிருந்து தம் பைக்கில் புறப்பட்ட பாபு தம் வீட்டுக்கு வருவ தற்கு முன் வழியில் நின்று இரண்டு மூன்று பத் திரிகைகள் வாங்கிக் கொண்டார். அப்பறம்

இன்னதைய எழுத்தாளர்களில் எவரும் ஆய்விடம் கலக்காமல் எழுதுவது கிடை யாது. ஏன் இந்த நினைவு? தாங்களே ஆய்விடம் படித்தவர்கள் என்று காட்டிக் கொள்ளலாம்? தப்புத்தப்பாக எழுதி தங்கள் ஆய்விடம் நொண்டிதைப் பறை சாற்றிக் கொள்ளலாம்? ஆய்விடம் கலப்பியலாத தமிழ் இலக்கியம் பய னத்தது என்று நினைக்கிறார்களா? ஒன்றும் புரியவில்லை. "ஓ, மீனில் விங் கி அலோன்" என்று ஒரு எழுத்த ளானர் தம் கதைவில் குறிப்பிடுகிறார். இதற்குத் தமிழ் அவருக்குக் கிடைக்க வில்லைவா? இன்னதைய எழுத்தாளர் களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க் கரைப் பொருள்களில் இங்கெத் துண்டை. சலந்து கவையையக் கொடுக்க வேண்டாம்.

-சுரமன்.

சர்க்கரைப்பொருள்களில்
இந்த

இரண்டு சிக்கலும் சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொண்டு காத்திருந்தார்.

வீட்டிற்கு வந்ததும் மனைவி செய்தி வைத்திருந்தான். "ஓ, என். டு. கூப்பிட்டார், வந்த உடனேயே கூப்பிடச் சொன்னார், ரொம்ப அரிதாண்டது சொன்னார்."

"போனியாரைக்கு திதானமான செய்தி வந்ததில்லை. எப்பவும் துரத்துண்டதான்" என்று விரித்துக் கொண்டே. "பச்சா சங்கப் போயாச்சா?" என்று கேட்டுவிட்டு டெலி போன் எடுத்துத் தேனும்பேட்டை வீட்டுக்குத் தொடர்பு கொண்டார்.

"ஹலோ யார் பேசறேன்."

"குட் மார்னிங் ஸார், ராமரத்தினம் பேசறேன். உங்களுக்கு ஒரு அவசரமான மெஸேஜ் வந்திச்சி. சென்ட்ரல் ஈஸ்ட் டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்ஜிவோந்து மின்ட் பரமசிவம் இருப்பது நிமிஷம் முன்னாடி போன் செய்தார். நான் உங்களுக்குக் கூடவே பன்ற துக்காக முயற்சி செய்தேன், நீங்க இல்லை."

"கட த ஸ்டீட்டரி, விஷயத்தைச் சொல் துங்க சீக்கிரம்."

"நீங்க கொடுத்த தம்பருக்கு இருபத்தி அஞ்சு நிமிஷம் முன்னாடி ஒரு யோக்கக் கால் வந்திருக்கு. ஒரே ஒரு வரி காணவர சேஷன் நடத்திருக்கு. அதனுல் என் தம்பர் வோந்து வந்த காலன்னு டிரைவர் அவுட் பண்ண முடியலை."

"என்ன சொன்னால் அந்த வரிமே?"

"வெயிட், அவர் சொன்னதை அப் படியே எழுதி வச்சிருக்கேன். வீட்டு வாசல்வ தொங்கற வெட்டர் பாக்கஸைத் திறந்து பாருங்க" அவ்வளவுதான். அதுக்கு ரிப்பை 'ராய்தம்பர்', கால் டிண்டெனெட்டாயிருந்து."

"மை கிட்ட, தாங்க யூ தாங்கயூ வெரி மச்" என்று போனை வைத்தார் பாபு. மூகம் சிவந்தது. காரோரம் குடாபியது.

பாபு தண்டபாணி! நான் ஆங்கே இருந்த போது வந்த காலை ராய் தம்பர் என்று பொய் சொன்னித் - தனியாக மனை மீட்டை இறங்கி விட்டாயா?

போ, நான் அத்தனை மனடயன் இல்லை என்பது உலக்குத் தெரிய வேண்டும். போன சின் சத்தியை நீ உணர் வேண்டும். உலக்குத் தேவை உன் மகன்.

எலக்குத் தேவை குத்திவாணி.

"டிரிபல் சாப்டே வந்திச்சுனா?" என்று வந்த மனைவியிடம், "ஸாரி டியர், நேர மில்லை இப்போ" என்றுவிட்டு ரிபைலரை எடுத்தார்.

"ஹலோ யார் பேசறது?"

"வீட்டை வேலை பார்க்கிற ராமு பேசறேன். நீங்க வாரூங்கயா?"

"ராமு, நான்தான் பாபு பேசறேன். தண்டபாணியைப் பேசச் சொல்லு."

"அய்யா இல்லீங்கனே..."

"இங்கயா? எங்கே?"

"சிங்ஸ் லண்டனில் எடுத்துக்கிட்டு இப் பத்தான் வெளியே புறப்பட்டும் போனாரு. தீங்க போன் பண்ணு சொல்லக் கொன்னாரு."

மோபனு அம்மா அவர்களை சொந்தக்காரர்களாக விட்டிருக்காங்களாம். அவர்களை அதைக் கவனித்து வந்திருக்காது போனதால் சொல்வது சொல்லுது."

"ஹி!"

"என்னக்கல்வா?"

"நான்னுமிகவே. வந்திரு. நேரம் வந்தேன்."

பாது உடனே கதறி விழுந்த கைகாரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு வந்திருப்பது பார்த்து கைகாட்டி சொந்தார்.

கெட்டார் பாக்கல் அவன் சென்ற அவதி இருக்கிறது. அதன்படி செய்கிற இவர் புறப்பட்டுப் போயிருக்கிறது. அவன் கடிதம் மூலமாக நேரம் தோடிக் காலதாமதமாக எத்தனை விஷயமாக இருக்கின்றன அதில். கைகாட்டி - அதன் மூலம் மனதில். கைகாட்டி. பாது எழுதும் கடிதம். உபயோகப்படுத்தினை சொந்தக் கட்டிக்கொடுக்கும் அவன் எந்தப் பகுதியைச் சேர்த்தவன் என்று. உபயோகப்படுத்தினை கடிதம் கட்டி ஒரு விடாக அமைவதாம்.

இந்தனை இருக்கையில் என் கைகாட்டிக் கொண்டு வராமல் இவர் மட்டத்தனமாக அவனின் ஆணைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு.

தோ. தோ மோர் கிட்டாப்பில். அவன் விடுவதில்லை தாம்.

தென்டபாளனில் கிட்டிக்கும் துடித்த தும் ராஜாவை அழைத்தார் பாது.

"என்னக்கல்வா?"

"இத பாரு. காரைவ இருக்கிற கெட்டார் பாக்கல் தன்டபாளன் திட்டத்தாலு. தான் போனதுக்கப்பறம்?"

"ஆமாம் சார்."

"தொடுத்து என்ன எடுத்தார்?"

"அதை தான் பாக்கல். என்னமோ எடுத்த துக்கிட்டு கிடுகிடுகன்னு மாடிக்கு அவர் குதிக்கும் போய்க் கதவைச் சாத்திக்கிட்டார்."

பாது மாடிப் படிமேல் வேகமாக ஏறினார்.

தன்டபாளனில் அகற்றுகின்றன வந்து. மேலேயே தெருவி அவரம் அவரமாக ஆராய்ந்தார். அருகில்பட்டிருந்த புத்தகம் கைப் பிடித்துப் பார்த்தார். அவர் எதிர்பார்த்த மாறில் கடிதம் எதுவும் இல்லை. மராயர்களை இழுத்துப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பியபோது படுக்கையில் மீது விட்டதெப் சிக்கலாட்டர் பட்டது.

நேத்தனக்கு இந்த பேர் சிகார்ட் இப்பே இக்கவே. வெகுசிக் அகவனா இருந்தது. இப்போது படுக்கையில் கிடக்கிறது என்னவாம்...

பேர் சிகார்ட்ரை எடுத்தார். ஆன் செய்தார்.

கை என்னு மென்னம். ஆய் செய்துவிட்டு, சிகார் செய்துவிட்டு ஆன் செய்தார்.

"குறக்கு வழி வேலைகள் செய்ய மூலம் ருலோ, மோபனு உக்களுக்கு மோ-ப-னு என்றதான் கெட்டபான். பதிலேரு மன அக்கிவி கே. கே. தகவல் காத்திருக்கிறேன்.

தக்கன் புறப்பட வேண்டிய நேரம் பத்து மணி. இத்துடன் வந்ததன்விடம்படி நிகழ்ச்சி முடிவடைந்தது... கைக்க... கைக்க...

படுக்கையில் உட்காரித்து முடிவடைந்தது சிகார் செய்து. ஆரம்பத்திலிருந்து போது கைகாட்டி கெட்டார் பாது.

மனக்கட்டைத் திரும்பிப் பார்த்தார். 8.45.

திறைப நேரம் இருக்கிறது. சித்திகை அவகாசம் இருக்கிறது.

சித்திதார். என்ன செய்யலாம்?

இந்த பினாக் மெசினில் ஈடுபட்டிருக்கும் இவர் கொஞ்சம் அசாதாரணமானவன்.

தற்போது சிகார்மாக்களுக்கு பு (எக்காரும் பாரிக்கலாம்.) ர (வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டுமே) இரண்டு சர்புரிக்கேட்டுகள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. இனிமேல், மேலும் இரண்டு சர்புரிக்கேட்டுகளை சென்னை போர்டு வழங்கவேண்டியது. அவை UA: எக்ஸ்வோரும் பாரிக்கலாம். ஆனால் 18 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் பெற்றிருக்கும் தான் வரவேண்டும்.

5: இப்படிக்களைச் சில குறிப்பிட்ட தொழில் செய்கோர் மட்டுமே பாரிக்கலாம்.

தகவல்:- தகவல்.

கொஞ்சம் விஷயத்தை வகம் செய்து திட்டமிடுவான். புத்திசாலி. போலீஸ் முதலில் தான் பெரிஷ்டன் கைத்தாவிட்டு விசாரித்து தான் யார் என்று தெரிந்து கொண்டு பின்னரும் அவனுக்கு உதரம் இல்லை. போலீஸ் தான் கைவிட்டிருக்கிறான் என்ற பிள்ளும் பவம் இல்லை. புத்திசாலித்தனமாக போலீஸ் சொற்பமாகப் பேர்... புத்திசாலித்தனமாக பெட்டாக் பேரி பாக்கில் போட்டிருக்கிறான். இப்போது நோட்டஸ் காரைவிட போலீஸ் பட்டியல் திறக்கலாம். ஆனால் வேண்டாம். அவனுக்குக் கொஞ்சமும் சந்தேகம் வேண்டாம். கே. கே. தகவல் போகட்ட ஆய்வுக்கு அருமே சார் அருமையாக இருக்கையில்...

வரப்போகிறது - டிசம்பர் உடையில். சொந்த வண்டி போக டிக்கெய்த் திரைது பணப் பார்வை எடுத்துக் கொண்டு போகிறது.

இதுதான் அவன் திட்டம். பெயர் தெரிவாத குற்றவாசியே. உன் திட்டப்படி எல்லாம் நடக்கப் போகிறது. ஆனால் பணப் பார்வையோடு நீ போய்ச் சேரப் போவது உன் வீட்டுக்கு அல்ல! கம்பிகளுக்குப் பின்னால் உன்னை வைத்து உன் உதடுகளிலிருந்து உண்ணம் கறக்கும் வித்தக என்ஸிடம் இருக்கிறது. பாது எழுத்து போல் போன் அருகில் அமர்ந்தார்.

"தனோ நான்தான் பாது பேசறேன். ராமரத்தினமா? அருளையிடு இன்னும் வரலாம் சரி. பரவாயில்லை. குழறு காண்பட்டின் களை மயிப்புலியே கே. கே. நகருக்கு அனுப்பி வைப்புக. நீப் எல்லாம் வேணும். கே.கே. நகர் போஸ்ட் ஆபீஸ் உங்களை எங்ககா வைத்துப் பண்ணச் சொல்குங்க. கவாரி, டயர் சொல்வ மறத்துட்டேன். அவங்களை இப்பவே அனுப்ப வேண்டாம். சிலவாகப் பத்து மணிக்கு அங்கே இருக்கிறமாதிரி அனுப்பிவைப்போமும்."

போன் வைத்துவிட்டு எழுந்தார். அப்பகை எடுத்துக் கொண்டு தேராய் வீட்டிற்கு வந்து காக்கி உடைக்கிக் கழறி

சொல்லுகிறார்.

தெந்து திரை (17.7.83) ரேடி யோவில் இங்கிலாந்துக்கும் ரிபுபி லாண்டுக்கும் இடையில் நடைபெறும் கிரிக்கெட் டெஸ்ட் போட்டி தேர் ழை வர்ணனை செய்துகொண்டிருத் ததன். தொடக்க ஆட்டக்காரர் இங்கிலாந்து கிரீஸ் டவாரோ ஒரு ஸ்கூ லர் டிரைவர் செய்து நான்கு ஓட்டங் களை எடுத்தார். வர்ணனையாளர் "உலகக் கோப்பை: போட்டியில் மிகாரத்த செய்த ஸ்கூலேர் டிரைவர் போய் இருந்தது. ஸ்கோத்தைப்போல் வாகுமே ஸ்கூலேர் டிரைவர் செய்வாடி யாது. இப்போது டவாரோ செய்தது ஓர் அளவுக்கு ஸ்கோர்த்த செய்ததைப் போல் இருந்தது" என்றார்.

-என். ராமகிருஷ்ண

ஸ்கோர்த்த ரிசய்தது

ஸ்டாண்டிங் மாட்டிலிட்டு வேஷ்டி கட்டிக் கொண்டு மேலே நிப்பா ஒன்றைப் போட்டுக் கொண்டார். சிலாவங்கரை பெய்ட் உதறவி லிருந்து நீக்கி இருப்பில் செருவிக் கொண் டார். கூலிங் லொஸ் ஒன்று எடுத்து அணிந்து கண்ணாடிக்கு முன் நின்று பார்த்துக்கொண் டார்.

எங்களை இதற்கு முன் பார்த்திருப்பவர்கள் தவிர வேறு எவரையும் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக் டர் என்று கற்பனை கூடப் பண்ண மாட் டான்.

டிப்பன் சாப்பிட்டுவிட்டு செருப்பணிகை வில் மணி ஒங்கபதரை. அப்பகை உபயோகிக்காமல் டாக்ஷிஸை அழைத்து எழிக் கொண்டார்.

மணிதர்கள் கார்த்துத் தொங்க,, பங்ஷன் ஒரு பக்மாவச் சா (முது கொண்டு சென்னை, செபரகை மறை முயற்சிக்காக ஒரு மேகத் தைக்க ட லிட்டு வைக்காமல் எழுந்தாத காதெ மாய் கத்தமாய் இருந்தது வானம். வெள்ளை யடிக்கவே தேவையில்லாமல் சாதிபோரல் கலிக் திற்தும் கலாக்க முறக்க... தெய் வலிதா பேசுவார் - வகுவிதது முத்தாசை முடிச்ச - சிறப்பான டிப்டுனுக்கு XYZ ருமேடாரியல்ஸ் - பாரதப் பிரதமரே, வகு, வகு!

கே.கே. நகர் போஸ்ட் ஆபீஸிற்குள் பாது துறைத்தபோது மணி பத்தாக இரண்டு மீட்டம். காத்நிருத்த மயிப்பு காவல் காரர்கள் அவரை நெருங்கி வத்தார்கள்.

"மணி நீங்க அமோக் ரீக்லர் இருக்கு பாருங்க அந்த இடத்துக்குப் பக்கத்திலே ஏதாச்சும் மக்களடையிலே இருங்க. டி.என். ரு. 4470ல்கிற வெங்கை பிலட் வண்டி வத் தானோ - போலுலோ கூட்டை அந்த அச்சர்ஸ் பண்ணுதுங்க. பக்கத்திலே ஒரு டாக்ஷிக்காரர் கிட்டப் போசி ரேடியோ வச் சிக்கங்க. நான் ஓடி வத்தா டாக்ஷி கூட்டை புறப்பட்டு ராஜி இருக்கணும். புரிபுதா? இன்னும் அரை இல்லை டிக்கால் மணி நேரம் கழிச்சத்தான் வண்டி வரும்னு எதிர்பாரக் கிறேன். போங்க!" என்று ஒருவரை அனுப் பினார்.

மிறு இருவரையும் பார்த்தார். "நீங்க ரெண்டு பேரும் இந்த போஸ்ட் ஆபீஸ் காகெல்வ கைகை பேப்பரை கிரீச்ச வச்சிக்கிட்டு சுமமா பேசிக்கிட்டு இருங்க. எதிர்க்கத்தான் அந்த வண்டி வந்து நிக்கப் போகுது. அது வந்து நின்று, ஓட்டிக்கிட்டு வந்துவர் இதற்கு காணரப் பூட்டிக்கிட்டு நடந்து போனதும் காரோட டிக்கெய்த் திறத்து அங்கே இருக்கிற பார்வை எழுப் பான் ஒருத்தன். அவன் நமக்கு முழுசா வேணும். அவன் எதிரே வரப்போறான். எங் கேர்த்து வரப்போறான் எதுவும் தெரியாது. நாம் அலிட்டா இருக்கணும். அவனைப் பிடிச்சே ஆகணும்." என்று மெம்பிங் ழரவில் கூறிவிட்டு நகர்ந்தார் பாது.

அவர்கள் இருவரும் வெளியே வந்து சாலைக்கு அருகே சிமெண்ட் பிளாட்பாரம்

பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டு பேசிக் கொண்டு காத்திருந்தார்கள்.

பாது ஒரு சிகரெட்டை எடுத்துப் புகைத்துக்கொண்டு காலையில் எழுந்தாராம் நடந்தார். இங்கே உதிர்ந்து விட்டு எழும்பிக் கூடாய் நின்று ஒரு மாதநின் அடியில் நின்று கொண்டார். இங்கிருந்து குதும் நட்சபம் போலிற வயாட்டைத் தென்காசியார்க்க முடிந்தது. காத்திருந்தார். பேசுக் எதிரைய விசிந்து மரத்தின் அடியில் நிற ஆரம்பித்தார்.

பத்திர முக்காதுக்கு வந்தது வெள்ளை சிப்பியை.

போல்டு ஆரின் எதிர்ப்பக்கம் சந்த மியலாமல் நின்று.

தண்டபாணி கீழே இறங்கினார். உதவியை எண்ணியவ எதிரி விட்டார். எதவையு ட்டுடினார். ஒரு பேருழைகை கொலியெற்றி விட்டு சிகரெட் குக்கை எடுத்து உதட்டில் வைத்துக் கொழுத்திக் கொண்டார். எம். ஐ. ஐ. பிளாட்டி நோக்கி திரைமுக நடக்கத் தொடங்கினார்.

பாதுமுகம் ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றவைத்துக்கொண்டு மரத்தை விட்டு விளையார். லார் நின்று பக்கத்துக்கு எதிர்ப் பக்கத்தில் திரைமுக போல்டு ஆரின் நோக்கி நடந்தார். மிக மிக அவாசியினாமல்.

ஊத்து நிமிடங்கள். இதோ...இதோ வரப் போகிறான்.

பாது போல்டு ஆரின் நெருங்கினார். இரண்டு காண்பேட்டின்களும் பேப்பர் கையில் வைத்துக் கொண்டு இடையையேறித் திக் காணரப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

பாது எற்றுத் தள்ளி நடத்து போய் ஒரு மக்கையிலே நின்றுகொண்டு வ. ஆர்டர் செய்தார். இரண்டாவது சிகரெட் குக்கை மாடிக் கொண்டிருந்தது.

பத்து நிமிடங்கள். இந்த வினாடியில் அவன் வரப்போகிறான்.

குடித்து முடித்த மக் கிளையைத் திரும்பிக் கொடுத்தார். முகத்தில் வேராய் ஒரு குழப்ப ரேகை ஓடியது.

ஏன் இன்னும் ஆண்க் காணும்? காண வராமல் அண்டவில்லிய...

இருபது நிமிடங்களுக்குப் பின்...

ஊரத்தின் தண்டபாணி காண நோக்கி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தார். மை லாட்! இவர் திரும்பிக் கூட வந்து விட்டார். இன்னும் பார்வை எடுக்க வாரும் வரவில்லியே... ஒருவேளை... போலின் இங்கே காத்துக் கொண்டிருப்பதை அறிந்து கொண்டு விட்டானே! நோ. நீச்சலமாக அதற்கு வாய்ப் பில்லை. பின்னே ஏன்?

தண்டபாணி தப் காண நெருங்கிவிட்டார்.

உதவையத் திறந்தவர் கொழும்பு திரை வித்தார். காலையில் ஒரு தரம் பார்த்துக் கொண்டு காரின் பின்புறம் வந்தார்.

முகவெயத் திறந்து உவர்த்திப் பார்ப்பது இங்கிருந்து தெரிந்தது. பின் மறுபடி மக்

வெய முடினார். காருக்குள் டிரைவர் சீட்டில் அமர்ந்து கொண்டு க்ளாஸ்ட் செய்தும் பாது மேலும் குழப்பமுற்றார்.

முகவெயத் பார்ப்ப அப்படியே இருப் பதைப் பார்த்தவுடன் திரைமுக அவர் என்னை செய்ய வேண்டும்? அவன் இன்னும் ஏன் எடுத்துச் செல்லவில்லை என்று கவலைப் பட்டிருக்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் கழித்து வந்து பார்த்தலாம் என்று எதிர்ப் பக்கமாகவது நடத்திடுக்க வேண்டும். அதை விடுத்து... கஜமாய்க் காணரக் கிளப்புகிறார்...

பாது வேலமாக நடந்து டாக்கிலை எதிர்பாடு செய்து வந்ததுக் கொண்டு காத்திருந்த காண்கட்டினை அடைந்தார்.

"எங்கே டாக்கி!"

ஓட்டலில்: "என்சப்பா - பேப்பர் நோக்கி ஒன்று கொண்டுயர்றியா?"
சார்டர்: "இங்கிலிஷா - தமிழா?"
--அமுதன் மைத்தன்

முழு விவரம் இதேவை!

"இதோ..."
"தான் இந்நிலை போலேன். நீங்கள் முழு பேரும் க்ளேஷுக்குப் போயிருக்க. தேவைப் பட்டாக் கப்பிட்டுடன்" என்றுவிட்டு தயாளம் இருத்த டாக்கிலில் ஏறிக்கொண்டார்.
"அதோ போகுதே வெள்ளை சிப்பி. அது பிச்சுமுடிவெப்பாப்பா" என்று உறிவிட்டு போலிக்க ஆரம்பித்தார்.

தண்டபாணியின் இந்த நடவடிக்கைக்குக் காணன் என்ன? டேப்பில் கொண்ணைத் தவிர வேறு விசேஷமான குறிப்பு எதுவும் அவன் காண்குது! வரப்பில்லை.

இன்னும் போன லார் தண்டபாணியின் பக்கமா நோக்கி அதற்கான யாதாவனில் திரும்பிக் கொண்டிருந்தது. டாக்கி லாப்பி வடித்தது.

அவர் மனதிலுப் பிறகு...
தண்டபாணியின் பக்கமாகின் வரவறி-வேயே டாக்கிலை அழைப்பினார் பாது. உன்னை போர்ட்டுபோலில் வெள்ளை சிப்பி இணைப்பாதிக்க கொண்டிருந்தது.
பாது கஜமாய் உன்னை குழைத்தார்.

உன்பே நொய்யி கோபாலிக்கு புதத்து கொண்டு தன்னிக்கு குடித்துக் கொண் புகுந்த தண்டபாணி இவரைப் பார்த்ததும் சிரித்தார்.

"ஹா, பாறு, உக்காறு..."
"எங்கே போய்னா, சொந்தக்காரங்க லிட்டுவார்த்து அரைச்சிட்டு வந்துட்டியா?"

"வார வறியிலே ஒரு பிரண்டு விட்ட இறங்கிவிட்டா, கொஞ்ச நேரத்திலே வத் துவா, உக்காறு பாறு..."

அமைதியாக உட்கார்ந்தார் பாறு.

"தண்டபாணி, இந்த பொய்யை என் தன்பு இருவரமே வேற பாராக்கம் சொல்லி இருந்தா பாடில் பந்து வாயிலார்த்து வெக் கேட் பண்ணி சீரக்கும். சொகது, தேப் பிலே உங்க இவ்வட்டர்க்குள் தனிர வேற உணக்கு உண்டா?"

"வந்து... பாறு... உணக்கு...?"

"எங்காம் போட்டுக் கேட்டாக்க, இங் வணவு நேரம் கே. கே. நகரவதாய் காத்திக் கிட்டிருந்தேன் இந்த புரண்டிலே, பணப் பார்த்து அவன் எடுக்க வரவே இங்கே என்?"

"எடுக்க வரணியா? அப்போ டிக்கிணைத் திறந்து காக்கா, குருவி எதாக்கம் தூக்கிக் கிட்டுப் போக்கா?"

"என்ன சொகிறே?"

"என்ன சொந்தது? இடப்ப்படியே அவன் செயல்பட்டிருக்கான். அவன் கோண்பு படியே தானும் நடந்துகிட்டேன். மூணு சிரேட்ட குடிக்கிற நேரம் நடந்துகிட்டி திரும்பி வந்தேன். டிக்கிணைத் திறந்து பார்த் தேன், பார்த்தேன் இங்கே, எடுத்துக்கிட்டான் இந்த நேரத்திலே, நான் புறப்பட்டு வத் திட்டேன். இப்போ கொஞ்ச நேரத்திலே போய்னா வந்துவா..."

தலைவயப் பிடித்துக் கொண்டார் பாறு.

"ஹா ஹா! ஹா ஹா! அவன் தென்கி பெயிசு சாமர்த்தியசாணி கே. கே. நகருக்கே

அவன் வரண. போலிஸ் தலைவிட்டாலும் பாய்மா காட்டுறதுக்கா இத்தத் திட்டம், இப்போக்கே நேராட்டக் வாசலையே பார் சை எடுத்துக்கிட்டிருக்கான் டாமிட்!"

"பாத்தியா, என்னமோ நிறமை அது இதுவன்னிய, உன்னை உவன் நிறமை சாணியா இருக்கான் பாடு, எங்கே எடுத்தா என்ன, பணம் அவன் கைக்குப் போயிருக்க, கொஞ்ச நேரத்திலே போய்னா நிரும்பி வந்துவா..."

பாறு அமைதியாக இருந்தார். உன்பே குருவாக்கம் பறப்பட்டு, தம் மேலேயே சிக்கல் ஏற்பட்டது. இதை ஊசித்திருக்க வெண்டும், கிணர்

பாறு எழுத்து நிதனார்.

"தண்டபாணி, உங்களைப் பொறுத்தவரை பணம் போனது பெரிசா இங்கே, ஆறு நாள் இதை அவமானமா உணர்ந்தேன். இது சவரிக், மறுபடி சொகிறேன். இது சவரிக், போய்னா வரட்டும். அவரிட மூலுக்க மூலுக்க விசாரிக் கிறேன். கேண்டிலே அவன் என் கோண இருக்கு. அவன் குரல் எணக்குத் தெரியும், ஒரே வாரம், தூக்கி ஒரே வாரம், அவனைப் பிடிச்சிரேன்..."

"அமைதியா இரு பாறு, உணர்ச்சி வசப் பட்டே, மொத்தக் கொண்பு வரட்டும். அதுக்கப்பறம் நீ அவனைப் பிடிக்கிறதற்கு எந்த உதவி வேணும்மூலும் நான் செய் பதேன், எதுக்கும் இருக்கட்டும்னு உணக்கா ஒரு உதவி செய்தி வச்சிருக்கேன்..."

"என்ன?"

"டாக் பாய்ஸ்ட் பேணுவாபே மொத்தம் இருபது நோட்டக் சின்னதா 'காட் பிணக் யுண்டு' எழுதிருக்கேன்..."

"தாக்குத் தண்டபாணி, வரிசையா கருதுகியே?"

"இங்கே, அங்கேயே, சிவதோட்டுக்களே..."

"அவன் இதைக் கவனிச்சிண்கு இது நமக்கு உபயோகப்படும் ரொம்ப, கொண்பு வசத் கொண்பு அவன் விருதிச்சிருவான் கிறதும்புட ஒரு நம்பிக்கைதான் நமக்கு. பார்த்தவரம் என்ன செய்யுன்னு..."

"நீ வேற என்னைப் பயமுறுத்தாயிட, கொண்புவுக்கா இருவரும் காத்திருந் தார்க்க..."

இரண்டு மணி நேரம் எழித்து டெலிபோன் ஒலித்தது.

தண்டபாணி எழுந்தார்.

"தாக்குத் மிஸ்டர் தண்டபாணி, உங்க மக கேட்டா பாக்ஸிலே இருக்கா" என்று அவன் பெயரிட்டு வைத்து விட்டான்.

பாறுவிடில் அவன் சொன்னதைக் கொல்கி லிட்டு பரபரப்பாய் வாசலுக்கு விரைத்தார் தண்டபாணி. கூட ஓடினார் பாறு.

கேட்டா பாக்ஸிலிருந்து எடுத்துக் கொண்ட ஒரு சின்னப் பாரிசை இருத்தது.

அதை அவரையே எடுத்துப் பிளிக்கப் போனார் தண்டபாணி.

"இங்கே பிளிக்க வேணும், உன்பே கொய்டலாய் கா..."

தம்பன், 1:- "எங்க தாதா உட்கி டோதிட்டார்டா..."
தம்பன், 2:- "எத்தக் கட்டிக்கட்டா காட்டுருக்கிச்சிருந்து ஐததாவுக்கா..."
தம்பன், 3:- "தேனே... நிறுக்கு கட்டிச்சிருந்து அனாரதா கட்டிக் காக்கும்..."

ஈம், இராமகிருஷ்ணம்.

கிரக்தா மாநிய
கூட்சி!

“என்னை இது, என்னைப் புரியவில்லை.”
“பார்த்தாய் புரியுது.”

இருவரும் தண்டபாணியின் அறங்குறிகளை
வந்தார்கள். பாதுகா பார்க்கைப் பிரித்தார்.
உள்ளே ஒரு மேசைமேல், இரண்டு கவர்களும்
இருந்தன. ஒரு கவரின் மேல் “திரு தண்ட
பாணி அவர்களுக்கு” என்று தமிழில் டைப்
செய்யப் பட்டிருந்தது. மற்றொரு கவர்
ஒட்டப்பட்டாமல் திறந்தே இருந்தது. கவரின்
மேல் “திரு போலீஸ் கமிஷனர், தமிழ்நாடு”
என்று கைபெழுத்தில் இருந்தது.

“இந்தக் கைபெழுத்து என் மகனோட
துப்பா” என்று தண்டபாணி.

“இரு, பார்க்கலாம், பதிலுதே” என்று
முதலில் தண்டபாணிக்கு எழுதப்பட்ட கவ
ரைச் சிறிதுக் காலத்திலே எடுத்தார்.
உள்ளே சுருதித் தண்டப் செய்யப்பட்டிருந்
து தமிழில்.

“வணக்கம்,

நான் சொன்னபடி நடந்துகொண்டு பணத்
தைச் சேர்ப்பித்தலைக்கு நன்றி. உங்கன்
சோகமான சூழ்நிலையில் நான் சந்தர்ப்பத்
தைப் பயன்படுத்துகிறேன். தந்தை மகனின்
புகார், பெண்ணைப் பெற்றுவிட்டால்மட்டும்
போதாது, வளர்க்கவும் தெரிய வேண்டும்.
அதிக செலவும் தலகிறதெல்லாம் எப்போது
இனிவரவது உணர்வு, இனி உணர்ந்து என்ன
பயன்? முந்தா நான் இரவு உட்கொண்டு ஓர
மாய் தெருத்தாரம் நடந்து கொண்டிருந்த
போது, கைபெழுத்து ஒரு கவர்ப் பை, அதை
குன்றே இரண்டிருக்கும் கமிஷனருக்காக
சுருதிமேல் கையெழுத்து இருந்தது. தந்தை
உங்கன் விவரமும் இருந்தது. என் மூளை
நிட்டம் போட்டது, கிளியு உங்கன் சொத்
தில் ஒரு கடிதம் கமலம், உங்கன் மகனின்
அதன்மாதிரி கைபெழுத்து! இதைப்போல
வருத்தாகப் பணம் கொடுத்த வள்ளலே
வாழ்க!”

விவரித்துப் போனார் தண்டபாணி

“என்னை இது? இதைப் போலீஸர்
கையெழுத்து... என்னை மகன்கள் வந்தன...”

“இரு தண்டபாணி, மத்தியத்தையும் பார்க்
துட்டுத் தீர்மானத்துக்கு வரலாம். என்னை
ஒரேமூலப்படியாக இருக்கிறேன்” என்ற பாதுகா, கமிஷன
ருக்கு என்று இருந்த கவருக்கள் இருந்த
காலத்திலே எடுத்துப் பிரித்தார்.

குன்றி குன்றி கைபெழுத்தில் தெர்
தெராக எழுதப்பட்டிருந்தது.

“ஷோபனுபோட கைபெழுத்துத்தான்
இது!”

“படிக்கிறேன் இரு, உவர் ஒரு போலீஸ்
கமிஷனர் அவர்களுக்கு, தொழில் அறிவர்
தண்டபாணியின் மகன் ஷோபனு எழுதித்
கொண்டது. காதலில் எழுப்பட்டுத் தெர்
யில் காரணமாகக் கையெழுத்துத் தான்
தற்கொடு செய்கிறேன். என்
இந்த முடிவுக்கு வரும் காரணமில்லை,
இதிலும் இருக்கும் செலவு ஒன்றைத்
தயவுசெய்து என் தந்தைமேல் சேர்ப்பித்து
விடுங்கள். நன்றியுள்ள ஷோபனு.”

“ஷோபனு!” என்று சந்திரன் தண்ட
பாணி.

“கமலா இரு தண்டபாணி, இப்பவும்
என்னுள் எதுவும் புரியவில்லை முடியவில்லை
கடந்தகால ஏமா இதைச் சென்ற நாளில்
எந்த பாடியும் விடத்து எழுதிக்கொண்டே,
சோ, இன்னும் கூட இதெல்லாம் என்னை
அபத்தமாகப் படுகு.”

“முட்டாளி! அவ கைபெழுத்துத்தான் தண்ட
பாணி!”

“அவசரப்படாதே, இந்த செலவுகடையும்
போட்டுக் கொடுக்கலாம்.”

பாதுகா மேல் சிகரட்டை எடுத்துச் செலவு
யில் ‘ச’ பக்கத்தைப் போட்டு ஆள் செய்தார்.
ஷோபனு பிச்சினார்.

“டாடி, என்னை இதை முடிவு உன்
எனக்கு அறிவிக்கிறாய் தரும்னு தெரியும்.
இந்தத் தீர்மானத்தைத் தந்திர என்னை வேறு
வழியே இல்லை டாடி. என் மேல் எவ்வளவு
அன்பும், நம்பிக்கையும் நீக்க வந்திருக்கிற
உன்னு தெரியும். அதற்கு நான் மோசம்
பண்ணிட்டேன் டாடி. என்னை உன்னமையா
விரும்புகிறேன் ஒரு அபாயக்கிணை சொன்ன
வார்த்தைகளை நம்பி விட்டேன். சொல்லும்
கொஞ்சமாய் என்னை அவன் இணங்க வந்
திட்டான் டாடி. அங்களுக்கு ஒரு தான் அவன்
உங்கப்பாவுக்கு ஆக்கிவிட்டேன் சொன்னபடியே
தம்பிப் புறப்பட்டது என் தப்புவான் டாடி.
அவனோட குழைக்கு அழைக்கவிட்டுப்
போய் கமலா பொய்ச்சொன்னவர்களின்னு
சொல்கிறேன், என்னை அவனோட ஆசைக்கு
இணங்க வந்திட்டான். நானும் அவன் கல்
வாணம் செறிக்கிறேன் சொன்னதை
தம்பி என்னை இதைப்படுத்தேன். அதுகடப்
புறம்... அதுகடப்புறம் அதைச் செய்வோட
விளைய என்னை உடம்பிலே உணர்ந்தேன்
டாடி. என்னை என் செய்வதற்கு
புரியும். அவன் விட்டு ஓடினான். சீக்கிரம்
எங்கப்பா விட்ட வந்து கலியாணத்தைத்

“தமிழ் தெரியாத நபர்களை
தீங்க, படத்துவெ அழகா வாய்க்கை
இருக்க.”
“வாணம் பெற வேண்டிய இடத்து
‘பப்புகள்’ கொடுத்துத் திங்கச்சொன்
தோம்.”

—ரா.நா.

வசன-கம்

பத்திப் பேசுவது சொல்றேன். அவன் நிச்சிதான். என்னை வேணும்னு கத்தம் பண்ணுங்க டாக்டர் டிட்டே அமைச்சகத்திட்டுப் போறேங்கறான். அதக்கு தான் ஒத்துக்க கூங்கு என்னைக் கொண்டுபோனது யாழ்ப்பாணத்திலே டாக்டர் யோசிக்கப் பார்த்த தீயை தான் சொல் தப்பிக்கு தான் காட்டி தான் தண்டிசுந்து முடிவு பண்ணேன். தான் உயிரோட இருந்து இந்த அவமானங்கள் வெளிப்பட்டா என்னுடைய உங்களுக்கு எட்டும். அதனாலே இந்த அவமானம் செய்வதற்கு அழிச்சுட்டு என்னையும் அழிக்கக்கூடாது காக்க கடலு போட்டுப் போடுறன் டாக்டர். என்னை மக்களிடமிருந்து டாக்டர்.

லீக்கி லீக்கி அது ஆரம்பித்தார் தண்ட பானி

"முட்டான் மனசே, இப்படி அநியாயமாக முடிவுக்குத்திட்டியே போய்..."

வேலுமனே ஓடித் கொண்டிருந்த மேய்ப்பு திறத்திலிருந்து பாது தண்டபானியின் தொனில் ஆறுதலாகக் கண்கள் கலங்கினார். "தண்டபானி, உனக்கு எப்படித் தைரியம் சொல்றதுமேனே தெரியும், இன்னும் உடனானக்கு என்னவோ ஒரு நம்பிக்கை இருக்கு. உன் மக பிளியிருக்கிறபடி உட்கள் விழுந்திருந்தா இந்த ரெண்டு தானக்குமேனே பாடி விடைச்சிருக்கோம்."

"ஆறு அந்த பாண்டிட் கைப்பாட்டைக் காரையோரமாக விடத்து எடுத்திருக்கைய பாது. என் மக இன்னும் உயிரோட இருக்கான்னு நம்பிச் சொந்தியார்."

"ஊர், அப்படிச் சொல்றதுக்கு என் டிட்டே ஆசாரம் எதுவும் இல்லை. எந்த இடத்திலே கைப் பை விடக்கூடாது நங்கு அவன் எழுதியே, இன்னக்குக் காணியே எதுவும் பாடி விடைச்சிருக்கான்னு தான் தெரிஞ்சு சொல்றேன். இந்தனை எழுத்த மான விஷயத்திலே நடுவிலே பூத்து அந்தப் பொறுத்தி பணம் பண்ணிட்டதுதான் இன்னும் என்னக்கு ஆறும்."

எட்டென்று நிமிர்ந்தார் தண்டபானி.

"பாது, அவன் முதல் அனுப்பின கேண்டிங் போய்ற பிளியிருக்கானே."

"என்னையும் அந்த விஷயம் நடுத்திக்க. இப்பக் விசயம் ஆயிச்சு. அவன் ரொம்பப் பத்திராகி தண்டபானி இந்த கேண்டிங் என்டே போய்ற பிளியிருக்கிற காத்தியக் கனிவெருத்து நடு நடுவிலே சே காக்கிவாங்கிய மட்டும் கரெக்டர் வேறு கேண்டிங் பத்திர பண்ணி, உண்மையான அந்தமுன்னதா போய்ற பிளியை மாநிலியே செஞ்சிட்டான். அவனை தான்... அது அப்படிதான். மோதல் இப்போ போய்றது என்ன ஆறுத்துச் செல்லுமாம். என்னக்கன்னகா பணக்கத்தினே அவ உயிரோட இருக்கான்னு எதிரோ சொக்குது."

"எப்படி பாது? எப்படி?"

"பார்க்கணாம் இரு" என்று போகிற தெருவுக்கு நிமிர்வான எடுத்தார் பாது.

அநியாயம் இரண்டு

கொஞ்சம் நேரத்தான் கண்ணைத் திற்தான் போய்.

தெற்றியை ஒரு முழங்கையிலும் பான் டெஸ் போடப்பட்டிருந்தது. உடல் முழுக்க கவி தெறித்தது.

உட்புவிக்குது எழுத்திருக்க முயல்றான், தான் எப்படி... இங்கே... இது என்ன இடம்"

அதற்கு அதைவத திறந்து கொண்டு வந்த இரண்டை உன்னை வந்தான்.

"என் விழிச்சிடக்கூடாது" தாவுக் காட்டி, எழுத்திருக்க வேலும் அப்படியே இருக்க"

சைது அருகில் வந்து கருவில் அமர்ந்தான். "தீயம்..." எழுதுக.

"என் போ ராஜன், உட்கள் முக்கக்குத் தவிச்சிட்டிருந்த உங்களை தான் காப்பாத்தி என் முழுக்குக் கொண்டு வந்தேன். உட்கத் முப்பத்தி அஞ்சு மணி நேரமா உங்களுக்கு நீயே இருப்பங்கூ. தவிரவேயும் கவிச்சையப் பானதியே மோதி காவலாக, தானதான் எட்டுப் போட்டேன் டாக்டர் ஒருத்தர் வந்து கனி போட்டார். இப்ப நீங்க கொத்துங்க. யார் நீங்க? எங்கோ இருந்த தற்கொலை முயற்சி காப்பாத்த வந்தப்போ என்னை சான் கிருங்கன்னு நீங்க கத்தினீங்க. எத்தனை பிரச்சினையும்க, பிரச்சினைக்குத் தற்கொலையை கழிபா எடுத்துக்க ஆரம்பிச்சா உங்கத்திரே மனிதர்களே இருக்க மாட்டாங்க"

காயாக் கொஞ்சம் கைவித்தான்.

"என்னைக் கொஞ்சம் பேசு கிருங்க..."

சைது திறை தன் தற்கொலைக்கு தியாயம் அளித்துக் கைவிலக் அழுதான். பின் தன்னிப் பற்றி... தன் தந்தையைப் பற்றி எல்லாம் சொல்லும் ராஜன் எழுந்தான்.

"பச்சுமன உங்கோ டிட்டே தான் சொல்றேன் அவர் டிட்டே உங்களை ஓய் பகட்டிக் வேண்டியது என் கடமை. நீங்க அவரோட போய்த்தான் ஆறோம். மற்றபடி தற்கொலை பற்றி நினைக்காதீங்க. போங்கம்மா என்னை சொன்னீங்க?" சைது கேட்டுக் கொண்டு அதை நோக்கி நடத்தான்.

"பழம் காப்பிருங்க ரெண்ட் எடுத்திருக்க"

அதற்கு விட்டுக் கொடுப வந்து அதை ஒரு முட்டாக முடித்துக் காணியில் நடத்தான் பொறுத் தொலைபெய் பூத்தியம் நம்பர் சொன்னிவிட்டு உன்னை போய்ச் சாத்திக் கொண்டு காக்க விடைத்ததும் பிளியாக.

"ஹோ, மிஸ்டர் தண்டபானியா போது"

"ஆமாம்."

"உங்க ஓரே போன்னு போய்ற என் டிட்டே பத்திரமா இருக்கா. அவ உங்களுக்குத் திரும்ப வேணும்னு நீங்க ஒரு எட்ட முயலையத் தவார் செஞ்சி கைங்க. எங்கே, எப்படி தானும்னு அப்படிச் சொல்றேன்" எங்கு.

மாமட்டோவா சீரணி— அனார்கலது குழும்புகள் வெகு நவீனம் அதை நீங்கள் எண்ணுதல் வெகு கடினம்!

மாமட்டோவா சீரணி—
குழும்புகள்—அனார்கலது,
விளம்பரத்து—காழ்ச்சி
தமிழகம் மாநிலம் ரீதியு
பயிற்சி, மாநிலம்—தமிழ்நாடு
பெரும் மாநிலம்—மாநிலம்
கிடைக்க மாட்டாது
மாமட்டோவா சீரணி

**குழிம செய்ததால் குழித்த
கோதுமை, மாநில மாநில**
பெரும்பாலும் பரிசீலனை
மாமட்டோவா சீரணி—
பெரும்பாலும் தரும் மாநிலம்
மாநிலம்—அனார்கலது
தான் உபயோகிக்கக்கூடிய
கிடைக்க, கிடைக்காது
மாநிலம்—உதாரண,
மாமட்டோவா சீரணி
கூட்டி எவ்வளவு கிடைக்க
மாநிலம்—

**தூய,
குழும்புகள்
மாமட்டோவா
சீரணி**

மாமட்டோவா சீரணி—
குழும்புகள்—அனார்கலது,
விளம்பரத்து—காழ்ச்சி
தமிழகம் மாநிலம் ரீதியு
பயிற்சி, மாநிலம்—தமிழ்நாடு
பெரும் மாநிலம்—மாநிலம்
கிடைக்க மாட்டாது
மாமட்டோவா சீரணி

**கனம் கூட்டு
கோதுமை**

மாமட்டோவா சீரணி—
குழும்புகள்—அனார்கலது,
விளம்பரத்து—காழ்ச்சி
தமிழகம் மாநிலம் ரீதியு
பயிற்சி, மாநிலம்—தமிழ்நாடு
பெரும் மாநிலம்—மாநிலம்
கிடைக்க மாட்டாது
மாமட்டோவா சீரணி

**செய்த
தூய,
குழும்புகள்
மாமட்டோவா
சீரணி**

மாமட்டோவா சீரணி—
குழும்புகள்—அனார்கலது,
விளம்பரத்து—காழ்ச்சி
தமிழகம் மாநிலம் ரீதியு
பயிற்சி, மாநிலம்—தமிழ்நாடு
பெரும் மாநிலம்—மாநிலம்
கிடைக்க மாட்டாது
மாமட்டோவா சீரணி

**மாமட்டோவா சீரணி
கிடைக்க**

மாமட்டோவா சீரணி—
குழும்புகள்—அனார்கலது,
விளம்பரத்து—காழ்ச்சி
தமிழகம் மாநிலம் ரீதியு
பயிற்சி, மாநிலம்—தமிழ்நாடு
பெரும் மாநிலம்—மாநிலம்
கிடைக்க மாட்டாது
மாமட்டோவா சீரணி

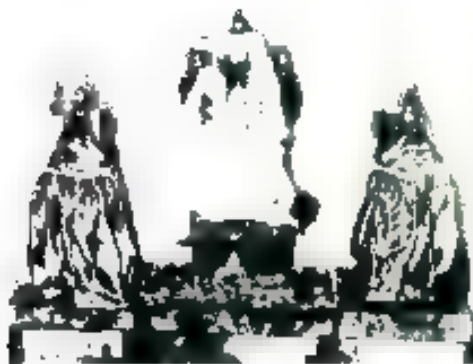

**உருவத்தில் இலாபத்தில், கிடைக்க
Maltova (உருவ) மாநிலம் தலைநகரம் பெற்றது 1981, 1982**

**மாமட்டோவா சீரணி—
குழும்புகள்—அனார்கலது,
விளம்பரத்து—காழ்ச்சி
தமிழகம் மாநிலம் ரீதியு
பயிற்சி, மாநிலம்—தமிழ்நாடு
பெரும் மாநிலம்—மாநிலம்
கிடைக்க மாட்டாது
மாமட்டோவா சீரணி**

:-குகாந்தி:-

௧. கனகம், தெய்வோடு சேரக் கம்பியுள்ளவர்

அதை ஆராய்ந்து ஒரு காதலிரமகன் செய் தார்கள்.

இயோதிகும் என்ற சொல்லுக்கு "தோதி லினால் பெறும் அறிவு" என்று பொருள். ஒளி மலமான எத்தனையோ தேகுப்புக் கொணங்கன் அண்டப்பெருவெளியில் நிறைந்து விடக்கூடியது. சூரிய மண்டலத்தைக் கற்றி வரும் கொணங்கையும், சின் மீன்களையும் வைத்து இயோதிகு சாத்திரம் எழுத்தது.

நாம் வாழ்வது பூமி. அதுவும் ஒரு கிரகம்தான். நாம் வசிக்கும் கிருகமும் கூட. சூரியன் இவ்வாறிட்டால் ஒளியிலும், உஷ்ண யிலும், நீரிலும், உயிர் இலும், நாமே இலும். சத்திரம் பூமியை நெருங்கி வரும் நாட்களில் கூடும் அங்கன் பொங்கி ஆர்ப்பார்க்கின்றன. மற்ற கிரகங்கள் சந்திர சூரியர்களைப் போல நமக்குத் தெரிந்து பாதிப்பை ஏற்படுத்தா விட்டாலும் பாதிக்கவிடும் என்று எவ்வாறு கூறமுடியும்?

அண்ட வெளியில் எத்தனையோ கோடி நகரத்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் 37 நட்சத்திரங்களை மட்டும் நாம் பிறந்த நேரத்தோடு தொடர்புடையதாகக் கூறு கிறோம். நவக்கிரகங்களைத் தொடர் புடைய நகரத்திரங்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டார்கள் போதும், சந்திரனுடைய பாதையில் உள்ள நட்சத்திரங்களின் பெயர் களைப் பஞ்சாங்கத்தில் பார்க்கிறோம்.

விவசேசச் செய்வரான நாவக்கரசர் பெரு மானே நிருணாக சம்பத்தரிடம், "கோன் ளின் கிளை சரியாக இல்லை. சமணருடன் வாதம் செய்யப் போகவேண்டாம்" என்று கூறியதாக அறிவிக்கும், சனிச்சுவர பகவானின் வன்மத்தினால் நான் பட்ட கஷ்டங்களை கடைதத்தின் மூலம் அறிவிக்கும், நிருக்கச்சி தம்பி போன்ற பக்தர்களைக் கூட சனி பக லான் விடவில்லை என்று கதை.

சூரிய ஸூர்த்தியைக் கிரகம் என்று சொல் றதும் அகர் கயம் பிரகாசமான நட்சத்திரம்

என்பதை நாம் அறிவோம். மற்ற கோள்கள் இவருடைய வெளிச்சத்தைப் பிரதிபலித் தின்றன. ஆகக் கூடி எல்லாம் சூரிய ஒளியே ஆகிறது. சூரிய பகவானைக் காததல் கடவு ளான நாராயணனாகவே வழிபடுகிறோம். சங்கராத்தி பூணையில் "சாயாணாவர்க்கனா சமேத வர்சுவ நாராயண வ்ஸாமி தே நம:" என்று கூறி வணங்குகிறோம். அத்தத்தக் கோள்களின் ஸர்ப்புச் சத்தியானது நாம் வசிக்கும் இந்தப் பூமியையும் பாதிக்கிறது.

இத்தக் கோள்களுக்கு நன்மை தரவும், தீமை செய்யவும் சக்தி இருப்பதாக நாம் நம்புகிறோம். ஆகையால் இந்த நவக்கிரக ஸூர்த்தியை மனதில்செய்து வைத்திருக்க வழிகளைத் தேடுகிறோம். நோத்திரங்கள் சொல்கிறோம். அரித்தத் ஸூர்த்திகளுக்கு உபயோக மனசனை நவரத்தியைக்களை அணிவிக்கும். அவ்வாள் வாகனங்களில் எழுந்தருளச் செய்து கொண்டாடுகிறோம். அத்தத்தக் கிரகத்துக்கு அநி தேவதைகளை வழிபட்டுப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

கல்பாணங்காலத்தில் எவ்வாறும் மனதில்செ யோடுதான் இருப்பார்கள். ஆகவே கல் பானக் கொலத்திலேயே நவக்கிரக ஸூர்த்தி களையும் எழுந்தருளச் செய்த வழிபட்டாய் திச்சயம் அவர்கள் உண்மம் மனதிலும், பார்வை சூனிர்த்தும்தான் இருக்கும், கல் பானக் கொலத்தைப் பார்ப்பதில் நமக்கும் உவகை உண்டாகிறது. திருப்பதிலில் "திருக் கல்பாணம்" செய்து வைத்தல் பெருமானைக் கல்பாணக் கொலத்தில் கண்டு மனதிலவர்கள் நாம், பங்குனி உத்தர நட்சத்திரத்தில் திருக் கல்பாண உத்தரம் எல்லாக் கோயில் ளிலும் நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறோம்.

இருந்து ஆண்டுக்கொரு மாகாண சி ரி கோவிலில் வேக ஆபுதத்தை மட்டும் வைத்து வழிபாடுகள் செய்து வந்தார்கள். பானமே பவ காரணங்களை நலம் குன்றி

௨. சனிவெயர்

வந்தது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் காஞ்சிப் பெரியவர்கள் ராமேஸ்வரத்துக்கு வந்து குகா மீட்டிருந்தபோது இந்த ஊர் தகரத்தார் பெருமக்கள் அவரிடம் சென்று "எங்கள் ஊர் மென்மைவடைய வேண்டும். காய்ச்சல் அருள் செய்ய வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்களாம். அப்போது கூடவ தந்தையே, அறம் ஒங்குவதையே கருத்தில் சதாக் கொண்டுள்ள கருணை கடவான பெரியவர்கள் "வேலாயுதம் உள்ள கோவிலில் முருகப் பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்து, தவக்கிரகங்களுக்கு மண்டபமும் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்யுங்கள். ஊருக்கு மென்மை உண்டாகும்" என்று அருளினார்கள். அதன்படியே மீசுவம் சித்தையோடு நிதி நிரட்டிச் சுமார் இரண்டு டீசு ரூபாய் செலவில் கோவில் கட்டி முடித்த, செந்த லுனவரி மாதத்தில் கும்பாபிஷேகமும் செய் தார்கள்.

விச்சுவசனம் உதாபவம் செய்துவிட்டு மருத்து சாத்துவித சமயத்தில் அதுவரை வழிபட்டு வந்த வேலாயுதத்தை முருகப் பெருமான் கையில் சாத்த வேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. கும்பாபிஷேகத்துக்காக அதற்கு கட்டியிருந்த திருவாடாளை நிகு கணைச குருக்கள் வேலை எடுக்கச் சென்றார். அவர் எவ்வளவு முயன்றும் வேல் பீடத்திலிருந்து இறம்பனிக்க, கூடிவிருந்த தகரத்தார் பெருமக்கள் விவரப்போடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே அவர் மீது அருள் வந்து, "வேல் தனியாகவே இருக்கட்டும். விதாய அருளும் வேலுக்கும் ஆராதனை செய்த பிறகு முருகனுக்கு ஆராதனை செய்ய வேண்டும்" என்று காக்குப் பிறித்தது. அப்படியே செய்து வருகிறார்கள்.

அருள்மிகு சுப்பிரமணிய சுவாமி திறிவ லுக்கும். ஸ்ரீ லக்ஷ்மி தேவசேனு சமேதராக அவரும் கல்பாண ஸாத்தியாகவே தரிசனம் தருகிறார். கல்பாணக் கோவத்தில் தவக்கிர

கங்கையும் மாலை அணித்து மங்கைமரமாக விளங்குகிறார்கள்.

கன்னிப் பெண்கள் இத்தக் கோவிலில் லுந்து சலிக் பிறைமகள் வழிபட்டாக உடனே கல்பாணம் நிச்சயமாகிறதுதாம். ஊருக்குப் பல விதங்களில் மென்மை உண்டாகி விடுப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள். கத்தப் பெருமானுடைய கடைக் கண் தொக்கு இருந்து விட்டாயே குதறகல் எல்லாம் பறந்து போய்விடும்! வேலின் சக்தி வேறு இருக்கிறது.

"சுற்றி நிம்மாடுது! பேர! பண்டைய துள்ளி வருகுது வேல்!" என்று பாடுகிறார் அமர கவி பாரதிவார். மானவிதி கோவிலில் வைகாசி மாதம் கடைசி வெள்ளிக் பிறைமையன்று மகேசுவர பூசை நடைபெறுகிறது. அம்மீச சுவாமிப் புறப்பாடு உண்ட. செல்வாக்கி விரகத்துக்கு அதிபதி முருகப் பெருமான், வெள்ளிக் விரகத்துக்கோ கன்னியாம்பையார். கன்னி யாம்பையாசின் அருளைப் பெற்ற இந்த ஊருக்கே கந்த தனம் உண்டாகக் கேட்பாடுவே!

எல்லாக் கோங்களும் இறைவனின் பரி வாரத தேவதைகளே! என் அருள் பெற்றவர்களுக்கு அவிட புலனமும் மங்கை வடிவமாகவே தோன்றும்.

இதையே அருட் குறந்தையான தூண சம்பந்தி அவை தல்ல தல்வ என்று பாடினார். சாத்திரிகையிடம் அளவற்ற பக்தியோடு விதவிதமான சத்தங்களில் நிரூப்புகற் பாடிய அருணவிரி நாதரும் அதையே கூறுகிறார்.

தானென் செய்வனிலினை தானென் செய்மெனை தாடி வந்த
தோனென் செய்கொருந் கூற்றென்
செய்யுந்ம ரேசரி
தானும் சிவப்பும் சைவகையும்
தன்னாடயும் சைவாகமும்
தோனும் கடம்பும் எண்குருள்க
வேவந்து தோன்றிடினே!

—சுந்தரவர்க்காரம்.

மானவிசியம் குடிக்கொண்டிருக்க முருகப் பெருமானின் அடியார்களாகவே இருந்து ஒங்கித் கொள்ளும் ஓட்டுக்கு தலம் தரு வார்கள்.

ஊரிலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் எல்லாம் இருக்கிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் ஊருணி இருக்கிறது. இவற்றின் இடையே ஓர் இடிந்த கோவிலைப் பார்க்கலாம். அகன்றிச் வரம் என்ற பெயருடைய இத்தக் கோவில் கன்னிப்பார் இன்றி இருக்கும் நிலையைக் கண்டு மனம் புழுங்குகிறது. ஒங்கொரு கன்னிதும் கல்வெட்டு இருப்பதைக் காண னாம். கோழ அரர்கள் கட்டிய கோவில் என்பது பார்த்த உடனேயே தெரிகிறது. புதைபொருள் ஆராய்ச்சி செய்கோரா வது கவனிக்க வேண்டும். கல்வெட்டுக் களைப் படி எடுக்க வேண்டும். தமிழக வரலாற்றில் புது செய்திகள் கிடைக்கலாம்.

சரித்திரம்

பெசுகிறுது

கண்கள் இல்லாத அழகை

99

மெழுகுத்திரை பயனம்

என்

மெல்லிய மனத்தில் கனகம்

தெருப்பில் நின்ற

திராசும்பொது

நிம்மதியான நகரம்!

இந்தப் பூச்செய்து

என்னை நேர்ந்தது

நிராவசப் பூக்கள் பூக்கிறதே!

நம்

மெழுகு மெத்திர் வார்த்தைதே!

எரிந்ததென்பதிலும்

என்னை அழியும்

நிர்த்துக்கொண்டே இருக்கிறதா?

இப்போ

மரித்துக் கொண்டே நிர்த்துதா?

மெழுகு என்னிடம்

மேனி கைத்தம்

கைகள் இன்னமும் தொழுகிறார்!

இரு

கைகள் இன்னமும் அழுகிறார்!

அப்போது மெழுகுத்திரை

தாவின அடடா

தானே அகலான தெரிந்ததேன்

அநிக

தானே அகலான எரிந்ததேன்.

கிராமத்து பக்கம்

"நீங்கு தானும், அம்மாவும் உங்களைப் பொண்ணுபாரிக்க வரப் போனோம்" இருப்பிடம் கண்ணைத் திறந்த 'சமம்' தன்மாத வெட்டுக்கென்று ஒருமுறை மின்னினான் ஓரணி.
"எனக்கு இது பிடிக்கலை. அத்தான்!"
"ஏது?"

"நீயோ எனக்கு அந்தை மகன். என் லீக்கோ நீக்கையான். சமாச்சாரம் இது. இதுக்குப் போய் வேண்டாத சிபார்ஸாமிட் நன் எய்வான் எதுக்கு?"

முணு பாக்க!

"எட்டு கோடா முடிச்சம் நினைப் பேச்சு முடிக்க வாஸேயோ?"

"அவர் பதிலேரு கோடாவுக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கேனாறம்."

—கேழ. அ. சதிரியேன்.

"அப்பா ஆசைப்படருக்கனோ ஹோ?"

"யோ... அத்தான்!"

"தோ பாரு, இனிமே எங்கே வா, பொண்ணு என்மாம் கப்பிட்டுக் கூடாது. எழுத்தன் தானி ஏறப் போகுது. லாபம் கிட்டுக்கோ!"

"ம்ஹாரும், எனக்கு அப்படி கப்பிட்டாத தான் பிடிக்கும். அப்பத்தான் உங்கிட்ட ஒரு தெருக்கம் இருக்கு"... அவசரது முன்னுச்சி மயிரைப் பிடித்துச் செல்லமாகக் குத்திக் கொடுத்தான்.

"போதாமா?"

"எனது அசைவம்" உதட்டோரம் மிரண்டதாக விலகத் எழுந்தான்.

"போதும் வேண்டாம். நேரமாகக், எழுத்தான்."

விரு நோக்கி நடக்கும் போது அதைச் சொல்லாமா? என்று நினைத்து வேண்டா கொண்டு ஒதுக்கினான்.

"இது அநாவசியம் நேரமா. எனக் கொஞ்சமோ பிடிக்கலாம். அப்படியெல்லாம் தேவை உனக்கு வந்தது?"

"போவத்தான் பார்க்கலாமே டாடி!"

"என்மாம்மா நீ முரணிக்கலாம் கட்டிக்கப் போறவன். நீ வேலைக்குப் போறதின் அளவுக்கு இஷ்டம் இருக்குமோ இல்லையோ... ஒரு வார்த்தை..."

"வேலை கிடைக்குமாங்கிறதே இன்னும் நிச்சயிக்கலையே டாடி. இது வேறம் இண்டர்மியூனா! இதை எதுக்கு அத்தான் கிட்ட நானும் நேத்திக்கு தென்க்கேன். ஆனால் சொல்லலாம்."

"இன்னிக்கு உங்களைப் பொண்ணுபாரிக்க உக்கத்தை ஹீரு. அதுக்குள்ள சீக்கிரமா வந்து செரு."

"சரி டாடி" கைப்படியோடு அவசரமாகத் தெருவில். இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

மீள் இறங்கி, விவாசைத்தைச் சரி பார்த்துக் கொண்டான்.

மேகத்தை முத்தமிடத் துடிக்கும் அத்தம் வான்மீர் பிங்கட்டைக் கண்ணாண்மைத் தான்.

கீழ்ப்படி ஏதி 'எட்டு' எங்குள்.

எட்டியது.

அத்தப் போய் ஹாலில் பல முக்கைகள், ஆரில் முக்கைகள், கண்ணில் முக்கைகள், கோரணம் முக்கைகள் எல்லாமாக ஒரு கணம் இருந்தது. தாது இக்கைச் சம்பளமாம்...

ஓராணம்தான் எழுந்தகணாம்...

தாக்கைச் சப்புக் கொட்டிக்கொண்டுதான் இருந்த கட்டத்தின் ஹோமாவும் கைத்து கொண்டான்.

**எனக்குள்ளே
நீ
இருக்க...**

சீதவிபரஸி

"இங்கே ஆர். நேமாஸ் யாரு?" ஆயின் கூப்பன் கத்தி போட்ட சட்டையோடு மொட மொட்பான யார் தாதகன விரிசும்.

சுழந்து நடத்த போது வேகான ஒரு பர பரப்பு தொற்றி கொண்டது.

சதவை அழுத்திக் திறக்க போது ஏ. வி. முகத்தில் ஆரோமமாகத் தாக்கியது.

"பேட் யூஸ் ஸீட்..." கொத்தி விட்டும் சுழற் தாதகன அகலத்து திரும்பி, முகம் மூட்பக்கம் வந்த போது... நேமாவின் தெருக்கருக பரீரோஸ் ஒரு மின்னார அகி தாக்கியது...

"த... த... தீக்க..."

"நானே தான் நேமான்...! அப்பிதேவுக் வேமான் துறு பார்த்தப்ப அது நீயா இருக்க"

எனக்குமே திருக்க

கடாதாந்து மனமும் எகிறுது தீரும்.
ஐயம் வெளி ஊராயிடு.."

"...பட' கு'ம் தாட்ட..."

"நேமமா, நீ இன்னும் அந்த மறக்க
போய் மறுவதுப் பிறத்தவனிட்ட மாத்
றமே இருக்காததுக்கு திரைக்கதையாநேமமா?"

"அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. அதா
வென விளக்கவதும், பேசக்கூடும் நேமை
இல்லை."

"நேமமா பனீக்! படபடக்காதே! என்
மனசு ஒரு முகநயமாகது உங்கிட்ட
திறந்து எாட்டினும்னு கூசுப்படுறேன்."

"மனசிக்கனும் பேசுற அழுதிப்போனப்
புறம், பூசைப் பத்திக் கதப்பன் பண்ண
தான் புத்தி செட்டவனிக்கி." மெதுவாக
எழுத்தான்.

அதற்குள் பண்ணு ஒக்கி, எழுத்தான்.
"ராம், என்செட ருமுக்குக் கொஞ்சம்
வரணுமோ!" அப்பா அழைக்க.

"நேமமா, போகாதே, பத்து நிமிஷத்து
தான் வந்துடறேன்" அவரையாக அங்கி
ருத்து அகங்குள்.

போய் விடாமா என்று ஒருணைம்
போகித்தவன் அந்தச் செட்டனைக் கிதி
த்தான். "வேணும். தான் வரும் போத
வாழ்க்கையை இவனிட்ட சொன்னிருந்
தான் இடத்தை விட்டு நரணும்." எ
யந்தது உட்காரித்து கொண்டான்.

அந்த ஒரு கோ-மனுமேஷன் கண்ணாடி.
மறித்தடியின் முடிக்க முடிக்காக மான
வர்க்க.

கண்ணாடியில் கொக்கையான ஆங்கி
லக்கன், பச்சையான பரியானவுகள்.

"தோ... போனாடுவோ. அது செம கிருஷ்
மச்சி. எம்மா திறக்கு மாதிரி..."

"காரிய எத்தனையோ போனாணுக்க.
இவ என்ன பேசிய திரையோடாடாணா?"

"அவரைக் குழந்தை எழுத்தான்
எங்கிறீர்களே, குழந்தைகளுக்காகக்
கதை எழுதுவாரா?"

"இவ்வீ, கையாணத்திற்குப் பதிக்
சாகிப்பெட் கொடுத்தானும் வாக்நிக்
கொண்டார்!"

-ஏ. வி. நேமை

சாக்ரிலி
எழுத்தாளர்

"அ... ஆக... இன்னு மாலு தொய்க்
திடுவோ அப்பனக்கு அந்தப் போன
ணுக்கு ஒரு 'எம் செட்டர்' குடுவ
பாக்கணம், கதையப் இருக்கா?"

"போன்கதை கதையம். இது ஒரு
கெட்டமான வேலைவாக்குயி எப்ப குடுக்
கணும்!"

திடீரென அந்தக் கட்டத்தின் ஒரு
கோரலியம் தட்ட, 'எம் செட்டர்' எழுத்த
தொடிகுறான். ராம் அந்தக் கதைய்
மனமனவென உயர்ந்து போனான். மறநவர்
கணாக் ஒரு கதாநாயகனுய் பார்க்கப்
பட்டான். அதில் அவனுக்கு ஒரு போதை.

"செட்டர் ரெடியா!" அந்தக் கண்ணா
டில் கவரமுத்துவாக் வரிக்கெப்பரும்
ஒருவன் தன் கைகளைக்கி எகிறத்தின்
புதி, காதல் கடிதமாக ராமிடம் தத்தான்.
தடைபிக் ஒரு கம்பிரததைச் செத்ததுக்
கொண்டு, அவன் நோக்கி நடக்கத்
தொடங்கினான்.

நெருக்கி விட்டான்.
"நேமமா... பனீக் இதைப் படியெவர்!"
இந்தக் போனத்தின் நித்திக்காத நேமமா,
ஒரு அவரை தொடியில் அமைப் பித்தான்.

என் நோக்கத்தையும்
உள்மூக்கக் காத்துக்கு
என் இதழின் செப்பம்!
உங்களுக்கு எந்தக் து-ரமா?
இருத்தான்
இந்தா
முழுக்கிக் கொள்
முத்தமாத் திறை ஒக்காது!

தாக்கெப்பட்டவன் போன நிமித்ததான்.
அடிப்பட்ட பாரிவையின் பாரித்தான்.

அடுத்த கணம்...
அது தாழும் என்று அவனை எதிர்பார்த்
திருக்க மாட்டான்....

பாரீரென ஆவெசமாக் கிரக்கின் அவன்
கணத்தின் இறக்கி விட்டு விறுவிடுவென
நடந்து மறைத்தான்.
அந்தநி பேசிக் பாரிவையும், அந்த
திருக்கியைப் செத்திக்.

"தகன கதையிட்டா கண்ணு..." என்று
ஒருவன் கெமெட்ட அடித்தான்.

"சொக்கக்காரதேமம்மா, இது ஆரம்பம்,
ரொம்ப 'தரிக்'வா இவன் இதுக்கே கெணப்
பட்டா? ஆப்பிட்டி ஆக, ஒரு செட்டருக்கே
அடிச்சிட்டா, ஒரு செட்டனைக் குட்டிக்கே
அக்கோ கதையம்னு. நீ ஆம்பின் இணை?
நீ ஆம்பின்வாரு பத்தப் பெருக்கு ஒக்
அவன் 'செட்' பண்ணணும்!"

அவன் திரைக்காத ஒக்கை தாருக்காக
அவன் நெருக்கத்தில் ஏறி, அவன் ஆன்
மைலக் கெட்டத் தொடக்க, தகின் மறந்து
மறுபடியும் அவர்களைக் கண்ணில் கசமாகக்
கித்திக் கொண்டான் ராம்.

நேமை வத்ததும், அவனருகே சென்ற
மண்கன் கெடத்தின் தக்கினு குணத்தா,
இறக்கி, துக்கத் துடிக்க... அவன் இதழ்

களில் ஆயோசனாகப் பதிலி எழுதிவிட்டு... விடுவித்தாள்.

அந்த கைதாளமே கதம்பித்து நிதம்.... விஷயம் சிவசுந்தரின் வரை போக.... ராம் கைதானதை விட்டு நீக்கப்பட்டதும், அவமானம் தானாக நேரமா பழிப்பதில் நிறுத்தியதும், பழைய கதை....

அந்த ராம்...
அந்த பழைய ராம்...
"நீ இருக்கிறாயா நேரமா... ரோமிய தேவகல், உயை உயை உயை... நான் மகிழ்ச்சி தேட்டா அது போலியா இருக்கும். உன் கையதலுக்கு காரணம் இருக்கிறது. அந்த வன் கடுமையானதான் அந்த அப்படி பிடிவா நேரமா, இப்படி பிடிவது. அதுக்காக நான் அழாத தானே இருக்கிறேன்"

"நேரமாகா ராவணன் ஆசைப்பட்டது அந்தமில்லாத காதல் மீட்டர் ராம். என் ராமன் எங்கேயாக காதலுக்கிட்டு இருக்கார். நான் வரட்டுமா?"

"நேரமா கைதானா ஒன்று. நீ என்னை இருக்கிறாய் ராவணன் நினைக்கிறது உன் சொந்த விருப்பம். அது என் கையகக் கைக்காகத் திரைநிலைக்கும், தப்பி ஓடுவது என் கைகால் வாழ்ந்தான் குருக்க அலோக சிவசுந்தர இருக்கிறதில்லையா போகப்போக உணர்வுப் பிடிவது... அந்தச் சொந்தம் அல்லது கைகள் தலும்பி நிதம். குரு விஷய நேரமாகுக்கு தெருவெப்பி பிழைப்பது. திரும்பிப் பார்க்காமல் நடந்தான்.

விட்டுக்கூட துறைந்த போது அந்த வயம், அந்தானம் இருந்தாரேன்.

"என்னுமா ஆகக் இண்டர்வீயு?"

"இண்டர்காதுப்பா."

"நீ வேறுக்குப் போக உன் அந்தை எம்மதிருக்கிட்டாக்."

குருவியை நிமிர்ந்து பார்க்காத நேரமா. போரணியோடு உட்கார்த்திருந்தாள்.

"நே... அந்தான் நிமிர்ந்து பாரு! தெரிவாத மாநிலி மாப்பிள்ளை குருக்கோட ஒக்காத்திருக்கிறான். வெளியே கா கைக்காகத் திரை... அந்தை பார்க்காத எமயத்திக் உதட்டைச் சுழித்துப் பழிப்புக் காட்டினான்.

"அப்பறம் மத்த விஷயக்கல்லாம் எப்படி அல்ல?"

"எதுமமா? குருக்கத்தானே?"

"அது கைதான. நீ என்னை செல்லப் போறே நேரமாகுக்கு."

"இது நயம் விட்டுக் கையாணத்தானே? இதென்னாம் எதுக்கு?"

"நங்காருக்கோ! குருவி பாங்கல் ஆயினர். ஸ்டீசு கட்டிவாக்கக் கொட்டிக் குருக்க கீழை வந்து நிப்பாங்க. அன்னு உதவு வேறே. சலாக அந்தக்கு வேறே... கைதாக்கும் கைக்குமா குருவது கைகள் போட்டுரு. கைகளை இருப்பது போதும். மத்தபடி நல்ல படிபா கையாணத்தானே...."

"நான்கு... என்னை... நினைவம் தெரிந்துமோ? மாப்பிள்ளை நீ எதுவுமே போகியே."

"அதான் அப்பா சொல்லுக்கோ!"

அப்பா. அந்த நயம் குருவாமல் தனாந்த தங்காதுப் போக...

கெட்டுக் கொல்லுத்த நேரமா புலனாக வெளிப்பட்டான்.

"அப்பா இவர்களை வெளியே போகச் சொல்லுங்க."

"நேரமா...!"

"விவாபாரம் படிப்பினைக்கு நேரத்தை வெளியே பண்ணுதிக்... கெட் அடித்து வே..."

அந்தக் குருக்க... குருவி அமைவத்திக் கிழக்க... கைக்கோடு காசல் பக்கம் கைகைக் காட்டினான் நேரமா.

அப்பா அழுதார்.

"எம்மா அழறீங்க? என் ராமன் போரு வேண்டு அழறீங்க?"

"என் கையகக் கைக்காக எப்படித் திரைநிலைக்கு நேரமா."

"தப்பி தெருவென் எல்லாம் வாழ்ந்தான் பூராவும் அலோகசியனாகவே இருக்கிற திக்."

"இப்படிப் பண்ணிட்டானேம்மா... நினைவம் மானது திக்... போச்சேம்மா."

"கைக்கிட்டா கைக்கிட்டா. நினைக்கப்பட்ட. இந்த ராமனை விட. எங்கேயாக காதலுக்கிற ஒரு ராவணன் இருக்கார்பா. இந்த ராமனை விட அந்த ராவணனை மேல்."

அப்பா பிடிவாமல் விழக்க... ராமியம் சென்றினைச் சொல்லு, சொல்லுப்ப மாட்டிக் கொண்டு விதிவிக் இதற்கென் நேரமா.

நாய் யார்க்கும் அஞ்சோம்

ஒரு கைபலன்: எங்களுக்குத் திருட்டுப் பழியை விட்டபாது. நகைச்சுவை, வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் எங்காவதற்கறையும் பாங்கில் காக்கெல் கைத்திருக்கிறீயும், மதறவன்: எங்களுக்கும் தான் பயம் விடலாது. எங்கன் விட்டியே எங்காவதற்கறவும் மார்க்காடி அடருக் கைதலில் கைத் திருக்கிறீயும்.

-வி.எஸ். குருக்கனாந்திரி

ஆளுர் மிகு

சுப்பிரமணிய சுவாமி

திருக்கோயில்

நிகுத்தணிகை

ஆடி பரணி 2-8-83

ஆடிக் கிருத்தணிகை 3-8-83

தெப்பத் திருவிழா

3-8-83 முதல் 5-8-83 வரை

சிறப்பு இன்னிசை நிகழ்ச்சிகள்

3-8-'83

முதல் நாள் தெப்பம்

இசை இசையணி கணபரணி

எஸ். ஆர். ஜி. சம்பந்தம்

கோவிலான இசைச் செவ்வகம்

எஸ். ஆர். ஜி. எஸ். வசத்தகுமார் -

மோகன்தாஸ்

சூரியன் தாதை இசை

4-8-'83

இரண்டாம் நாள் தெப்பம்

"திரு இசையணிப்பாடி"

"முகுட காறுமுகம்"

சூலமங்கலம் சகோதரிகள்

குருவினின் இன்னிசை

5-8-'83

மூன்றாம் நாள் தெப்பம்

பத்மஜி கணபரணி டாக்டர்

சீர்காழி எஸ். கோவிந்தராஜன்

குருவினின் இன்னிசை

அனைவரும் வருக

ஆளுர் பெற்றஞ்ச செவ்வகம்

த. நாகராசன், பி.எம்.சி.,

உதவி ஆணையர் / நிர்வாக அதிகாரி

பேரப்பாக்கம்

இரா. சண்முகம், எம்.எம்.ஏ.

தக்கர்

பெண் மடாதிபதியாவது முறையானதா? முரணானதா?

இந்து சமய வரலாற்றில் இத்தகைய நிகழ்ச்சி இதுவரை நிகழ்ந்ததில்லை! ஆத்திக அன்பர்களால் புதுக்கோட்டையில் உருவாக்கப்பெற்ற திருவெழுவார் திருவருள் ஆணைம்- பெண் துறவி ஒருவரைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கொண்டது! இவர்களுக்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீ காமகோபு பிரதிபதி துறவத்திர சரஸ்வதி சங்கராச் சாரிய கவாமிகளின் அருளாகியுடன், தமிழகத்துத் திருமடங்கள் சிவயற்றின் குருமகா சன்னிதானங்களின் முன்னிலையில் நவத்திரு சாமிமாதா சிவ பூர்த்தா தேவி அம்மைவார் (மடம்) ஆணை, அருளாட்சி ஏற்றிவிட்டிருக்கிறார். இது முன்மாதிரி மரபிற்கு முரணானதா? அருளாட்சி ஏற்பு விழாவுக்கு வருகை புரிந்தோர் சிவகாம கோட்டியாவது:

“இது அப்பாற்பட்டவர்கள்! என்னை பெண் ஆணை என்ற பேச்சுக்கே இங்கே இடமிருக்க! திருவெழுவார் பெயரில் அமைந்த ஆணைத் திரு அம்மாவே மூற்றும் பொருத்தமுடையவர்கள்.”

அன்றை ஆண்டத் தொண்டி புலவர் க. திருவினாயகம்:

“சென்னை வயதிலிருந்தே அம்மாவின் ஆதரவில் வளர்ந்த வருகிற சைவ அந்தணர் சென்னை நான். பாசம் மிக்க எங்கள் அம்மா எங்கொட்டத்தும் தேசம் மிக்கவர்கள். அவர் களைத் தேசம் - ஐந்தி மதங்களைக் கடந்தது. தமிழ் புலவராக எங்கள் ஆக்கியிருக்கும் அம்மா ஐந்தினுள் பின்னைகளிடத்தும் தெய்வத்தி அன்புடையவர்கள். அம்மா ஆணைசார்த்த சாக வித்திருப்பது என்னைப் போன்ற பல உண்மைகளில் பிரார்த்தனையின் விளைவுதான்.

பெரு ஆணை நவத்திரு சந்திரிகா இராம சைமி அக்கரை:

“தொக்காப்புவர் ஆண் துறவை ‘நாவந வாகை’ என்றும், பெண் துறவை ‘நாவந திவ’ என்றும் கட்டுவார். வாகை என்றும் முயலு தெய்வத்தி பெறுவது. திவ எனில் திவ பெற்றது. எனவே நவத்திரு திருவெழுவார் கோன் பெண் துறவிவர் ஆணைத் தரிசைம ஏற்பாது தெய்வமுடையதுதானே?”

- குன்றக்குடி பெரிய பெருமான்

சாந்திமங்கத்தா, சிவசைனி சிவசைனி வி. வி. கவாமி செங்கோட்டை தீர்த்தம்:

“சந்தியை ஆட்சி அதுவும் அருளாட்சி சரிவானது! அன்றை சாமி மாதாவைப் பத்து வருஷங்களுக்கு முன் சாமியில் சந்தித்தேன். அப்போதே அம்மாவின் புரணைத்தனை! அறிந்து தெளிந்தேன். இதுவரை சென்னை காரியம் எப்பதால் அது நவத்திரு சென்னை வந்த காரியம் அனைத்தும் சிவசைனி தானாயும் ஆனெயிடாது!”

திருப்பனூர் சங்கரமங்கத்தி, அருட் கவிஞர் திருமுருகு திருபாளத்த வாரியர் கவாமி:

“தான் ஒரு நவ வினாக்கு என்னை சேக்கிழார் கவாமிகளால் போற்றப் பெற்றிருந்த திருவெழுவாரின் திருநாமத்தையப் பெற்ற ஆணைம்- ஆண்டருளும் அருளாட்சி மேற்கொண்ட, அன்றை சாமி மாதாவைப் பூண்டு கொண்ட திருவிழைப் பொருத்தமுடையதே! திருநாமக் கரக கவாமிகளின் வரலாற்றில் திருவெழுவார் பற்றிய சென்னை பிரதிபலிப்புத் திருவிழை தெய்வம். மீதிலைத் தெய்வத்தால் உருவாக்கியுள்ளது இந்த ஆணைம்.”

வடகொண்டி தெய்வப்பள்ளி மகாலி கந்தத் தரிசி தெய்வநாயகி ஜோதி:

“தான் ஒரு ஆண்டுகளுக்கு முன் அம்மாவை வடகொண்டி கண்டெடுத்தேன்! ஆம்! அம்மாவைத் தெய்வப் புத்தையம்! கருணைப்பெட்டகம். அருட் பெரும! அனாதை - பாசம் பெறுவது.

ராசிமாஸ்திரமாஸ்திர Vasanth

1. தலைநகரம் இலங்கை தலைநகரம் ஆகியது
2. இது ஒரு காலத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்தின் தலைநகரம் மற்றும் சென்னைக்கு உட்பட்டதாக இருந்தது
3. அதன் பின்னர் இது, உத்தியோகபரமாக தலைநகரம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டது
4. தலைநகரம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டதற்குப் பின்னர், இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டது
5. இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டதற்குப் பின்னர், இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டது
6. இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டதற்குப் பின்னர், இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைக்கு மாற்றப்பட்டது

வாசித்தல் உகோ

46 7th St. N. Minneapolis, MN 55401
Center 600 017 Fax 441502 440377

21 & 22 மாண்புமிகு அறிவு, தகவல், சென்னை-15

சத்திய விஸ்தாரம்

44-38861-5000 62-40

電話 31-20

கேள்வி 54: கப்பல் துறவு மூலம்

2007年12月 第140期

உலக மொத்த உற்பத்தி ரூ. 70/-

செ. 3.6.7 வீலரம்

18/-

ALTM 007658 007659

சென்னை, 15.05.2019

401

電話 03-5221	☎	40/-
傳真 03-5221	☎	20/-

at the end of the 19th century.

2000年 12月 31日

[illegible]

செய்தியை அப்படி எழுதி மறைத்து

— 151 —

பொது இலாபம் 22-50

“**ഭരണസംരംഭം**”

சந்தா தொகையை M.O. அல்லது I.P.O. அல்லது டி.மாஸ்டு
மாடர்ன் நுழை அனுப்ப வேண்டும்.

மாணேஜர் * கல்வி * சென்னை-600032

X இவர் வரலாறு

"நான் டாக்டராக வேண்டும் என்று சின்ன வயதில் ஆசைப்பட்டேன். என் அப்பாவோ நான் வக்கீலாக வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தார். என் அம்மா மட்டும் நான் சங்கீதத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கவேண்டும் என்று விரும்பினாள். அந்த நேரம் நிறைவேற்றித் தந்தாள். "என்று சொல்லிவிட்டு "அந்தே ஆயிரேஷன் திரைப்படத்தில் அழகை செய்வதற்குப் பதில் ரேஸ்டில் அழகைச் செய்விடுங்கள். கோர்ட்டுக் கச்சேரிக்குப் போவதற்குப் பதில் மட்டோக் கச்சேரிக்குப் போவிடுங்கள். பெரிய வித்தியாசம் ஏதும் இல்லை இல்லையோ?" என்று சிவந்ததுக்கொண்டே கோட்டாச் சேஷகோபாவன்.

அமெரிக்காவுக்கும், கனடாவுக்கும் போய்விட்டுத் திரும்பிவிருந்த சேஷகோபாவன் உற்சவமாய்ச் சாணப்பட்டார். இரண்டுமணி நேரத்துக்குமேல் கைதரையில் பேசிக்கொண்டிருந்தார்...

அமெரிக்காவின் கச்சேரிகள்

இம்முறை 30 கச்சேரிகளுக்கு மேல் வேண்டாம் என்று அனுமதிவாராளிடம் சொல்லி

25 ரூ. ரி. கொடுத்தார்

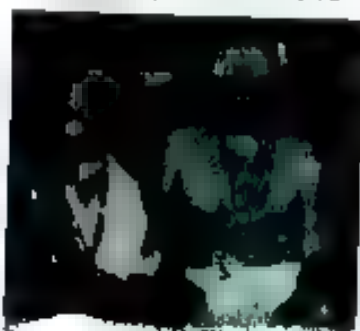
விருத்தாராம். எல்லாமை வெத்திரமமாக இருந்தனவாம்.

"எங்களை மேகட பேற்றியலர்கள் உண்மையிலேயே நெற்ற ரசிகர்கள். அதுவும் அட்டாவா. வான்குலர் ஆயிப கண்டா நகரங்களில் வட இந்தியர்கள்தாம் அதிகம். கூட்டமே இருக்காது என்று சொல்லி விருத்தார்கள். ஆனால் ஏராளமான ரசிகர்கள் வந்திருந்தார்கள். வான்குலரில் சந்திரன் ரசிகர்கள் திறைய. 'துவதுவதி'யில் ராகம்-தானம்-பல்லவி பாடினோம். ராகங்களைப் பற்றிக் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு பாடினோம். நேபர் கிறுப்பும் திறையவே கேட்டார்கள்!

"அமெரிக்கர்கள் ரசித்துக் கேட்பதே அலாதிவாணது. தீர்மானமாக, அக்கறை போடுவது கேட்டிருக்கன். சுற்றுக் கொள்ளவும் சொய்கிருக்கன்.

"கச்சேரி ஏற்பாடு செய்பவர்கள் இந்த இரண்டு அறித்தவர்கள். மேற்கத்திய ரசிகர்கள், மாணவர்கள் இருக்க இடங்களில் நமது இசைவின் நெய்ப்பு அம்சங்கள், ராகம்-தானங்களின் அடிப்படை, தீர்த்தனைகள், கந்தாடக இசைக் கச்சேரி முறைகள் இவற்றுக்கு அவ்வப்போது விளக்கம் அளித்துவிட்டுப் பாடினோம். சாம்பிரான்ஸ்கிலோ கச்சேரிக்கு கண்ட நகட பல்லவிக்ரு அமெரிக்கர்கள் அவ்வளவு கச்சேரிமாத தானம் போட்டார்கள். இவ்வாய்ந்தமென்ட் ஈரவந்தி. நூத

25 விருத்தியு முறைகள் பாடினார்

சிறப்பது. இந்நூற் கையகம் ஊர் ஒட்டிப்
கொண்டு வருவார்கள்.*

இவ்வாறு தீர்மானித்துக் கொடுத்தால், 1985

செய்க கோபாலகருக்கும் பிறந்த ஊர் தாகப்பட்டினம். பிறந்த வருஷம் 1948. தாய்ப்பள்ளி ஸ்ரீ ரம்பி ஐயங்கார்; தாயார் திருமெய்க்கடவன். 1976 பெங்களூரில் செய்கோபாலன் என்றிருக்கும். ஸ்ரீமதி ச.தா. செய்கோபாலகரும் ஓரகம் பாடுகோட்டை. ஓரே ஒரு ஸ்பலன் இருக்கா. இரண்டு வயது கட-ஆஸ்கர். சந்தேததிக் தகவ உணர்வு இருக்கிறது.

இது - ராமநாதபுரம் ஸ்ரீ சங்கரரீதியம். இப்போது எண்பது லக்ஷத்தக் கடத்தலாகும். இது குறுகலும் பற்றிச் சொல்லும்போது ஏற்று உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் போனார் சேஷ போபாலும். "அவசீடம் தான் கடந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் எவ்வளவோ இருக்கிறது. கச்சேரி செய்யாததே தொழில்லாகக் கொள்ளலாம், அவசீடம் இவ்வளவு நுணுக்கங்களைக் கடந்து கொள்வதற்கானவெய்தினேரு பிறவி எடுக்க வேண்டும் என்று இவ்வளவு எப்போதும் வேண்டிக் கொள்ளினேன்!" பூதரீ சீவகாஸ் துயங்காருக்குப் பிறகு ராமநாதபுரம் சமந்தரன் வித்துவானாக இருந்ததானம் ஸ்ரீ சங்கரரீதியம். நமசிசே நந்தரர் முத்தவராய ஸாகந்தரீயம் சீடர்; பிறகுதான் வித்துவான் முருகபூபதி அவர்களின் தம்பையனார்.

“தான் உங்களைப் பரிசீலனை செய்ததில்
குரூபஸ் வார மூன்றாக்க, பதினாறு வயதில்
என். என். என். டி. மூத்த பிரதான
மூலநாயகப்பதிக அரம்பித்தேன், காதி அது
மணிக்ஷிப்போது நான் பதனாவரை உதறித்
தொண்டினன். மானியக் கௌரவித்தது
நீரும்பியலும் தெரே குரூபின் விதோக!”
தேவப்பாபா அவன் மதவர கௌரவி மாணவன்;
பி. என். பி. பட்டதாசி, பட்டிவி மேதா.

“நீறு வயதில் என்னுடைய தாயாதின பத்திப் பாடங்களைக் கேட்டுத்தான் நான் இளமையில் நாட்டம் கொண்டேன். பாட வேண்டும் என்றிரு உணர்வை ஏற்படுத்தியதே அம்மாதிரித் துணிவுதான். இந்த வயதி வேலை ஆரம்பிக்கவும் வாசித்தபடி பாடு வேன். ஏதெண்டு வயசிலிருந்தே பத்திப் பாடல் இல்லாமல் திண்புடுகன் செய்துகொண்டிருந்தேன். ‘மதுரை பாவகன்’டி. என். சேஷசுப்பராவன்” என்று அப்போது அச் சைதன்யப்பட்ட நோட்டிசுகள் எல்லாம் கூட அம்மப்பத்திரமாய் எடுத்து வயதிலிருக்கிற

“நாங்கள் பல பதினாறு வயதில் ஒரு சம்பளம். வருஷா வருஷம் திருப்பந்து மணி செலவாகையி னால் திருத்தணிப் படி கிறா னத்திக்கு மோண்டிருந்தால், அந்த வருஷம் அவரால் திருத்தணியில் அதை நடத்த முடியவில்லை. அதனால் ஜனகரி முதல் தென் வந்து அவர் கிட்டியே பதவி வைத் தால், என்னை அவர் கிட்டக்குச் சிலர் திருப் பந்து பாட அமைத்துக்கொண்டு போனார்கள், நான் திருப்பந்து பாடப் பாட, அந்தப் பெரிய வர் எத்தொகைதான் மணிப் பருகிப் போய் விட்டார். எல்லாப் பெரியவர் அவருக்கு ஒருசம்பளம் அந்த பொன்னாடையையும், செவ்வகம் குத்தி நாடாத்தையும் அப் படியே எங்களுக்குப் பரிசாகத் தந்து விட்டார் அன்றைக்கு இந்த இரண்டும் என்னிடம் பதினாறு திருத்திவைக்க.

[illegible]

© 2006 Pearson Education, Inc.

“பெரிய திருவாரங்கடிக் கம்போர்ட்டை
மேல்க்கிப் பெருக்கு வாய்த்திக் கொண்டு
உதகித்திரான் என்னும், நம் உயிர்-கனா
சாரத்தையப் பரப்பிவிறப்புகளாக விளங்கும்
இறைக்கிறையான் எத்த விதத்திக் குறைந்து
மோக் கிடாரகன்? எங்கிலும் எதற்கு
கொண்டாக தமக்கு அனாத் கூறப்படுக
வீங் பரங்க உண்டு என்ற தம்பிசை

“நம் நாட்டில் அரசியல்வாதிகளின் ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு ஒரு எங்கியே இடைவரதா?”

“ஏன் கிடைப்பாது? கட்டிக் கொடுக்கிறது. சிறப்பாக வந்தால் கட்டி, சிறப்பாக வரவில்லை என்றால் கட்டி, சிறப்பாக வரவில்லை என்றால் கட்டி”

— [Google Scholar](#) — [Open Access](#)

எனக்கு உணர்வு

கரகரப்பு கரைஞ்சு போகுது!

தொண்டைலே கரகரப்பு என்றும் தொம்பி மீகம்
கடுமதான். வாயையே பாதிக்கும் இது என்மைய
பெரிக்கும் வறிகளை ஏராளம். புக்க, தூசு, எண்ணெய்
மிகுந்த காய்வு குறிப்பாக ஈன் காய்வு மற்றும்
குளிர்ந்த பானங்கள், கரையின் மூதல் அரிதில்
தோன்றும்போதே கட்டுப்பாடுகள் எப்பிடுகளை.
மீகம் - இது கரையில்கிறது. இது கரையு
போதும்போதே வேலையைத் தொடங்குகிறது.
தொண்டைக்கு இதானிக்கிறது. காயில் வந்ததான்க்கி
திரும்பிச் சென்று கத்தலாக் கரையில்கிறது.

சுவையுடன் சுகமளிக்குது
ஸ்டீரெப்ஸிஸ்

தொண்டைக் கரகரப்புகளுக்கு சுவையான சிலிச்சை

4 இலக்கங்களில்: ஆரத்து, வெள்ள, தித்து, வெள்ள மற்றும் வெள்ள

பயிற்சியைக் குறித்து வரவேண்டும். அப்படி இருந்தால் நிறைய இளைஞர்களை இதில் சர்க்க முடியும். நான் கல்லூரியில் படிக்கும் இளைஞர்கள் நிறையப் பேரைச் சந்திக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஆர்வம் நிச்சயமாக இருக்கிறது. சுற்றுக் கொள்ளும்பொதேவதேவ வாதாத நிலையும், சாதகம் செயல்பட சரியான சூழ்நிலையும் உருவாகும் பாதுகாப்பு நிறைந்த தன்னம்பிக்கை துணிவிலும், உலக சிறக்கும், இளைஞர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் கங்கரல் கங்காவர்ஷிப்பில், இளைசைத் தொழிலாகக்கொள்ள விரும்புவோருக்குத் தனிவாக ஒரு பகுதி

விளைவைப் பற்றிப் பேசக் கூத்தப்போது, சொன்னார்: "வினை வாசிக்கத் தொடங்கிய பிறகு, வாய்ப்பாட்டுப் பாடுவதெல்லே நிறைய அனுபவங்களும் மாற்றங்களும் மனத்தில் பட்டது. நல்ல வாய்ப்பாட்டு ஞானம் உள்வந்ததால் நல்ல வினை வித்துவாகுதல் பரிமளிக்க முடியும். அதே போல் வினை தெரிந்த வாய்ப்பாட்டுக் காரணம் நிறமையும் தனிவாகது. ஞானமும் அதிகமாக இருக்கும் அவரிடம்!"

சித்திரத் துணிகள்...

"கோயமுத்தூரில் வருடா வருடம் நடைபெறும் ராமநவமி உற்சவம் பிரபலமானது. அங்கே ஒருமுறை பாடினேன். என் பாட்டைக் கேட்ட திரு. வால்குடி ஜெயராமன், சென்னையில் இருக்கிற கான்சொ செயலாளர் திரு. பக்கிராமலிபம் சொல்லி, "ரொம்ப நல்லதுப் பாடுகிறார் இந்த இளைஞர், இங்கே நமது சபையில் அவர் கச்சேரி வைப்புகள்; நாளை வயலின் வாசிக்கிறேன்." என்றார். அப்படி மற்ற சீனியர் பக்கவாத்தியக்காரர்கள் எனக்கு வயலிலும் மிருதங்கமும் வாசித்ததன் காரணமாகவே நான் பிரபலமானேன். அவர்கள் என்னை உபரே தூக்கி விட்டார்கள். அதனால் மற்றவர்கள் நாண்ட வேண்டிய பல சிரமமான படிசை நான் நாண்ட வேண்டிய அலசியம் இருக்க வில்லை.

"சந்தே வித்துவான்கள் சங்கம் தேவைதான். எங்களைப் போன்ற கவிஞர்களுக்கு இளைசைத் தலைமுறையைச் சேர்த்தவர்களை நம் இளைசைக் கேட்ட தயார் செய்ய வேண்டிய முக்கியப் பொறுப்பு இருக்கிறது. இன்றைக்கு 200 பேர் கச்சேரி கேட்க வந்தால் அதில் பத்து - இருபது பேர்தான் இளைஞர்கள். இவர்களுடைய இதிகாசத்தில் தொடர்ந்து எங்கள் கச்சேரியைக் கேட்ட வரப்போகிறவர்கள். இப்படி ஆடியவன் இருந்தால் பாடுகிற எங்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? ஏதோ பயம் இந்த இளைஞர் கவிதத்தில் இருக்கிறது. சந்தேயம் கேட்க வேண்டும் என்ற பழக்கம் இளைஞர் கவிதையே உண்டாக்க வேண்டும். கந்தாட இளைசை கேட்பதற்கு, அவர்களுக்கு இன்னும் வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும்.

"மற்ற பணிகளில் பெண்ணை இருப்பது போல, வயதான வித்துவான்களுக்கு, வாழ்க்கையைச் சிரமமின்றி நடத்த, நிதியுதவி செய்ய வேண்டும். இதற்காகவேனும் சந்தே வித்துவான்கள் சங்கம் அமைத்து, ஏற்பாடுகள் செய்தால் நல்லிருக்கும்."

பெட்டி: சாகுபெரு

வள்ளலாட்டம்: 'கயூ'

ஆறுவைகள் அநேகம்

- விக் 44 சாப்பிட்டால் இருமல் போகும்? 33 சாப்பிட்டால் என்ன ஆகும்? விடை: ஒருமல்தான் வரப் போகும்!
- தூறல் திண்ணு போசுக்குப்பிறகு பாக்ஸ் ராஜ் என்ன படம் எடுப்பார்? விடை: கொடைசை மடக்குங்க வார்!
- கெரெட் பிடிக்க முடியாத நடிசர் வார்? விடை: ஒரு வீசல் இருக்கிற ராய்!
- செவாஜி முதன் முதல் நடித்த படம் எது? விடை: தமிழ்ப் படம்!
- இத்திரா காத்தியைக் காணியே பார்க்க முடியாதாமே ஏன்? விடை: அவர்தான் பி. எம். ஆச்சே!

-ஆர். பாது

குதுக்கப்பட வேண்டும்" என்று கூறும் சேஷ கோபாலன் இவ்வளவு இளம் வயதில் "சந்தே குடாமணி" விருது பெறுகிறார் சென்னை இருக்கிற கான்சொவில். இந்த வகுப்பு கொஞவாஷ்டமி சீரில் இளம் கவிஞர் சங்கமாகும்.

"இனி, இளைஞர் சமுதாயத்தில் நிறைய இளைசைக் கவிஞர்கள் வரவேண்டும் என்ற வகையில் நான் இந்தப் பாராட்டையும் கௌரவத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். அன்னாமல் தனிப்பட்ட முறையில் சேஷ கோபாலனுக்குக் கொடுத்த பட்டமாக நான் இதை நினைக்கவில்லை."

என்டலக்ஸ்

தேங்காய் எண்ணெய்

MADRID BRANCH

YENDELUX COCONUT OIL CO., 214 GOVINDAPPA NAIGEN STREET MADRAS-600 001. PHONE: 21262